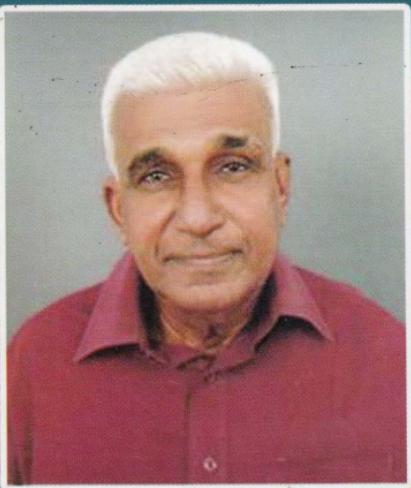
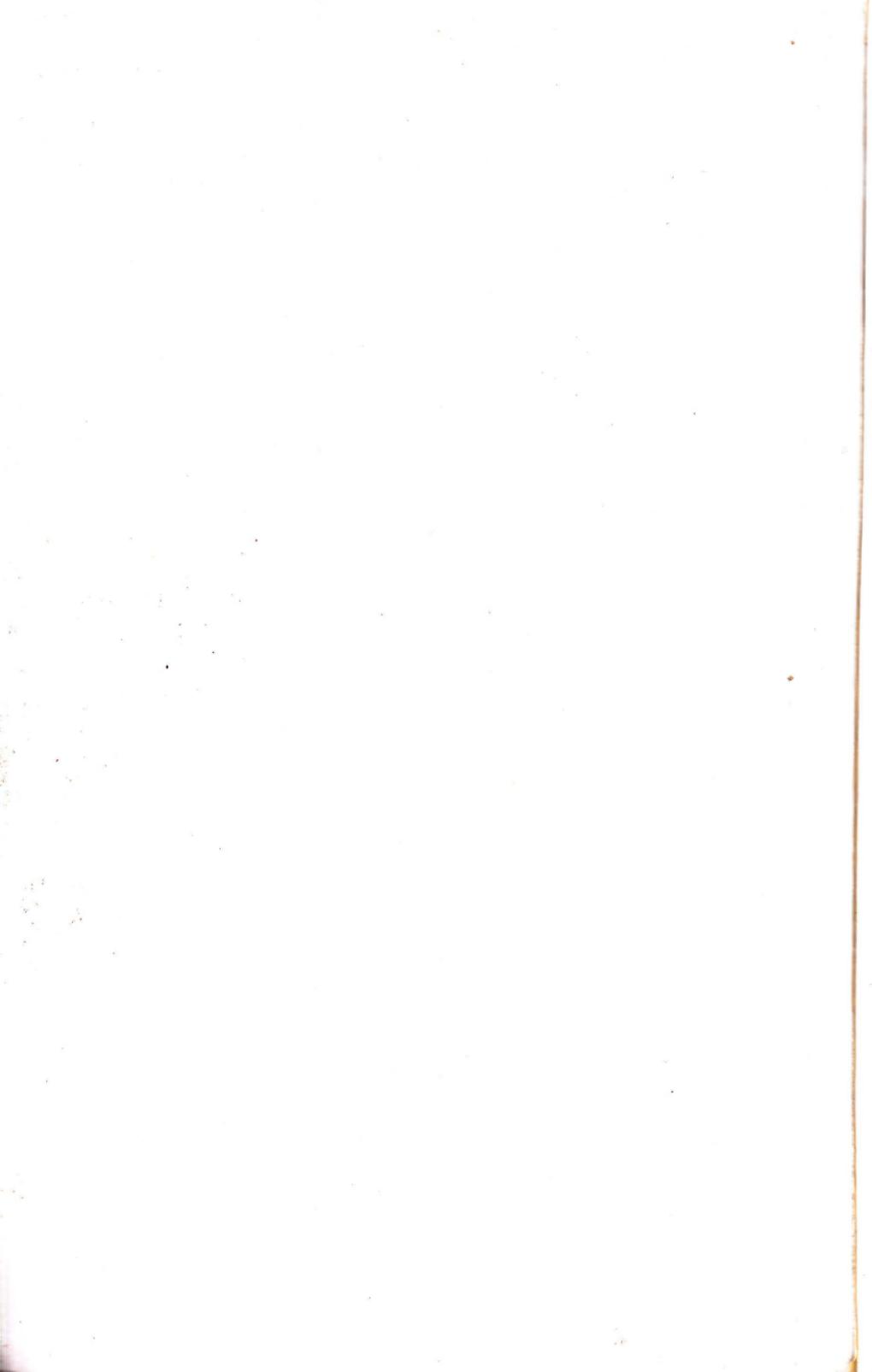

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

தலை கிளக்கியர் பார்வைகள்

மீறா பத்பக வெள்ளீடு : 102

தலை திலக்கியப் பார்வைகள்

தே.எஸ்.சீவுருமாரன்

மீரா பத்பகம்
(102 நூவது வெள்ளீரு)
கொழும்பு 06.

நூலின் பெயர் : கலை இலக்கியப் பார்வைகள்

ஆசிரியர் : கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே

முதற்பதிப்பு : 01.10.2013

நூல் கிடைக்குமிடம் : 12, முருகன் பிளேஸ்,
ஹவ்லொக் வீதி, கொழும்பு 06.
தொ.பே. : 94-112-587617
மொபைல் : 0770392234
email: ks.sivakumaran@yahoo.com

பதிப்பு : மீரா பதிப்பகம்
(102 ஆவது வெளியீடு)
291/6 - 5/3A, எட்வேர்ட் அவென்டு,
ஹவ்லொக் டவுண், கொழும்பு 06.
தொ.பே. : 2582539 / 0775342128

அச்சிட்டோர் : தரஞ்சி பிரின்ட்ஸ்,
நாவின்ன, மஹரகம்.

விலை : ரூபா 250/-

ISBN 978-955-53921-7-4

பதிப்புரை

கே.எஸ்.சிவகுமாரன், மீரா பதிப்பகத்தி னாடு வெளிக்கொண்டும் பதினெண்நாவது நூல் இது. மீரா பதிப்பகத்தின் ஊடாக அதிகாடிய பனுவல்களை வெளிக்கொணர்ந்ததோடு மட்டுமன்றி அதன் நூறா வது வெளியீடான் ‘திறனாய்வு’ எனும் நூலின் ஆசிரியர் என்ற வகையிலும் பதிப்பகத்தின் வளர்ச்சியில் கே.எஸ். மிக முக்கியமான ஒருவர் ஆகின்றார்.

‘கலை இலக்கியப் பார்வைகள்’ என்ற இந்த நூல் பெயரிற்கேற்றாற் போல இலக்கியத் திற்கு அப்பாலும் பேச விளைகின்றது. நாடகம், சினமா, உலக இலக்கியங்கள் தொடர்பாடல் என இந்நூலின் பார்வைகள் பரந்துபட்டவை.

நவீன இலக்கியத்தின் ஆரம்பகால செல் நெறி பற்றி அறிய முனையும் இன்றைய இலக்கிய வாதிகளுக்கு இந்நூல் ஓர் உசாத்துணையாக திகழ வல்லது என்பதில் இரு கருத்திருக்க முடியாது.

நூலாசிரியர் ‘திறனாய்வு’ எனும் தனது முன்னைய நூலில் கூறிய பின்வரும் கூற்று இந்நாலிற்கும் பொருந்தும் என நினைக்கின்றேன். “புதிய வற்றை இனங்கண்டு புதிய அளவுகோல்கள் மூலம் இவற்றைக் கணிப்பதற்கு வரலாற்றுப் பிரக்ஞா அவசியம். புதியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அறிய பழைம் என்ற அத்திவாரத்தை நாம் புறந்தள்ள முடியாதல்லவா?”

அந்த வகையில் புதியவர்களின் உசாத்து கணக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் இந்நால் மிக்க பய னுள்ளதாக அமையும் எனவே நம்புகிறேன்.

வாசகர்களாகிய உங்கள் அனைவரினதும் ஆதரவோடும் ஒத்துழைப்போடும் மீரா பதிப்பகத் தின் 102 ஆவது வெளியீடாக ‘கலை இலக்கியப் பார்வைகள்’ எனும் இந்நாலினை வெளிக்கொணர் வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

மீண்டும் சந்திப்போம்.

25.09.2013

- பதிப்பாசிரியர்,
மீரா பதிப்பகம்,
கொழும்பு 06.

உள்ளடக்கம்

1.	கவிதையிற் காணும் உறுதிப்பொருள்கள்	1
2.	இலக்கியத்தில் உருவம்	2
3.	கண்ணன் என் கவி, மேல்நாட்டுக் கம்பன், அண்டன் செகோவ், லாபலோமா டுவிஸ்ட்.....	3
4.	மூன்று சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு - சாந்தராஜ், சி.சிவானி, சி.எல்.எம்.மன்குர்	5
5.	சினமாப் பாடல்களையும் 'பொப்' என அழைக்கலாமே!	9
6.	புதிய சகத்திரப் புலர்வின் முன் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் - புலோவிஷூர் இரத்தினவேலோன்.....	12
7.	�ழத்து ஆங்கில இலக்கியம் - தமிழர் / முஸ்லிம் பங்களிப்பு	16
8.	மணிவிழா மலர் - அன்பு முகையதீன்	18
9.	நவீன குறுங்காவியம் - தில்லைச் சிவன்	24
10.	பிள்ளைப் பூக்கள் - நீர்கொழும்பு ந.தருமலிங்கம்.....	29
11.	உருவகக் கதைகள் - எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில்	33
12.	சமூக முன்னேற்றத்திற்கான பத்திரிகையாளரின் பங்களிப்பு ...	37
13.	அமைப்பியல் வாதம்	42
14.	பெண்ணியமும் தேசியமும் - குமாரி ஜயவர்த்தன் / பத்மா சிவகுருநாதன்.....	45
15.	சிகாகோ மாநகரம்	49
16.	இலக்கியச் சரம் - அகளங்கன்	52
17.	அவனும் சில வருடங்களும் - ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்.....	57
18.	உலா - க.சட்டநாதன் -.....	67
	எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை - எஸ்.அகஸ்தியர் வதங்காத மலரொன்று - மாத்தறை ஹஸ்னா	

வாழ்க்கையே ஒரு புதிர் - ஏ.பி.வி.கோமஸ்

மக்கத்துச் சால்வை - எஸ்.எல்.எம்.ஹனீபா

விடிவுகள் அடிவானில் - செ.குணரத்தினம்

கிட்டி - செ.யோகநாதன்

காளை விடு தூது - கதைவாணன்

யோகராணி கொழும்புக்குப் போகிறாள் - சோ.ராமேஸ்வரன்

வழி பிறந்தது - மாத்தளை கார்த்திகேசு

பாதை மாறிய பயணங்கள் - மண்டூர் அசோகா

ஊமை நெஞ்சின் சொந்தம் - ஓ.கே.குணநாதன்

தந்தை விடு தூது - ந.பாலேஸ்வரி

பூவிதழில் புன்னகை - ஜமுனாராணி நடராஜா

19. இலங்கைக்கான புதிய சிந்தனை - மக்கள் வங்கி 73

20. போ-பூரி, சிறுவர் இலக்கியம், யோ.சத்யன், மண் என்ற சிற்றிதழ், அறிவு 3 83

21. துளி - ஓ.கே.குணநாதன் 87

22. அமரர் இர.சிவலிங்கம் 91

23. அமரர் சோமகாந்தன் 93

24. ஷாமிலாவின் இதய ராகம் - ஜெக்கியா ஜானதீன் 97

25. பிரார்த்தனை - எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில் 106

26. விடுதலை - அசோகமித்திரன், திறனாய்வு அணுகுமுறை, என்.கே.ரகுநாதன், புனைகதையில் உருவ அமைப்பு, முருகையன், 110

கவிதையிற் காணும் உறுதிப்பொருள்கள்

“இலக்கிய விமர்சனக் கோட்பாடுகள்” (*Principles of Literary Criticism*) என்ற தமது புத்தகத்தில் மறைந்த ஆங்கிலேயப் பேராசிரியரான I.A.Richards, கவிதையில் நான்கு உறுதிப்பொருள்களைக் காணமுடியும் என்கிறார். அவையாவன:

பொருள் - கவிஞரால் கூறப்பட்ட விஷயங்கள்.

உணர்ச்சி - கூறப்பட்ட விஷயங்கள் பற்றிக் கவிஞர் கொண்ட உணர்ச்சி அனுபவங்கள்.

வாசகர் தொடர்பு - வாசகன் தொடர்பாக கவிஞரின் மனப்பான்மை. அதாவது, எத்தகைய வாசகர்களுக்காக அவன் கவிதையை எழுதுகிறானோ, அத்தகைய வாசகர்கள், அவன் உபயோகிக்கும் மொழியை அறிந்திருக்க வேண்டும்.

காரணம் - கவிஞர் தான் கூறுவதை ஏன் அப்படிக் கூறுகின்றான்.

பிரக்ஞங்குடனா அல்லாமலா அவன் தனது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். அதில் அவன் வெற்றி பெறுகின்றானா என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு விடையாக இது அமையும்.

இந்த நான்கு உறுதிப்பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டவை என்பதும் மற்றைய இலக்கிய வகை களுக்கும் இந்தப் பகுப்புமுறை பொருந்தும் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கியத்தில் உருவம்

ஆங்கிலக் கவிஞரும், இலக்கியத் திறனாய்வாளருமான Herbert Read இலக்கியத்தில் உருவம் பற்றி எழுதுகையில் அது இரு வகைப்படும் எனக் கூறியிருக்கிறார். அவை உறுப்பார்த்த உருவம் (*Organic Form*) என்றும் குணகூடார்த்த உருவம் (*Abstract Form*) என்றும் கூறும் இந்த எழுத்தாளர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்:

“உறுப்பார்த்த உருவம் என்பது உருவத்திற்கும் உள்ள டக்கத்துக்குமிடையே நெருங்கிய இணக்கமான ஒருமைப்பாடு கொண்டு தானே உருவாகி, தனக்கேயுரித்தான் குணாதிசயங்கள் பண்புகள் கொண்டு அமையும் ஒரு கலைப்படைப்பு எனலாம்.

குணகூடார்த்த உருவம் என்பது குறிப்பிட்ட ஓர் உருவக் கட்டடத்தை முன்கூட்டியே தீர்மானித்துக் கொண்டு அதற்கேற்ப உள்ளடக்கத்தைப் புகுத்துவதாகும்.”

இப்பொழுது வெளிவரும் இலக்கியப் படைப்புகள் பெரும்பாலும் உறுப்பார்த்த உருவம் கொண்டவை என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இந்த அமைப்பு முறை செயற்படுவதனாற் தான் புதிய புதிய உத்தி முறைகள் பிறக்கின்றன. உள்ளடக்கம் அடிப்படையில் முற்றாகவே மாறுபடாவிட்டாலும், அதன் சாயல்கள் அடிக்கடி மாறுவன. அங்ஙனம் மாறும் உள்ளடக்கத்திற்கேற்ப உருவமும் மாறுவது அவசியமாகின்றது. எனவே, இலக்கியத்தில் உருவமும் உள்ளடக்கமும் காலத்துக்குக் காலம் (அடிப்படைஅம் சங்களில் அல்லாவிட்டாலும்) ஒரு சில வெளித்தோற்றங்களில் மாறுதலைப் பெறுகின்றன.

கண்ணன் என் கவி

சுப்ரமணிய பாரதியைப் பற்றித் தனிக்கட்டுரை ஒன்றை நாம் எழுதவேண்டும். அது ஒருபுறமிருக்க சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் மறைந்து போன வ.ரா.வும் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நடத்திய “பாரதியும் இலக்கியமதிப்பீடும்” என்ற பயனுள்ள இலக்கிய விவாதத்தைத் தொடர்ந்து, “கண்ணன் என் கவி” என்றொரு திறனாய்வு நூலை, சக்தி நிறுவனம் 1937 இல் வெளியிட்டது.

அந்த நூலை எழுதியவர்கள் இருவர்: கு.ப.ரா., பெ.கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி). அப்புத்தகம் எழுதப்பட்ட காலத்தை மனதிற் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது, அது ஒரு புதிய வரவேற்கத்தக்க முயற்சி எனலாம்.

மேல்நாட்டுக் கம்பன்

கம்பன் என்ற மகாகவியைப் பற்றி நாம் அறிவோம். ஆனால் அதே பெயருடைய ஒரு மேனாட்டு இலக்கியப் படைப் பாளியை நாம் அறிவோமா? தமது 57 ஆவது வயதில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட இந்தப் புதிய கம்பனின் பெயர் குட் முண்டூர் ஜோன்சன் கம்பன் என்பதாகும். இவர் ஜஸ்லாந்தைச் சேர்ந்தவர். ஆயினும் டென்மார்க்கின் டெனிஷ் மொழியிலேயே தனது சரித்திர நாடகங்களையும், நாவல்களையும் எழுதினராம். அம்மொழியில் எழுதியவர்களுள் இவரும் ஒரு பெரிய படைப்பாளியாம்.

அண்டன் செகோவ்

1914 இல் ருஷ்யாவின் தலைசிறந்த சிறுகதை ஆசிரிய ரும் நாடக ஆசிரியருமான அண்டன் செகோவ் ஜேர்மனியில் காலமா னார். ருஷ்யப் புரட்சிக்கு (1917) முன்னர் உயிர்வாழ்ந்த இவர் தனது படைப்புகளில் தனது காலத்தை, சமுதாய பொருளாதார நிலைமை களை கலை நயமாகப் படம் பிடித்தார்.

இவரது படைப்புகளில் சமூக விமர்சனங்களை - அதா வது, ஆசிரியர் வலிந்து, முனைந்து தனது வியாக்கியானங்களைக் கொடுப்பதில்லை - காணமுடியாது. வாசகர்கள் தாமாகவே தமது அனுமானங்களை உத்தேசிக்கும்படி விட்டு விட்டு, தத்துபமாகச் சித்திரங்களைத் தீட்டுவதில் மாத்திரம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டார். அதனாலேயே அவரது படைப்புகள் இன்றும் உயிர் வாழ்கின்றன. இவர் எழுதியவற்றில் யதார்த்தபூர்வமான பாத்திரச் சித்திரிப்பே சிறப்புற்றிருக்கும். கதை நிகழ்ச்சிகள் சம்பவங்கள் மிகக் குறைவா கவே காணப்படும். இவர் எழுதிய நாடகங்களுள், *Cherry Orchard* என்பது பெயர் பெற்றது. கரடி என்ற நாடகம் தமிழில் நாடகமாகக் கொழும்பில் 1967 இல் மேடையேற்றப்பட்டது.

லாபலோமா டிவிஸ்ட்

ராஜி என் கண்மணி என்ற தமிழ்ப் படத்தில் பாலசரஸ் வதிதேவி என்ற பின்னணிப் பாடகி அறிமுகமானார். அவரைப் பிர பலமாக்கிய பாடல் “மல்லிக்கைப்பூ ஜாதிரோஜா” என்ற பாடலே.

ஹனுமந்தராவ் என்பவர் இசையமைத்திருந்தார். இந்தப் பாட்டின் மெட்டு *La Paloma* என்ற இலத்தின் அமெரிக்கப் பாட வின் மெட்டாகும்.

இந்த மெட்டையும் *Twist* என்ற நடனத்திற்கான மெட்டை யும் இணைத்து, “*La Paloma Twist*” என்ற பெயரிலே இலங்கையில் பிறந்த கிளிப் பெர்னாண்டஸ் உருவாக்கி 1950களில் மேனாடுகளில் பிரபல்யம் பெற்றார்.

முன்று சிறுகதைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

“நம்மவர்கள்” - சாந்தராஜ்

எம்மை மலைநாட்டுச் சூழலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார் கதாசிரியர். இவரும் ஒரு சமூக நையாண்டிக் கதையைத் தந்திருக்கிறார். மலைநாட்டுத் தோட்டத் தமிழ் மக்களின் மொழி யில், பெரும்பாலும் சம்பாஷணைகள் மூலமே கதையைச் சித்திரிக்கிறார்.

அதேவேளையில் எதுகை மோனையுடன், அடுக்குமொழிகளில் இவரால் கதை எழுத முடியும் என்பதைக் காட்ட முயன் றிருக்கிறார். எனினும், இது சிலவேளைகளில் ஓர் செயற்கைத்தன் மையைத் தருகிறது எனலாம்.

நகர்ப்புறத்துக்குச் சென்று தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளும் முன்னை நாள் தோட்டவாசியொருவரின் போலி முகத்தையும், அரசியல்வாதிகளின் தந்திரோபாயங்களையும் காட்டுகிற கதை. குடிப்பழக்கம் போன்ற தீய பழக்கங்களிலிருந்து சாதாரண, படிக் காத தோட்ட வாழ் மக்கள் தம்மை விடுவித்துக்கொள்ளாததற்கு இந்த அரசியல்வாதிகளின் வேடதாரித்தனமும் ஒரு காரணம் என் பதையும், இந்த நிலைமைகளிலிருந்து விடுபட முடியாதென்ற யதார்த்தம் இருப்பதாகவும் கதை காட்டுகிறது. சிறுகதைகள் மூலம் நம்பிக்கையை உண்டு பண்ண இவர் முயற்சித்துப் பார்க்க வாம். அதேவேளை சமூகத்தை எப்படிப் பார்க்கிறாரோ அது அவருக்கே உரிய பார்வை. செய்தியாளர் ரீதியில் எழுதுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

“விதிவழி” - சி.சிவாணி

கதையை ஆரம்பித்திருக்கும் முறைமை விறுவிறுப் பாய் அமைகிறது. கதாபாத்திரம் “நீலனுக்கு என்ன நடந்தது? அவன் ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டான்?” என்ற கேள்விகளை எழுப்பி, கதையில் விளக்கிக் கூறப்படுகிறது.

இவன் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவத்துறை மாணவன். “வறுமை காரணமாக இவனது அடிமனதில் உருவாகி நிலைத்திருக்கும் அந்தத் தாழ்வு எண்ணத்திற்கு அடிமையாகிப் போய் எவரையும் நிமிர்ந்து பார்க்கவே அச்சப்படுகின்றவன்”, என நீலனை அறிமுகஞ் செய்து வறுமை, சுமை, தாழ்வு எண்ணம் அவனை நன்றாக வருத்துகிறது என்று மீண்டும் கதையில் கூறப்படுகிறது.

இக்கட்டான நிலைமைதான். ஆயினும் அவனால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமற் போய்விடுகிறது.

நிரந்தரமான தீர்வைத் தரக்கூடியது தற்கொலைதான் என்று முடிவு செய்கிறான். தற்கொலை எப்படித் தீர்வைத்தரும்? மேலும் பிரச்சினைகளையல்லவா தோற்றுவிக்கும்? ஆனால், எல்லாம் விதிவழி நடக்கும் என்று தன்னைச் சமாளித்துக் கொள்கிறான் அவன்.

சிவாணி! நீங்கள் எவ்வாறு கதையை எழுத விரும்பினீர்களோ, அவ்வாறு எழுத உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆயினும், இந்த விதமான கதைகள் ஆரோக்கியமானவையாக அமையா. நீங்கள் கதை எழுதும் பாங்கையும் சீராக அமைத்துக்கொள்ள உங்களால் முடியும். சிறுகதைக் கட்டமைப்பு இன்னுஞ்சீராக அமையலாம் என நினைக்கிறேன்.

“நான் ஒரு மனிதன்” - சி.எல்.எம்.மன்குர்

கதையின் இறுதிப்பகுதியைப் பார்க்க முடியாமற் போய்விட்டது. முதற் பகுதியை மாத்திரம் கருத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.

மன்குர் என்ற பெயரில் ஓர் அருமையான சிறுகதை எழுத்தாளர் நம்மிடையே இருக்கிறார். அவர் எழுத்துக்கள் மடிந்துபோன “அலை” ஏட்டில் வெளிவந்துள்ளன.

ஸி.எல்.எம்.மன்குர், அவரல்ல என நினைக்கிறேன். இஸ்லாமியச் சூழலில் இக்கதையை எழுதியிருக்கிறார் இவர்.

தன்மை, ஒருமை, நிகழ்காலத்தில் கதையை எழுதுகிறார்.

பருத்தித்துறை முதல் தெவந்தரதுடுவ வரை எந்தச் சிங்களவனும், எந்தத் தமிழனும், எந்த முஸ்லிமும் எந்த இடத்திலும் எந்த நேரத்திலும் சுதந்திரமாகத் திரிந்த அந்த பொன்னான காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்... ஒ நெஞ்சேவெடித்துவிடும் போலிருக்கின்றது எனக் கதை சொல்பவர் ஏக்கப் பெருமுச்சை விடுகிறார்.

இஸ்லாமியருக்கும் தமிழருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட இனப்பூசல்களின் பின்னணியில், முதிர்ச்சி பெற்ற கதை சொல்பவர் தனது வீராவேசம் மிக்க மகனிடம் அங்கதமாக இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“நலீர்... அந்தக் காலத்துல் பழைய மனிஷர் வாழ்ந்த முறைவேறு. அடுத்தவன் வாழ்ந்தாத்தான் நாமளும் வாழலா

கலை குலக்கிளியில் பார்வையளவு

முன்னே அவங்க நெனச்சாங்க. இந்தக் காலத்துக்கு அது சரிப் பட்டு வராது. அடுத்தவன் அழிஞ்சாத்தான் நாம் வாழலாம்... சரி தானே.

மனிதனை எந்தப் பேதமுமின்றி, மனிதனாக மட்டுமே பார்க்கச் செய்த அந்த முதிர்ச்சி, எந்த மனிதனினதும் துண்பத்தைச் சகித்துக் கொள்ளாத அந்த நேசம், அந்தத் துணிச்சல், மனவுறுதி என்னையும், தர்மரத்தினத்தையும், சுவாமிகளையும் எந்தச் சக்தி யாலும் பிரிக்க முடியாத நண்பர்களாக ஆக்கிவிட்டது'' என கதை சொல்லபவர் தனது மகனிடம் கூறுகிறார்.

சுருங்கக் கூறினால் மனிதத்துவத்தை இந்தக் கதை மூலம் வலியுறுத்தியிருக்கிறார் கதாசிரியர். நல்ல சருத்து எனக் கூறிப் பாராட்டுகிறேன்.

- தினகரன் வாரமஞ்சாரி : ஜூன் 25, 2000

சினிமாப் பாடல்களையும் ‘பொப்’ என அழைக்கலாமே!

நமது நாட்டில் ‘பொப்’ இசை என்று கூறிக் கொண்டு தமிழ்மொழிப் பாடல்கள் சிலவற்றையும் நமது இளைஞர்களில் சிலர் பாடி வருகிறார்கள். ‘பொப்’ என்ற வார்த்தையை இவர்கள் ஏன் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று தான் எனக்குத் தெரியவில் வை. மக்கள் சங்கீதம் என்று தமிழில் அழைக்கலாமே. அல்லது ஜனரஞ்சகப் பாடல் என்றும் கூறலாம். ‘பொப்’ என்றால் ‘பொப் பியூலர்’ என்ற ஆங்கிலப் பத்தின் சுருக்கம். ‘பொப்பியூலர்’ என்றால் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளது என்று பொருள். மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமான பாடல்கள், தமிழைப் பொறுத்தவரையில் சினிமாப் பாடல்களே!

ஆங்கிலத்தில் சினிமாப் பாடல்கள் குறைவு. எனவே தனிப்பாடல்கள் பிரபல்யம் அடைகின்றன. லத்தீன் அமெரிக் கப் பாடல்கள், ஜாஸ், ரொக் அண்ட் ரோல், கவிப்ஸோ, ஹாலா ஹாப், சாசா, ட்விஸ்ட், கோகோ, ஸோல் போன்ற பாடல்கள் எல்லாம் தனிப்பாடல்கள் என்றளவில் பிரபல்யமானவை. இந்தப் பாடல்கள் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் அடைந்தாலும் ‘பொப் மியூலிக்’ என்று பிரத்தியேகமாக அழைக்கப்படவில்லை.

அறுபதுக்களின் பிற்பகுதியில் ஆங்கில மொழியில் சேர்க்கப்பட்ட புதிய பிரயோகங்களில் ‘பொப் ஆர்ட்’ என்பதும் ஒன்று. ‘பொப் ஆர்ட்’ என்பது, கசப்படைந்த மேற்குநாட்டு இளம் சந்ததியினர் சம்பிரதாயங்களை மீறிப் படைக்கும் கலைகளைக் குறிக்கும். அத்தகைய கலைகளில் ஒன்று தான் அவர்களுடைய இசை. அந்த இசையை ‘பொப்’ இசை என்கிறார்கள். பொப் இசையில்

பிரத்தியேகமாக ஓலிப்பது காதைத் துளைக்கும் கர்ணக்கூரமான விறுவிறுப்பான மின்னியக்க வாத்திய இசையே. இரண்டாம் பட்சமாகவே பாடல்களின் பொருள் அமைகின்றது.

கசப்படைந்த இளைஞர்களில் ஒரு சிலரே சமுதாய உணர்வு கொண்டவர்கள் ஆவர். அவர்களே பாடலின் உள்ளடக்கத்திற்கும், சம முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். ‘வுட் ஸ்ரோக்’ இசை விழா, ‘பங்களாதேஷ்’ கொன்சேர்ட் ஆகியன் இந்த உள்ளடக்க அக்கறையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆனால் பெரும் பாலான பொப் இசைக் குழுவினர் வாத்திய இசைக்கே முக்கியத் துவம் கொடுத்து வருகின்றனர்.

தமிழில் பொப் பாடல் என்று கூறப்படுபவற்றில் வாத்திய இசை முக்கியத்துவம் மிகக் குறைவு என்று தான் கூறுவேன். உள்ளடக்கம் கூட சமுதாய உணர்வு கொண்டதாக இல்லை. பெரும்பாலான பாடல்கள் ‘சென்றிமென்றல்’ பாணியில் அமைந்த காதல் கிதங்களே. ஹன் மார்ட்டின், பிங் குறோஸ்பி, ஜிம் றீவ்ஸ், எல்விஸ் ப்ரெஸ்லி, நற்கிங்கோல், றிக் நெல்சன், கிளிவ் ரிச்சர்ட்ஸ் போன்ற மேற்கு நாட்டு மெல்லிசைப் பாடகர்களைப் போன்றே, தமிழ் பொப் இசைப்பாடகர்களும் பாடுகின்றனர். இந்தப் பாடகர்களை ‘பொப்’ பாடகர்கள் என்று நவீன அர்த்தத் தில் அழைப்பதில்லை.

வயலின், கிற்றார், பியானோ, ட்ரம்பட், சக்ஸோஃபோன், கிளாரினற், ஸைலபோன், ட்ரம்ஸ் போன்ற மேனாட்டு வாத்தியக் கருவிகளைத் தமிழ்ப் பாடல்களுக்குப் பயன்படுத்தும் போக்கு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. ஜெமினியின் ‘மங்கம்மா சபதம்’, எஸ்.பாலச்சந்தரின் ‘இது நிஜமா’ போன்ற படங்களில் ஆரம்பித்து விசுவநாதன், ராமலூர்த்தி, ரி.ஜி.விங்கப்பா, வேதா போன்ற தமிழ் நாட்டு இசை அமைப்பாளர்களால் சிறந்த முறையில் அறிமுகப்

படுத்தப்பட்ட மேற்கு நாட்டு வாத்திய இசையையும் பாடல்களை யும் தமிழ் 'பொப் இசை' என்று ஏன் அழைக்கக்கூடாது?

எனவே தமிழ்ப் 'பொப்' பாடல்கள் மேற்கு நாட்டு இசையை தழுவியவையாக அமைய வேண்டுமெனில், 'ஓபிளடி, ஓபிளடா', 'பட்டாபட்டா', 'இந்ஸ்ரஹார்ட் டேய்ஸ்நெந்', போன்ற பாடல்களைப் போல அமைய வேண்டும். டொம் ஜோன்ஸ், ஹம் பேனிக் போன்ற பாடல்களைப் போல நமது பாடகர்கள் பாடவேண்டும். அப்படியல்ல மேற்குநாட்டு 'பொப்' இசை நமக்குத் தேவை யில்லை. எமது நாட்டுப் பாடல்களும், மெல்லிசைப் பாடல்களும் தான் தேவை என்றால், 'பொப்' என்ற பதத்தை நீக்கிவிட்டு, மக்கள் சங்கீதம் என்று நாம் அழைக்கலாம் அல்லவா?

'நியூ வேவ்' போல பொப் இசையும் தமிழில் அர்த்த மற்ற பிரயோகம் ஆகும்.

புதிய சுக்திரப் புலர்வின் முன் எழுத்துச் சிறுகதைகள்

இரத்தினவேலோனின் விமர்சன நூல்

திறனாய்வு அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட 25 பத்திக் கட்டுரைகள் அடங்கியதொரு தொகுப்பு இது. “தொண்ணாறு களின் இறுதிகளில் சிறுகதைகள்” தொடர்பான ஒரு பொது நோக்கும் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை எழுதியவர் மிகவும் முக்கியமான சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவராவார்; கவிதை களையும் எழுதியுள்ளார். இப்பொழுது தகைமை சான்ற திறனாய்வாளராக முகிழ்ந்து வருபவர். படைக்கும் ஆற்றலுடன், படைப்பு நுட்பங்களையும் அவர் அறிந்து வைத்திருக்கிறார். அதனாலேயே, திறனாய்வு சார்ந்த பத்தி எழுத்துக்கள் அவர் கைவண்ணத்தில் மெருகும், ஆழமும், எழுத்து நேர்த்தியும் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

1990களில் வெளிவந்த பல சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தொடர்பாக வேறுயாரும் எழுதாத அளவிற்கு அவர் எழுதியிருக்கிறார். மறபு வழித்திறனாய்வு அணுகுமுறைகளை ஆழமாகவும், எளிதில் யாவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதமாகவும் பிரயோகித்து இவர் எழுதுகிறார்.

தெளிவத்தை ஜோசப், கலைவாதி கலீல், அந்தனி ஜீவா, கே.எஸ்.சிவகுமாரன் போன்றோர் எழுதிவரும் பத்தி எழுத்துக்களைப் புறக்கணித்துத் தமது “கட்டவிழிப்புகளை” மேற்கொள்ளும் சில புதிய “ஆழமான விமர்சகர்கள்” எனத் தம்மைத் தாமே நினைத்துக் கொள்பவர்கள், பல இடங்களில் தமது வரலாற்றறி விண்மையையும், நுணுகி ஆராயாதுவிடும் தன்மையையும் காட்டுகின்றன.

டித் தமது போதாமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சோமகாந் தன், திருச்செல்வம், பாமா ராஜ் கோபால், மானா மக்கின் போன்ற பலர் அந்நாட்களில் எழுதிய பத்திகளின் பங்களிப்புகளையும் இவர்கள் அறியமாட்டார்கள்.

இந்த நூலிலே, சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளரும், பத்தி எழுத்தாளருமான ரஞ்சகுமார் தெரிவிக்கும் தகவல் முக்கியமான தொன்று.

“அழுத்தில் வெளியாகும் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் பல வற்றையும், ஈழத்தின் படைப்பாளிகள் பற்றிய விபரங்கள் பலவற் றையும், ஈழ இலக்கியத்தின் வரலாற்றின் முக்கியமான விடயங்கள் பற்றிய சில விபரங்களையும் இந்நூல் கொண்டிருக்கிறது”.

நூலாசிரியர் தரும் தகவல்கள் சிலவும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

“1875 இல் ‘உதய தாரகை’ என்ற ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகையில் சதாசிவம் பிள்ளை எழுதிய கதையினையே ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதையெனக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

முஸ்லிம் சிறுகதை முயற்சிகள் 1898இல் ‘ஜதஞ்சஸ் லெப்பை மரைக்காயர் எழுதிய ‘ஹைதர்ஷா சரித்திரம்’ என்ற தொகுதிகளுடனும், மலையகச் சிறுகதை முயற்சிகள் 1931 இல் கோ.நடேசையர் எழுதிய ‘திரு. ராமசாமி சேர்வையின் சரிதம்’ என்ற கதையுடனும் ஆரம்பமாகின்றன. இதன் பின்னர் 30களின் இறுதிக்கூறில் சுயா, பாணன், ஆனந்தன் போன்றோர் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும், ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்த முன்னோடிகளாக அல்லது பிதாமர்களாக சம்பந்தன், சி.வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன் மூவரையுமே வரலாறு கூறுகிறது” என்கிறார் இரத்தினவேலோன்.

நூலாசிரியர் ஆ.இரத்தினவேலோன் தமது பத்திக் கட்டு ரைகளில், நூலாசிரியர் பற்றிய விபரங்கள், நூல் பற்றிய விபரங்கள், இலக்கியப் பார்வை பற்றிய விபரங்கள், எடுத்துக்கொண்ட பொருள் பற்றிய பிறரின் கூற்றுக்கள், எடுத்துக்கொண்ட தொகுப்புக் கதைகள் பற்றிய கூட்டு மொத்தமான மதிப்பீடு, எழுத்தாளரின் நிலையில் நின்று கதைகளைப் பார்த்தல் போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்குகிறார்.

“தினக்குரல்” நாளிதழின் வாரப் பதிப்பில், “அண்மைக் கால அறுவடைகள்” என்ற பத்தியை ஆ.இரத்தினவேலோன் எழுதிவருவதை, தேர்ந்தெடுத்துப் படிக்கும் வாசகர்கள் அறிந் திருப்பீர்கள். இப்பத்தியில் இடம்பெற்ற எழுத்துக்களே இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நூலாசிரியர் இப்பத்திகள் இடம்பெற்ற திகதிகளையும் நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இவை எழுதப் பட்ட காலத்தில், நூலாசிரியரின் பார்வை எப்படியிருந்தது என நாம் அறிய இது உதவியிருக்கும்.

அதேவேளை இரத்தினவேலோனின் பத்திகளில், இலக்கிய வரலாறு சம்பந்தமான தகவல்கள் நிறைய இடம்பெறும்.

முன்னணிப் பத்தி எழுத்தாளரான ஆ.இரத்தினவேலோ னுக்கும், பழைய பத்தி எழுத்தாளனாகிய (1962 முதல்) எனக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களில் ஒன்று, நான் ஒவ்வொரு கதையையும் பகுத்தாய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகும்.

செம்பியன் செல்வன், தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் எழுத்துக்களையும் (சிறுகதைகள் தொடர்பாக) சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது முழுமை இன்னும் துலக்கமாகும்.

அழகான தமிழில் எழுதும் புலோலியூர் ஆ.இரத்தின வேலோன் மிக நுண்ணிதான் கூருணர்வு கொண்டவர். ஆக்கத் திறனும், திறனாய்வுத் திறனும், வரலாற்றறிவும், சுயதேடல் முயற்சியும் கொண்ட, அடக்கமான ஓர் எழுத்தாளர். அவருடைய பங்களிப்புக்களைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள் கவனத் தில் எடுத்துத் தமது இலக்கிய வரலாற்றில் பதிய வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

கோகிலா மகேந்திரனுடன் இணைந்து வெளியிட்ட “அறிமுக விழா”, மற்றும் மீரா பதிப்பகத்தினாடாக வெளிவந்த “புதிய பயணம்”, “விடியட்டும் பார்ப்போம்”, “புதிய சகத்திரப் புலர்விள்ளு முன் ஈழத்துச் சிறுக்கதைகள்” ஆகியன, இவர் இற்றை வரை எழுதிய நூல்களாகும்.

புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் புனை கதை, கவி ணத, நாடகம், திறனாய்வு தொடர்பாகவும் நமது எழுத்தாளர் களின் பங்களிப்புகளைத் திறனாய்வு செய்து நூல்களைத் தர வேண்டும். அவர் முயற்சிகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவை.

- சரிநிகார் இதழ் 200 : ஜூலை 06 - 19, 2000

சமூத்து ஆங்கில இலக்கியம் தமிழர் / முஸ்லிங்கள் பங்களிப்பு

இச்சிறுகட்டுரை எனக்குக் கிட்டிய தகவல்களைக் கொண்டு மாத்திரமே எழுதுகிறேன். கிடைக்கப் பெறாத தகவல் கள் அதிகம் இருக்கக்கூடும்.

சமூத்து ஆங்கில இலக்கியத்துக்குச் சில தமிழரும், ஒரிரு தமிழ் பேசும் முஸ்லிங்கரும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ள போதிலும், இந்த விபரம் தமிழர் வட்டாரத்திலும், ஏனைய வட்டாரங்களிலும் கவனத்தைப் பெறவேயில்லை என்பது கவலைக்குரியது.

சமூத்து ஆங்கில இலக்கியம் என்னும் பொழுது புனைக்கதை (நாவல், சிறுக்கதை போன்றவை), கவிதை, நாடகம், திறனாய்வு, பிற என நாம் இத்தகைய இலக்கியத்தை வகுக்கலாம்.

இந்தவிதமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்களுள் பலர் கிறிஸ்தவர்களாகவும், முழுத் தமிழர் அல்லாதவர்களாகவும் (அதாவது, இவர்கள் கலப்புத் திருமணம் காரணமாகப் பிறந்தவர்கள் எனலாம்) இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

புனைக்கதை ஆசிரியர்களிற் சிலர் : எஸ்.ஜே.கே.க்ரெள் தர், ஒரு தமிழர். டெயிலி நியூஸ் பத்திரிகையின் ஆசிரியராய் இருந்தவர். மட்டக்களப்பு அர்சு.மைக்கல்ஸ் கல்லூரியின் அதிபராகவும், கல்கிலை செயின்ட். தோமஸ் கல்லூரியின் கிரிக்கட்கப்பனாகவும் விளங்கிய ஈ. க்ரெளதரின் தமையனாவார். இவர் ஆங்கிலத்தில் ஒரு நாவல் எழுதியிருக்கிறார். *The Knight Errant* என்பது இப்புனைக்கதையின் பெயர்.

ராஜா ப்ரெராக்டர் என்பவர் மற்றொருவர். இவர் சிறுக்கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

அழகு சுப்பிரமணியம் என்பவர் பற்றித் தமிழ் வாசகர்கள் ஒரளவு அறிவார்கள். இதற்குக் காரணம், தினகரன் நாளிதழின் பிரதம ஆசிரியரும், சிறுக்கை ஆசிரியருமான ராஜபூங்காந்தன் விடாப் பிடியாக அழகு சுப்பிரமணியத்தை அறிமுகப்படுத்தி வந்ததே.

இதேபோல் ஸி.வி.வேவூப்பிள்ளையின் ஆங்கிலப் படைப்புகளைப் பற்றி, அந்தனிஜீவாமுதற்கொண்டு மலைநாட்டு எழுத்தாளர்கள் பலர் அவரைப் பற்றி நினைவுட்டுவதே இவர் பற்றித் தமிழ் வாசகர்கள் அறிந்திருப்பதற்கான முக்கிய காரணம்.

மற்றொருவர் கவிஞர் தம்பிமுத்து. இவர் *Poetry London New York* கவிதை ஏட்டின் ஆசிரியராக இங்கிலாந்தில் செயல் பட்டு வந்தவர்.

வின்ஸன்ட்துரைராஜ், ஈ.ஸி.டி.கந்தப்பா (இவர் கொழும் புச் செட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்) போன்றோரும் தமது பங்களிப் புகளைச் செய்து வந்துள்ளார்கள்.

ஜீன் அரசநாயகம் (இவர் தமிழரை மணம் புரிந்த ஒரு பறங்கியர்). இவருடைய கணவர் அரசநாயகம். ஷியாம் செல்வத்துரை (இவருடைய தாயார் சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்தவர்), அ.சிவானந்தன், ஏர்னஸ்ட் மக்கின் டாயர் (பறங்கி - தமிழ் கலப்பு), ஜெகதீஸ்வரி நாகேந்திரன், ரிச்சர்ட் டி சொய்சா (இவருடைய தாயார் ஒரு தமிழர்) போன்று சிலர் ஆக்க இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் படைத்து வருகின்றார்கள்.

திறனாய்வுத்துறையில் எஸ்.கனகநாயகம் (மறைந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் சோ.செல்வநாயகத்தின் மகன்), சுரேஷ் கனக ராஜா, ஏ.ஜே.கனகரத்தினா போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இக் கட்டுரையாசிரியரும் சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

இப்பொழுது பங்குமிமா ரிஸ்வான், அ.சிவானந்தனின் 'நினைவு மடியும் வேளையில்' (*When Memory Dies*) என்ற நாவலை இலக்கிய மகாநாடொன்றில் அறிமுகப்படுத்தியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- விபவி : மே 2000

உடனிகழ்கால பண்பாளன் ஒருவன் பற்றிய தகவற் பேசை

அன்பு - கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் மணிவிழா மலர்

ஆக்கவலுவுள்ள அற்புதமான சொல் அன்பு. அன்பு டன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல்மிகு கவிஞர் முகையதீன். தென்கிழக்கு அலகைச் சேர்ந்தவர். நாடளாவிய விதத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு பண்பாளர். அத்தகு தகைமைமிக்க அவருக்கு 2000 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30 ஆம் திகதி, இலங்கை தென்கிழக்கு ஆய்வுமையம் மணி விழாவொன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதனையொட்டி மலரோன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த மலர், வாசகர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டிய தகுதியைப் பெற்றுள்ளது. மலர் வடிவமைப்பும், முகப்பும், தொகுப்பும் பாராட்டும்படியாக இருக்கின்றன. ஏ.எம். றஷ்மி (சிறந்த ஓவியர், கவிஞர்), சி.ருத்ரா, உமா வரதராஜன் (புத்தாக்கப் புதுப்பார்வை கொண்ட முன்னணிச் சிறுக்கதையாசிரியரும், பத்தி எழுத்தாளரும்) ஆகியோரது அர்ப்பணம் நேர்த்தியாய் அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். இம்மலர் தயாரிப்பில் ஓர் ஆசிரியர் குழுவும் பெரும் பங்கெடுத்துள்ளது. டொக்டர் எம்.முருகேசபிள்ளை, அஸ்லம் எஸ்.மெளலானா, கே.எம்.ஏ.றஸ்ஸாக் (ஜவாத்), ஏ.அஸ்ஹர், எஸ்.எல்.ஆதம்பாவா முதலியோர். அமைச்சரும், ஆற்றல்மிகு கவிஞருருமாக விளங்கிய எம்.எச்.எம்.அஷ்ராஃப் முதல் பல பிரபல எழுத்தாளர்கள் இம்மலரில் எழுதியிருப்பதே, அன்பு முகையதீன், ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத் துறையிலும், கல்வித்துறையிலும் எத்தகைய முக்கிய பங்கை வகிக்கிறார் என்ற உண்மை தெரியவந்துள்ளது. இவர்கள் எழுதியவற்றுள் என்னைக் கவர்ந்த சில வரிகளை வாசகர்களுக்காகச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எம்.எச்.எம்.அஷ்ரஃப் : தமிழ் கவிதை உலகுக்கு அன்பு முகையதீனின் பங்களிப்பில் மிகவும் முக்கியமானது பெருமானார் வாழ்வை சின்னஞ்சிறு எளிய கவிதை வடிவங்களுக்குள் படம் பிடித்தமையாகும்.

செல்லையா இராசதுரை (முன்னாள் அமைச்சர்) : கவிதைகளுக்கு இளமையைத் தவிர மூப்பு இல்லை... கவிதைகள் அழியா வரம் பெற்றவை. பாடிய கவிஞருள் மறையலாம்; அவன் கவிதைகள் சாகவே சாகா.... தங்கள் கற்பனை வளம் கண்டு அன்றும் மகிழ்ந்தேன். இன்றும் மகிழ்கிறேன்.

சில்லையூர் செல்வராசன் (தான்தோன்றிக் கவிராயர்) அமரர் : ஈடற்ற சொல்லழகு, யாப்புச்சைவை, பொருளின் ஆழம் இவை எல்லாம் பொலியும் எழிற் கவிதை வல்லான்.

பாண்டியூரான் (அதிகம் கவனிக்கப்படாத அற்புதக் கவிஞர் இவர்) : 'எமக்கோர் கவிதையிவர்' என்ற தலைப்பிலே கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் பற்றி எழுதியுள்ள ஒவ்வொரு வரியும் தீந் தமிழ்ச் சொற்கோவை.

எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் (முஸ்லிம் ஆய்வறிவாளர்) : 1950 களின் பிற்பகுதியில் அரசியல் மேடைகளில் மக்களைக் கவர்ந்தி முக்கும் ஒரு பேச்சாளனாகவே அன்பு முகையதீன் அவர்களைப் பற்றி அறிந்தேன். 1960களில் இருந்து வளர்ந்துவரும் ஒரு கவிஞராகவே அவரைக் கணிக்க ஆரம்பித்தேன். அக்கணிப்புச் சரியானதே.

அருட்சுகோதரர் கலாநிதி எஸ்.ஏ.ஐ.மத்தியு : கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன் ஓர் உணர்ச்சி எரிமலை. அந்த உணர்ச்சியின் வேகம் கவிதை மழையாய்ப் பொழிகிறது.

எம்.எஸ்.எம்.அனஸ் (மெய்யியல் துறைப் பேராசிரியரும், திறனாய்வாளரும்) : இவரின் மதிப்பீடு மாணவர்கள் அவசியம் படித்துப் பயன்பெற வேண்டியதொன்று.

உமா வரதராஜன் (ஆற்றல்மிகு படைப்பாளி) : மெழுகாய் உருகி மறுகணம் பனியாய் இறுகும் உணர்ச்சிகளின் குவியல் சில்லையூர் செல்வராசன். அன்பு முகையதீனும் இன்னொரு கண்ணதாசன் தான். இன்னொரு செல்வராசன் தான்.

அல்-அஸாமத் (கவிஞரும், கதாசிரியரும்) : கீழ்க்கரையிலே நடந்தால் கேட்பதெலாஞ் செந்தமிழ் வாய்ப் பாக்களென நான் கேட்டு பாசமுற்றேன் - கீழ்க்கரைக்கே சென்றலைதல் வேண்டா, சிரமக் குறை தீர்த்தான் அன்பு முகையதீனதற்கோர் அச்சு.

பாலமுனை பாறூக் (சிறந்த கவிஞன்) : பழகிடும் மொழி யில் பாசத்தைப் பிழிகிற பண்பான கவிதை ஊற்றை, இளகிய மனதினன், எளிமையை எழிற்கவி சுரக்கும் ஊற்றை, அழகிய சூணத்தினை, அறிவினை, அருமையை, அன்பின் முஹியத்தினை அளவிடத்தக்கதாய் அமைந்திடும் மனிவிழா அழகுறச் செய் அல்லாவும்.

அன்புஷன் (தென்கிழக்கின் மற்றொருவர்) : வாளெலி அரங்குகளில் வலம்வந்த கவியரசு, தொலைக்காட்சிக் கலையரங்கில் தொடராக வந்த கவி, தேனாகக் கவிதை பாடும் தெவிட்டாத ஒசைவளத் தேசிய தினசரியில் தினம் தினம் எழுதும் கவி.

மஜான் குரியா: உடைச்சுத்தம், உளச்சுத்தம் ஊரெல்லாம் கவிச்சுத்தம், சிலருக்கு இவர் பித்தம், பலருக்கு இவர் வித்து.

கே.ரகுபரன் (தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்) : அன்பு முகையதீனின் கவிதைகளைப் படிக்கின்ற போது முதலில் மனதைக் கவர்வது அவற்றின் ஒசைச் சிறப்பாகும்.

அ.ஸ.அப்துஸ் ஸமது (நாடறிந்த எழுத்தாளர்) : இலங்கை வானொலியில் முஸ்லிம் ஒலிபரப்பில் இவரது பங்க ளிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1982 ஆம் ஆண்டு இவர் நடத்திய ‘கவி நயம்’, இளம் கவிஞரிடையே பெரும் பரபரப்பை ஏற்ப டுத்தியது. கவிதைச்சுவை கனிச்சாறாக வழிந்தோடிய அந்நிகழ்ச் சியில் மனம் மகிழாத கவிதை உள்ளங்களே இல்லை. அடிக்கடி வானொலிக் கவியரங்குகளிலும் பாடி வருகிறார்.

ஜின்னா ஷரிபுதீன் (கவிஞர், நாவலாசிரியர்) : வெல்லும் வரிகளை வார்த்தையில் கோத்தனன் வெற்றி பல சொல்லாதி வன் பதம் சென்றடைந்தே புகழ் சேர்த்தனவே கல்லார் தமக்கும் கவிதை படைத்தனன் கற்றவர்க்கும் ஒவ்வும் வகையிலும் ஒது னான் யாப்பின் உயர்வறிந்தே.

பேராசிரியர் கா.அருணாசலம் (திறனாய்வாளர்) : முழுக் கட்டுரையையும் வாசகர்கள் படித்துப் பாருங்கள்.

கலாநிதி கே.எம்.எச்.காலிதீன் : நபிகள் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களைக் கவிதைகளில் அழகாக வடித்தவர் இவர். ஓவ் வொரு சம்பவத்திலும் தான் கண்ட சிந்தனைகளையும் படிப்பி னைகளையும் தமது கவிதைகள் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்து இஸ் லாத்தின் மாண்பினை முன்னெடுத்துச் சென்றவர்.

கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.நுஃமான் (கவிஞர் / மாக்சிய விமர் சகர்) : நன்பர் அன்பு முகையதீன் மற்றவர்களுடன் உரையாடும் போது அன்பும் பணிவும் அவரிடம் நளினமாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம். அது அவரது ஆளுமையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக அமைந்துவிட்டது.

முஹம்மது ஜெஸ்மின் : வாய்மையை மார்பு நிமிர்த்தி உரையாற்றும் விதம் இவரது தமிழறிவைப் பறைசாற்றுகின்றது.

கனம் தீவாசியில் பார்வைகள்

இவர் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் பூர்வாங்க அறிவினால் தளம்பிக் கொண்டிருக்கும்.

பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு (நாடக விற்பன்னர்) : வெளிப்படையாக சோசலிஸம் பேசாவிடினும் அவரது உள்ளத் திலும், பேச்சிலும், செயல்களிலும் அச்சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் குடிகொண்டிருந்தன. அவரது கணிசமான எழுத்துக்களில் அவை பரவி நின்றன.

எஸ்.முத்துமீரான் (எழுவக்கதைச் சிற்பி) : அன்பு முகையதீன் அழகுதமிழ் நற்கவிஞன் கேட்டால் கிறுகிறுக் கும் நாட்டார், தமிழ் வழக்கில் பாட்டெழுதிப் பிறந்த மண்ணின் பெருமையினைப் புடம்போட்ட அருமைக் கவிஞரானாவான்.

ஏ.எம்.பழீல் : இஸ்லாமிய கிராமியச் சூழல்களையும், இஸ்லாமிய கிராமிய வார்த்தைகளையும் கவிதைகளுக்குள் புகுத் துவதில் இவர் கண்டுள்ள வெற்றி தனித்துவமானது.

இக்பால் அவி (தென் கிழக்கு ஆய்வு மையம் மூலம் பயன்மிகு தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு கவிஞர்) : கவிச்சுடரின் படைப்புக்கள் கல்முனைப் பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடையே மனித நேயத்திற்கான பண்பாட்டுச் சூழலுக்குரிய ஒளியைப் பாய்ச்சி நிற்கின்றன. கவிச்சுடரின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டவுமே மனிவிழா ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும்.

பற்பல அறிஞர்கள் கருத்துக்களிலிருந்து சிற்சில பகுதி களைத் தொகுத்து நாம் தந்தமைக்கு முக்கிய காரணம், கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீனின் ஆளுமைக் கூறுகளை நமது வாசகர்கள் ஒரே வீச்சில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே. ஆய்வாளர்

களுக்கு இது ஒரு பயனுள்ள பேழை. ஆசிரியர் குழுவும், உமா வர தராஜனும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

என்னெப் பொறுத்தமட்டில் அன்பு முகையதீன் நம் நாட்டுச் சிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவராக இருக்கிறார் என்பதுடன், ஒரு முழு 'மனிதனாக' அவர் அன்பைச் சொரிந்து ஆட்கொண்டு விடுகிறார்.

பெருந்தன்மையின் ஓரம்சம் தலைக்கனம் இல்லாமையே. அன்பு சுரக்கும் நெஞ்சங்களில் இறைவன் குடிகொண்டுள்ளார்.

- தினகரன் வாரமஞ்சாரி : 30 ஜூலை, 2000

தில்லைச் சிவனின் நவீன குறுங்காவியம்

தமிழில் காவிய மரபு என ஒன்றுண்டு. வடமொழி தமுவிய இலக்கணமும் உண்டு. நமது பழைய இலக்கியங்கள் சிலவற்றை ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எனவும், சிறு காப்பியங்கள் எனவும் சில இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் வகுத்தனர். ஆயி னும், இந்தப் பகுப்பு முறை மாற்றத்திற்குரியது.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி ஆகியவற்றை ஐம்பெருங் காப்பியமென்பர். ஆயினும், மகத்தான் கம்பராமாயணத்தைக் காப்பியமாகக் கூறமாட்டார்கள். காலத்துக்குக் காலம் இலக்கிய செல்நெறிக் ஞம், போக்குகளும் மாற்றமடைவது போன்று இலக்கியங்களுக்கான இலக்கணங்களும் மாறுதலுக்கு உட்படவேண்டும்.

இப்பொழுது காவியங்கள் எழுதுவோர் குறைவு, நமது கவிஞர்கள் சிலர் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் காவிய நடையில் சில படைப்புகளைத் தந்துள்ளாராயினும், அவை பற்றிய பிரத்தியேகமான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

‘தில்லைச் சிவன்’ பழைமையையும், புதுமையையும் இணைக்கும் ஒரு படைப்பாளி. நவீன சிந்தனைகளை உள்வாங்கு பவர். இவர் ஒரு சிறு நூலைத் தந்துள்ளார். “ஆசிரியை ஆகினேன்” என்பது தலைப்பு. அவரைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கி வைத்த அவரது தாயார் பொன்னம்மா நினைவாக இந்த நூல் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. தில்லைச் சிவனின் இயற்பெயர் தி.சிவசாமி. இவர் ‘நுழைவாயில்’ என்ற பகுதியில் தெரிவித்துள்ள சில கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

“பெரும்பாலான ஆண்கள் அந்நிய உடை, நடையைத் தாம் பற்றிக் கொண்டு, பெண்களைப் பண்பாட்டுக் காவலர்களாகக் காண விழைகின்றனர். பெண்களின் உடையில், நடையில், சடையில் மாறுதல் காணும் போதெல்லாம் தம்முள் உக்கி மடிகின்றனர்”.

“இன்றைய காலச்சூழ்நிலையில் துன்பப்படுவோர் பெண்களே என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. துணைவனை இழந்து, பிள்ளைகளை இழந்து, உண்ண உணவும், நோய்க்கு மருந்தும், வாழ வீடுமின்றி வருந்தும் பெண்கள் ஒருபுறமும், பெண்களைக் கேவி செய்து சோலிப்படுத்தும் ஊடகங்கள் மறுபுறமுமாக இவற் றிடையே ஓயாத் துயரில் வாழும் பெண்களுக்காக உழைத்து முன்னேற்ற விழைகிறாள் இந்தக் காவியத் தலைவி” என்கிறார் தில்லைச்சிவன். இக்காவியப் பெண்ணான சுந்தரி விடுதலை மூலம் உயர்வு பெறுகிறாள் என்பது ஆசிரியரின் நிலைப்பாடு.

ஊரும் உறவும், வீட்டுக்குள் வெடித்த புரட்சி, வளாகஞ் சென்று வந்தது, ஆசிரியை ஆகினேன், தாய் சொன்ன அறிவுரை, எண்ணமும் துணிவும், முதல் வெற்றி, சமுதாயத்தில் பெண்கள் நிலை, மாதர் சங்கம், சங்கத்தில் நடந்த தர்க்கம், புராணங்களில் பெண்கள், வண்டன் தோழியின் கடிதம், என்னோடு நான் என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் சுயசரிதைப் பாங்கில் இந்தக் காவியம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இறுதியில் வாழ்த்தும் மங்களமும் பாடப்படுகின்றன.

வாய்விட்டுப் படிக்கும்போது சுவையான ஒசையின்பம் தரும் பாடல்களைக் கவிதை வீச்சுடன் தில்லைச்சிவன் தருவது பாராட்டத்தக்கது. ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கருத்துக்களை நயம்பத்த தருவதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

“ஊரும் உறவும்” என்ற தலைப்பிலே கவிஞர், சூழலை முதலில் அறிமுகப்படுத்தினார். அப்பகுதியிலே உவமை, உரு

கணல் குலச்சீயப் பார்ஸிவகள்

வகங்களும், சொற்றொடர்களும் கவிஞரின் சொற்றிறனுக்குச் சான்று பகர்வன.

காட்சி விபரிப்பின் போது அழகிய படப்பிடிப்புகள் மத் தியில் புறம்பாக வெளி ஒதுங்கிநிற்கும் காட்சியைச் சுட்டிக்காட்டு மாப்போல நகைச்சவையாக இவ்வாறு கவிஞர் எழுதுகிறார்:

‘காயுங் கருவாட்டைக்
கள்ளக் காகம் கண்டு உறவினைக்
கரைந்தழைக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாதே’

கவிஞர், தான் எடுத்துக் கொண்ட சிற்றுரையை அடுத்து அறிமுகப்படுத்துகிறார். பின்னர் தம்மை ஒருமையில் கதை சொல்லும் சுந்தரியை அறிமுகப்படுத்துகிறார். அதைத் தொடர்ந்து “வீட்டுக்குள் வெடித்த புரட்சி” என்ற தலைப்பிலே கதாநாயகி யின் தாய் மகளைப் பல்கலைக்கழகம் போகவேண்டாமென்று தடுத்துத் திருமணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார். தந்தைக்கோ மகள் படிக்க வேண்டும் என்று விருப்பம். மக்களின் எண்ணச் சுதந்திரத் துக்கு மதிப்புக் கொடுப்பவர்.

“சுந்தரி வளாகஞ் சென்று வந்தது” பற்றியது அடுத்த கதை.

பின்னர் சுந்தரி “ஆசிரியை ஆகினேன்” என்கிறாள். அங்கு மாணவ மாணவியருடன் அன்பாய் இருந்து அவர்களுக்குப் பெரும் பணி செய்து அவர்களைத் துலங்கச் செய்த ஆசிரியைக்கு அவப்பெயரும் வரலாயிற்று.

சுந்தரி கூறுவதாகத் தில்லைச் சிவன் இப்படிக் கூறுகிறார்:

“ஆண், பெண் என்ற பேதங்கள் கற்றிலேன்
அச்சமின்றி நாணின்றி எளிமையாய்
நானுண்டென் கடமைகள் உண்டென
நானிருக்க நரம்பில்லா நாக்கினால்
‘ஆண்மாரி’யென அர்ச்சனை செய்தமென்
அழகைப் பேரைப் பண்பைப் பழிப்பதும்
வீண் கதைகள் பரப்பவும் அறிந்துளம்
வேதனைப்பட வீராப்பும் வளர்ந்ததே”

அடுத்ததாக சுந்தரிக்குத் “தாய் சொன்ன அறிவுரை”
பகுதி வருகிறது.

அதிலிருந்து ஒரு பகுதி:

ஆணுக்குப் பெண் அடிமை இல்லையே
ஆரோ ஒருவர் சொல் மற்றவர் கேட்டதால்
பேணும் நட்பு நிலைபெற்று மென்மையும்
பெற்றதென்பர், பெரும்பாலும் பெண்களே
தாம் விரும்பும் வழியிற்றம் தலைவரை
தடுத்தாட் கொண்டதைப் பலருஞ் சொல்லுவர்
காமம் பேணும் உலகக் கயவர்தம்
கருத்தைத் தமிழர் கருத்தெனல் ஆகுமா?

இந்தக் குறுங்காவியத்தில் அடுத்ததாக நாம் “எண்ண
மும் துணிவும்” என்ற பகுதிக்குள் நுழைகிறோம். அதன் பின்
“முதல்வெற்றி”யாக ஒருத்தியின் விடாப்பிடித்தன்மை, கைவிடப்
பட சுந்தரி உதவுகிறாள்.

சுந்தரி மூலம் சமுதாயத்தில் பெண்கள் நிலை பற்றிக் கூறப்படுகுந்த தில்லைச் சிவன் முற்போக்கான கருத்தை முன்வைக் கிறார். சுந்தரி, “மாதர் சங்கம்” மூலம் பணிசெய்கிறாள். இந்தப் பகுதியில் அங்கதமாகக் காணக்கூடிய ஒரு பகுதியும் உண்டு.

சங்கத்தில் தர்க்கமும் நடந்துள்ளது. அந்தப் பகுதியைத் தொடர்ந்து “புராணங்களிற் பெண்கள்” என்ற பகுதி வருகிறது. இதற்கிடையில் “லண்டன் தோழி”யின் கடிதம் வருகிறது. அதன் முகப்பு இவ்வாறு அமைகிறது.

“அன்புத் தோழி! சுந்தரி நினக்கென்றன்
 அனேக வந்தனம். சுபம் சுப பதில் வேண்டும்
 முன்பின் நினைக்காவிந்த வேளையென்
 முடங்கல் நின்னை வியப்பினில் ஆழ்த்தலாம்
 என்னவர் வேலைக்கு ஏகினார், பொழுதிலும்
 இரவிலுஞ் சில நாள் வேலை செய்வதால்
 என்னவோ வாழ்கிறோம் நிற்க, உன் தொண்டுகள்
 எனச் சில ஊரவர் சொல்லக் கேட்டு மகிழ்கிறேன்”

தொடர்வது சுந்தரி “என்னோடு நான்” என்று தனக்குள் பேசுவதைக் கவிஞர் தில்லைச் சிவன் தீட்டுகிறார்.

இறுதியாக சுந்தரி தனது தோழிக்கு எழுதிய மடலுட னும், வாழ்த்து, மங்களம் ஆகியவற்றுடனும் இக்குறுங்காவியம் முடிவடைகிறது.

படிப்பதற்குச் சௌவயான குறுங்காவியத்தைத் தில்லைச் சிவன் அவர்கள் தந்துள்ளார்கள்.

- ஞாயிறு தினக்குரல் : 30 ஜூலை, 2000

லூசையில் ஓர் லயம்

நீர்கொழும்பு ந.தருமலிங்கம் எழுதிய வடிவங்கள்

நீர்கொழும்பு ந.தருமலிங்கம் ஆற்றல்மிக்க ஓர் எழுத் தாளர், திறனாய்வாளர், இன்னமும் கவனிக்கப்படாத மற்றொரு அண்மைக்கால எழுத்தாளர் இவர். சிறுகதைகளும் எழுதுவார். ஏற்கனவே “பிள்ளைப் பாடுக்கள்” என்றொரு நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

இவருக்கு மறைந்த நீர்கொழும்பூர் முத்துவிங்கம் மற்றும் மு.பஷீர், லெ.முருகபூபதி, செ.செல்வரத்தினம், பொ.சந்தி ரமோகன், காந்தன் குருக்கள், கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ், சோம காந்தன், மரியசேவியர் அடிகள், டொமினிக் ஜீவா, ஆ.கந்தசாமி, செ.மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் உறுதுணையாக இருந்து வந்துள்ளனர். மேற்சொன்ன பெயர்களை நான் இங்கு குறிப்பிட்டதற்கான காரணம், நமது இன்றைய மாணவ / மாணவியர், இவர்களைப் பற்றி இனியாகுதல் அறிந்து கொள்ள உதவும் முகமாகவேதான்.

கவிஞர் நீர்கொழும்பு ந.தருமலிங்கம் மரபுக் கவிதை களும் எழுதுவார். அண்மைக்காலக் கவிதைகள் போன்றும் எழுதுவார்.

“மனக்கதவைத் தட்டி நின்ற மனித வாழ்வின் சமகால வடிவங்களை, வக்கிரங்களை, எழுச்சிகளை, வீழ்ச்சிகளை என் பாணியிலேயே எடுத்துச் சொல்ல முயன்றிருக்கிறேன். இந்தக் கவிதைகளிலெல்லாம் ஒருவித இனம்புரியாத சோகமும், மன உளைச்சல்களும் ஊடறுத்து நிற்பதை நான் உணர்கிறேன்” என்று கவிஞர் தனது முன்னுரையில் கூறிவிடுகிறார்.

இவருடைய பெரும்பாலான கவிதைகள் வெறும் கூற் றுக்களாகவும், கேள்விகளாகவும் இருக்கின்றன. கவிதை அம்சங்கள் குறைவு. ஆயினும் அத்தகைய கவிதைகளுள், ஓரிரண்டில் தாக்கந்தரும் வரிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக:

“கட்டிய ஆடைகளையும் கழற்றித்தான்காட்டுக்குள்ளே / கொட்டில் போட்டுக் கொண்டு / குழறி அழுகிறது அது”. இங்கு “அது”எனக் குறிப்பிடப்படுவது “தமிழினம்” ஆகும்.

‘‘திருமணச் சந்தையிலே
விலை கொடுத்து
'விற்கப்படுபவள் பெண்' என்ற
வித்தியாசமானதொரு
வியாபாரமும்
விதிவிலக்கும்
வேதனையைத்தான் தரவில்லை
வெட்கத்தையுமாதரவில்லை’’

‘‘தானம் தெரிந்த மனிதர்களுக்கு
தர்மம் தெரியவில்லையே! ’’

‘‘பருவம் தேரேறி நின்று
பாதையை மாற்றிவிடத்
துடிக்கும் பதினாறு வயதுக்கு இனி’’
‘‘தோடு குத்தி, மூக்குத்தி

தொங்கட்டான் ஆடவிட்டு

கோடு நடு வகிடெடுத்து

கூந்தல்

அள்ளி முடிச்சுப் போட்டு

வெண்ணெய் வழக்கலாய்

முகம் மழித்து ஆண்கள் பலர்

கண்ணில் தெரிகின்ற

காட்சி கண்டேன்

கலங்கிப் போனேன்”

“தேன் வந்து பாயும் என்று

காத்திருந்த காதுக்குள்ளே

தேனீயே புகுந்துவிட்ட

துன்பம் போல்...”

“உன் வடித்த நாரைபோல்”

“தலை மீது மழைகொண்டு

அலைகின்ற முகிலும்

விலையொன்று கேளாமல்

தரைமீது கொட்டும்

தரையுண்டு மறைகின்ற

தண்ணீரும் ஓர்நாள்

கணல் தீவாக்கியப் பார்வைகள்

உரங்கொண்ட கரம் பட்டு

ஊற்றாகிப் பாயும்

கலை கொண்ட கரம் சேர்ந்து

உளிகொண்டு மோத

மாலை கூடச் சிலையாகி

மனந்தனனைத் தட்டும்”

“மனங்களை போசித்துப் பழகு

மெளனத்தின் பாசைகள் புரியும்

மெளனத்தை வாசித்துப் பழகு

மனங்களின் ஆழங்கள் புரியும்”

இவ்வாறு எழுதியுள்ளார். இவர் மேலும் படைப்பு
களைத் தந்து சிறப்புற வேண்டும்.

- வீரகேசரி : 04 ஜூலை, 2000

உருவகக் கதைகளுக்கான விளக்கம்

எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில் எழுதிய பிரதிபலன்

இறைவரி தினைக்களத்தின் வரிமதிப்பீட்டாளரும், எழுத்தாளருமான எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில் இதுவரை “தியாகம்”, “பிரார்த்தனை”, “ஒரு நெக்லெஸ் ஆண் குழந்தையும்”, “பிரதி பலன்” ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை உருவகக் கதைகளும், சிறுகதைகளுமாகும். இவருடைய துணைவியாரும் ஒரு பிரபல சிறுகதை ஆசிரியராவார். பெயர் மாத்தறை ஹஸினா வஹாப்.

எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில் 1972 - 1987 காலப்பகுதியில் எழுதிய 35 உருவகக் கதைகள் “பிரதிபலன்” என்ற தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நமது நாட்டில் தலைசிறந்த உருவகக் கதை எழுத்தாளர்களில் இருவர், “சுவே” என்ற சு.வேலுப்பிள்ளையும், “எஸ்.பொ.” என்ற எஸ்.பொன்னுத்துரையும் ஆவர். வேறு சிலரும் நல்ல உருவகக் கதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

உருவகக் கதைகள் என்றால் என்ன? ஆசிரியர் முஸம்மில் தனது நூலின் முன்னுரையில் பல பொருத்தமான மேற்கோள்களைத் தந்துதவியுள்ளார். அவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பயனுள்ளது.

இந்திய எழுத்தாளர்களில் மராத்திய மொழியில் எழுதிய பிரபல எழுத்தாளர் வி.ஸ.காண்டேகர். இவருடைய படைப்புகள் நிறைய தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் பலர் காண்டேகரின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட

வர்கள். நமது நாட்டு முக்கிய எழுத்தாளரான செ.கணேசலிங்கன் ஆரம்பகாலத்தில் காண்டேகரினால் கவரப்பட்டவர். அவரை மும்பாயில் சந்தித்து பேட்டி கண்டு, மறைந்து போன இலக்கியச் சிற்றோன் “சரஸ்வதி”யில் எழுதியவர்.

காண்டேகரின் உருவகக் கதைகள் சில “அரும்பு” என்ற தலைப்பில் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அந்த நூலிலே உருவகக் கதைகள் பற்றி காண்டேகர் கொடுத்த விளக்கத்தை முஸம் மில் இவ்வாறு தருகிறார்.

“உலகத்திலேயே திறமை மிகுந்த முதல் உருவகக் கதாசிரியர், கிரேக்க ஞானி ஈசாப் ஆவார். வெளிப்படையாக கூறும் கசப் பான உண்மை, உலகத்தாருக்கு எடுத்த எடுப்பில் பிறப்பதில்லை. பெரும்பாலும் அதற்குப் பயன் ஏற்படுவதும் இல்லை என்பதை அறிந்தே அவன் உருவகக் கதை என்னும் இலக்கிய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, கணந்தோறும் புதிது புதிதாக மலரும் தன் கற்பனைத் திறத்தினால் அதை விதம் விதமாக அலங்கரித்து உலகத்துக்குத் தந்தான்.”

“உருவகக் கதை, உருவில் சிறியதாகவும் முடிவு அழகாகவும் அமைவதனால் மனதில் நீண்ட நாள் பதிவாகவும் இருக்கும். உருவகக் கதையில் பொழுது போக்கு மட்டுமன்றிச் சிந்தனையையும் உணர்ச்சியையும் தூண்டும் தன்மை கட்டாயம் இருக்கவேண்டும். இழையும் படியான குறைந்த சொற்களைக் கொண்டு சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, தேர்ந்தெடுத்த அதிசயமான கற்பனைகளினால் அழகை தெளிவுபடுத்தி, இவற்றோடு கூடவே சிந்தனையையும் உணர்ச்சியையும் கலந்து உண்மையான வாழ்க்கையையும் வாழ்க்கை மதிப்புகளையும் வாசகருக்குத் தீவிரமாக உணர்த்தவல்ல இந்த உருவகக் கதை என்னும் இலக்கிய வடிவம் காவியத்துக்குச் சமமானது.”

மலேசியாவைச் சேர்ந்த இரா.ந.வீரப்பன் “உருவகக் கதை இலக்கியம் - உருவகக் கதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” என்ற தலைப்பிலே ஒரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அவர் கூறுகிறார்:

“தமிழில் சிறுகதை இலக்கியம் வளர்ந்த அளவுக்கு, உருவகக் கதை இலக்கியம் வளரவில்லை. தமிழுக்குப் புதிய முயற்சியான இத்துறை வளர்ந்து சிறுகதை வளர்ச்சியைப் போல் பெருகவேண்டும். பள்ளி வாழ்க்கை உருவகக் கதைப் போதனையிலிருந்து தொடங்குவது உலகெங்கும் உள்ள உண்மை.”

“நீதிக்கதைகள் என்ற அடிப்படையில் தான் அவை நமக்குப் போதிக்கப்பட்டன. இளம் வயதில் நல்ல நெறியை வளர்க்கக் கூடிய பயிற்சிக்கு அவை வெறும் கதைகளாகத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிராணிகளையும், அஃறினைப் பொருட்களையும் நாயகர்களாகக் கொண்ட அக்கதைகளில் பெரும்பாலானவை உருவகக் கதைகள் தான் என்பதை ஆராயவோ ஒப்புக் கொள்ளவோ தயங்குபவர்கள் இன்றும் உள்ளனர். ஈசாப் பெரியாரைப் போல இயேசுவும், நபி பெருமானாரும் உருவகக் கதைகளைக் கூறி வந்திருக்கின்றனர்.”

நமது நாட்டு ஆய்வறிவாளர் எம்.ஏ.நுஃமானின் கூற்றும் இங்கு நினைவில் இருத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அவர் கூறுகிறார்:

“புனைகதை இலக்கியத்தில் உருவகக் கதையும் முக்கியமான ஒரு வடிவமாகும். உருவகக் கதையின் அடிப்படைப் பண்பு, கருத்து விளக்கமாகும். ஒரு கருத்தை அல்லது சிந்தனையை அழுத்திக் கூறுவதற்காகவே உருவகக் கதைகள் எழுதப் படுகின்றன. இவ்வகையில் சிந்தனைக் களம் உருவகக் கதையின் தலையாய் பண்பு எனலாம். உருவகக் கதை முற்றிலும் கற்பனைப்

கணம் ஜின்சியல் பார்லைவுகள்

புனைவாக இருப்பினும் அது சிந்தனைக் கூர்மையுடன் வாழ்க்கை பற்றிய ஒர் அடிப்படை உண்மையை விளக்குமுகமாக அமைய வேண்டும். அதாவது, வாழ்க்கை யதார்த்தத்தை ஒரு கற்பனை வடிவில் விளக்குவது உருவகக் கதை என்று கூறலாம். ”

இக்கூற்றுக்கள் ஒரு புறமிருக்க ஆசிரியர் முஸம்மில் என்ன கூறுகிறார் என்பதை அடுத்துப் பார்ப்போம்.

“மனிதர்களையும் கடவுளர்களையும் பாத்திரங்களாகக் கொண்டும் உருவகக் கதைகள் படைக்கப்படுகின்றனவாயினும் பெரும்பாலான உருவகக் கதைகள் அஃறினைப் பாத்திரங்களைக் கொண்டே படைக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் நானும் அஃறினைப் பாத்திரங்களைக் கொண்டே எனது பெரும்பாலான உருவகக் கதைகளைப் படைத்துள்ளேன். எனது உருவகக் கதைகளில் வலியுறுத்தப்படும் கருத்துக்கள் சிறுவர் தொடக்கம் பெரிய வர் வரை உள்ளவர்களின் மனங்களில் ஆழப்பதிந்து அவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்பதே என் அவா! ”

இந்த நூலில் இடம் பெற்ற அத்தனை உருவகக் கதைகளுமே அலாதியானவை என்பது மிகையான புகழுரையல்ல.

- வீரகேசரி : 21.07.2000

சமூக முன்னேற்றத்திற்கான பத்திரிகையாளரின் பங்களிப்பு

திருகோணமலை முத்தமிழ் வளர்களை மன்றத்தின் ஆதரவில் மூத்த பத்திரிகையாளர் சின்னையா குரு நாதனை கெளரவித்துப் பாராட்டும் விழா 05.08.2000 இல் திருமலை நகரசபை மண்டபத்தில் இலங்கை கலைக்கழக நாடகத்துறை தலைவரும் சட்டத்தரணி யுமான்கா.சிவபாலன் தலைமையில் நடைபெற்று. இவ்விழாவில் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஆற்றிய சிறப்பு ரையின் தொகுப்பு இங்கு பதிவாகிறது.

சமூகமென்பது என்ன? நீங்கள், நான், இவர்கள், அவர்கள் அனைவருமே சமூக அங்கத்தவர்கள் தான் என்பதை அறி வோம். மனிதன் என்பவன் ஒரு சமூகப் பிராணி என்று கிரேக்க அறிஞர் அரிஸ்டோடோட்டில் கூறினார். நாம் அனைவரும் சமூகப் பிராணிகள் தான். ஒருவரையண்டி ஒருவர் வாழவேண்டிய நிலைமை தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. எனவே, சமூகமென்பது நம்மில் பிரிந்து நிற்கும் வேறொன்றல்ல. நாமே நம்மை முன்னேற்றிக் கொள்ளும் போது சமூகமும் முன்னேற்கிறது. நாம் மாத்திரம் முன்னேறினால் போதுமானதாயில்லை. நம்மைப் போல உள்ள அனைவருமே முன்னேறவேண்டும். நமக்குச் சமூகம் உதவுவது போலவே நாமும் சமூகத்திற்கு உதவவேண்டியவர்களாகிறோம்.

நம்மிடையே சிலர், ஏனெடுயாரை விடக் கூடுதலான அளவில் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு உதவக்கூடியவர்களாயிருக்கி ரோம். இது ஏனெனில், நம்மில் பலருக்கு சமூகப் பிரக்ஞை அதிகமாக இருக்கிறது. இதனாலேயே நாம் எழுத்தாளர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் இருக்கிறோம். பற்பல

தளங்களில் நின்று, தத்தம் வழிகளில் ஒவ்வொருவரும் சமூகப் பிரக்ஞஞ்சியுடன் சமூகப்பணி செய்து வருகிறோம்.

இத்தகைய சமூகப் பணிகளில் சமூகப் பிரக்ஞஞ் கொண்டு சமூக முன்னேற்றத்திற்காகத் தம்மையறியாமல் பெரும் பணி செய்து வரும் பத்திரிகையாளர்களுள் ஒருவர், நண்பர் சி.குருநாதன். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைப் பயன்படுத்தி அவர் நெடுநாட்களாகவே இந்த அத்தியாவசியப் பணியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

அவர் வெறுமனே ஒரு செய்தியாளர் அல்ல. தேர்ந்தெடுத்த செய்திகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து, கணிப்பு வழங்கும் ஓர் அரசியல் திறனாய்வாளருமாவார். பத்திரிகை அலுவலகத்தின் ஆசிரிய பீடங்களிலும் இடம்பெற்று இதழியல் வளர்ச்சிக்கு உதவியுமிருக்கிறார்.

தேசிய மட்டத்திலுள்ள வாசகர்களுக்காக நாளிதழ் களும், வார இறுதி இதழ்களும் கொழும்பில் இருந்து வெளியாகின்றன. இவற்றைவிட, பிராந்திய மட்டங்களிலும் நாளிதழ்கள், வார இதழ்கள், இரு வாரத்துக்கொரு முறையிலான இதழ்கள் ஆகியனவும், சஞ்சிகைகளும், இலக்கியச்சிற்றேடுகளும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தேசிய மட்டத்தில் வெளிவரும் நாளிதழ்களையும், வார இதழ்களையும் கருத்திற்கொண்டால் அவற்றில் செய்திகளும், செய்தி ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், விஞ்ஞான, சமூகச் சிறப்புக் கட்டுரைகளுமாக வெளிவருகின்றன.

செய்திகளைப் பொறுத்தமட்டில் சரியான, உண்மையான தகவல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து காரணகாரிய விளக்கத்துடன்

செய்தியாளர் எழுதிச் செய்தித்தாள் அலுவலகத்திடம் ஒப்படைப் பார். இவ்வாறான செய்தியாளர்கள், அலுவலக நிருபர்களாக வும், வெளியிலிருந்து நாடு பூராவுமான விதத்திலே செய்திகளை அனுப்பிவைப்பர். இவ்விதமான செய்திகளில் செய்தியாளரின் சொந்த அபிப்பிராயங்களோ, பக்கச் சார்போ இடம் பெறக் கூடாது. இவ்விதம் செய்யப்படும் பொழுது, செய்தியாசிரியரின் சமூகப் பிரக்ஞஞ புலப்படும். அபிவிருத்திக்கான செய்திகளைத் தகவல்களாகத் தரும் பொழுது செய்தியாளர் சமூக முன்னேற்றத் திற்கு மறைமுகமாக உதவுகிறார்.

இவ்விதமாகக் கிடைக்கப்பெறும் செய்திகளைத் தொகுத்து, வகுத்து, திருத்தி வாசகர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள் ளும்படி தருவது செய்தித்தாள் உதவி ஆசிரியர்களின் முக்கிய பணியாகிறது. இவற்றை மேற்பார்வை செய்து, கணித்துப் பிரசரிப்புக்கென வழங்குவது பிரதம உதவி ஆசிரியரினதும், செய்தியாசிரியரினதும் கடமையாகிறது. இவர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இணைஆசிரியர், பிரதம / நிர்வாக ஆசிரியர் போன்றோர் வெளிவரும் அத்தனை விடயங்களுக்கும் பொறுப்பானவர்களாக விளங்குவர். இங்கும் கூட சமூக முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக வும், மறைமுகமாகவும் பத்திரிகையாளர்கள் உதவுவார்கள்.

இவ்வாறு பொதுப்படையாகப் பத்திரிகையாளரின் பங்களிப்பைச் சுருக்கமாக நிரற்படுத்தலாம். அதேநேரத்தில் இந்தப் பத்திரிகையாளர்கள் தமது பங்களிப்பைச் செல்வனே செய்வ தற்கு முழுச்சுதந்திரம் பெற்றவர்கள் எனக் கூறமுடியாதிருக்கிறது. எங்குமே முழுமையான, தனி மனிதச் சதந்திரம் இருப்பது வெகு வெகு அழுர்வும். ஏனெனில், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், ஒழுக்களெநிகள், அரசியல் அமைப்புகள் போன்ற நிறுவனங்களுக்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரிகையாளர்களும் பத்திரிகை நிறுவனங்களின் கொள்கை, வழமை, சட்டதிட்டங்

கஞக்கு அமையவே செயற்பட வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் செயற்படும் பொழுது வெளிப்படையாகப் பக்கச் சார்பைக் காட்டாவிட்டாலும், உள்ளூரப் பக்கச்சார்பை இப்பத்திரிகைகளின் எழுத்துக்களில் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இலங்கையிலே தற்சமயம் மும்மொழிகளிலும் செய்தித்தாள்கள் வெளிவருகின்றன. ஆங்கிலத்தில் டெய்லி நியூஸ், திஜைன்ட், டெய்லி மிரர் ஆகிய நாளிதழ்களும், சண்டே ஓப்சேவர், சண்டே டைம்ஸ், சண்டே ஜைன்ட், சண்டே லீடர், த வீக் என்ட் எக்ஸ்பிரஸ் ஆகிய வார இதழ்களும் வெளியாகி வருகின்றன.

தமிழில் தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல், உதயன், தினக்கதிர் போன்ற நாளிதழ்களும், தினகரன் வாரமஞ்சரி, வீரகேசரி வாரவெளியீடு, தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பு, தினமுரசு, ஆதவன், சஞ்சீவி போன்றவையும், இரு வாரத்துக்கொரு முறையான சரிநிகர் போன்ற பத்திரிகைகளும் வெளியாகி வருகின்றன.

சிங்கள மொழியிலே தினமின / சிலுமின, லங்காதீப, இரிதாலங்காதீப, திவயின, இரிதாபெரமுன போன்ற முக்கிய பத்திரிகைகள் பலவும் வேறு சில இதழ்களும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

உதாரணமாகத் தமிழர், இஸ்லாமியர் போன்றோரின் துயர் நிலைகளையோ, உண்மை வரலாற்றுச் செய்திகளையோ கொடுக்க வேண்டிய விதத்தில் சிங்கள, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் கொடுப்பதில்லை. பெரும்பான்மையான, நியாயபூர்வமாகச் சிந்தித்து உணர்ந்து செயற்பட விரும்பும் பெரும்பாலான, சிங்களம் மாத்திரம் தெரிந்த சிங்கள மக்களுக்கு உண்மைத் தகவல்கள் தெரிவதில்லை. அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளா வண்ணம் உண்மை நிலைகளைத் திரித்து இருட்டடிப்பு முயற்சிகளில் கடும் இனச்சார் பான சில சிங்களப் பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிடுகின்றன.

அதேபோல பெரும்பாலான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும், இவற்றின் வாசகர்களில் சிலர் சிங்களவரல்லாதவராய் இருப்பதனால் 'நடுநிலைமை'யாகப் பாசாங்கு பண்ணி, செய்தி களை வெளியிடுகின்றன. சிலவேளைகளில் மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கு இடம்கொடுத்தாலும், ஆசிரியத் தலையங்கங்களில் வேறு விதமாக இவை எழுதப்படுகின்றன.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், இந்த நிலையில், தாழும் சார்பாக எழுதுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது. சிங்களப் பத்திரிகைகள் என்ன கூறுகின்றன என்று அறியும் வாய்ப்பு தமிழ் வாசகர்களுக்கு அதிகமில்லை.

இலங்கையில் மாத்திரம் தான் இந்தப் பாகுபாடு (பத்திரிகைகளின் சார்பு நிலை) இருக்கிறது என்றும் கூறுவதற்கில்லை. உலகப் பத்திரிகைகளும் விதிவிலக்கல்ல. மேலை நாட்டுச் செய்தி ஸ்தாபனங்கள், ஊடகங்கள், ஐரோப்பிய மையத்தை அல்லது அமெரிக்க மையத்தைக் கொண்டுள்ளன. இவ்விதமான சமநிலையற்ற போக்குகளின் மத்தியிலும் கூட சமூக முன்னேற்றத்துக்குப் பத்திரிகையாளர்கள் பெருமளவு உதவுகின்றனர் என அமைதி காணலாம்.

- தினக்குரல் : 12 ஒகஸ்ட், 2000

அமைப்பியல் வாதம் என்பது இரு தத்துவார்த்த இயக்கம்

இலக்கிய திறனாய்வில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒருவனாகவும் அத்துறை சார்ந்த பத்தி எழுத்தாளர்களுள் ஒருவனாகவும் நான் இருப்பதனால் எனது அனுகுமுறை ‘பல்நெறி’ (Multi Disciplinary Approach) சார்ந்தது. ஆகையால் தான் அமைப்பியல் வாதம், அமைப்பியல் வாதத்தைத் தொடர்ந்து வரும் அமைப்பியல் வாதம் (Post Structuralism) போன்ற நெறிமுறைகளில் நான் அதிகம் அக்கறை காட்டுவதில்லை.

ஆயினும், உயர் கல்விப்பாங்கான சில வட்டாரங்களில் இவ்விதமான ஆய்வுகள் கால நடைமுறைக்கேற்றவாறு இடம் பெறுகின்றன.

உயர் வகுப்புக்களில் பயிலும் மாணவர்கள் நலன் கருதி, இந்த விஷயம் குறித்து, சில தகவல்களைத் தொகுத்துத் தருகிறேன்.

அமைப்பியல் வாதம் என்பது ஒருவித தத்துவார்த்த இயக்கம் எனலாம். இருந்தபோதும் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் நாம் புகுந்த பின்னர், புதிய சிந்தனையாளர்கள் இந்த அமைப்பியல் வாதத்தை முழுதாகவே நிராகரித்துவிடக் கூடும். உண்மையிலேயே பின் அமைப்பியல்வாதிகள் (Post Structuralists) இன்னும் பல படிகள் சென்று ஆக்கிரமிக்கின்றனர்.

அமைப்பியல்வாதிகளின் ஆளுகைக்குள் மொழியியல் (Linguistics), மனித இன இயல் (Anthropology), இலக்கியத் திறனாய்வு (Literary Criticism) போன்ற துறைகள் தவிர்க்க முடியாமல் சேர்க்கப்பட்டன.

இந்நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தத்தில் ஒரு புனைகருத்து (Theory) முன் வைக்கப்பட்டது. தீர்க்கமான, திட்டவட்டமான உள்பொருள் உண்டு என்று வாதிப்பதற்குப் பதிலாக, எந்தப்

பொருளும் உறவுகளின் வகை முறைப்பகுப்பாய்வாக அமைய வேண்டும் என்பது இந்தப் புனைகருத்து.

சவிட்ஸர்லாந்தைச் சேர்ந்த மொழி ஆய்வாளரான பேர் டினன்ட் டி சோஷர் (Ferdinand de Saussure) பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிட்டார். அது என்னவெனில் மொழி என்பது விதிக்கட்டில்லாத அடையாளங்களின் வகை முறை (*Language is a system of arbitrary signs*). அதாவது, அடையாளம் காட்டுபவருக்கும் (*Signifier*) அடையாளம் காட்டப்படும் பொருளுக்குமிடையே (*Signified*) உள்ளார்ந்த உறவுகள் இல்லை என்பது அவரின் கருத்தாக்கமாய் இருந்தது.

சமூகவியல் துறையில் பயன்படுத்தும் பொருட்டு இந்தக் கோட்பாடு விரைவிலேயே மேலாதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கியது. இந்தக் கருத்துப் படிவத்தை (*Concept*) க்ளோட் லீவை - ஸ்ரோஸ் (Claude Levi Strauss) என்பவர் பிரபல்யப்படுத்தினார்.

இது இவ்வாறிருக்க, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைந்த பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் ரோலன்ட் பார்த்ஸ் (Roland Barthes) ஒரு விவாதத்தை முன்வைத்தார்.

ஒரு பாடத்தின் அல்லது ஓர் எழுத்துப் பிரதியின் (*Text*) உள்ளார்ந்த வடிவமைப்புக்களை திறனாய்வாளன் இனங்காண வேண்டும். இந்த வடிவமைப்புக்களே, உண்மை / யதார்த்த நிலை யுடன் தொடர்பின்றி தனித்து நின்று காணக்கூடிய அர்த்தங்களைத் தீர்மானிக்கின்றன. (*A critic should identify the structures within a text that determine its possible meanings, independently of any reference to the real*)

'படைப்பாளி இறுந்துவிட்டான்' (*The author is dead)* என்பது பார்த்தின் (Barthes) வியாக்கியானம். அதேவேளையில் நோ ஆம் சொம்ஸ்கி (Noam Chomsky) இன்னொரு பிரிவை / வித்தியாசத்தை இனங்கண்டார். அதாவது மேலீடான வடிவமைப்புக்கள், ஆழமான வடிவமைப்புக்கள் என்பவை இந்த வித்தியாசமாகும்.

இந்தவிதமான போக்குகளின் தொடர்ச்சியாக ஐாலியா க்ரிஸ்டேவா (Julia Kristeva) புதுப்புனைவானதொரு விளக்கத்தை முன்வைத்தார். அவர் கவிதை ஒலியை பால் ஈடுபாடு உந்தலுடன் (Sexual Impulse) சமன்படுத்தினார்.

அடுத்து வருவது, கட்டவிழ்ப்பு (Deconstruction) என்ற கைங்கர்யம். நான் மரபொழுங்கு சார்ந்த ஒரு திறனாய்வாளன் (இலக்கிய / கலை பத்தி எழுத்தாளன்). ஆகையால் கட்டவிழ்ப்பு போக்கை வரவேற்க முடியாதிருக்கிறது.

யாக் டெரிடா (Jacques Derrida) என்பவர் இந்தப் போக்கின் முன்னோடி. பார்ப்ரா ஜோன்ஸன் (Barbara Johnson) இந்த வரிசையில் மற்றொருவர். ஒப்பீடு செய்தல், பகுத்தாராய்தல் போன்ற மரபுநெறித் திறனாய்வு முறைகளைக் கட்டவிழ்ப்புவாதி கள் நிராகரிக்கின்றனர். கூர்ந்து நோக்கி விளக்கிக் காட்டுதல் இவர் களுக்குப் பிடிக்காதது.

கட்டவிழ்ப்புவாதிகள் கண்டனத்துக்கு உட்பட்டது சரியானதே. ஆவண வீறாப்பான், நம்பிக்கைக் கோட்பாடுகள் யாவற்றையும் மறுக்குங் கொள்கைகளைக் கொண்ட இந்த 'கட்டவிழ்ப்புவாதிகள்' (Deconstructionists) வேண்டுமென்றே இருண்மையை (Obscurity) உண்டு பண்ணுகின்றனர்.

பிரான்ஸிலேயே பின் அமைப்பியல்வாதம் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மடிந்துவிட்டது. ஆயினும் நம்மவர் கள், தமிழ்நாட்டுச் சிற்றேந்துகளில், அரைகுறையாக விளக்கப் படும் கருதுகோள்களைத் தூக்கிப் பிடித்துச் சன்னதமாடுவது வேடிக்கையாகவும், கேலிக்கூத்தாகவும் அமைகிறது. படைப்பை ஆக்கிய படைப்பாளியை மறந்துவிட்டு, விமர்சகனின் அரசியல் சார்ந்த 'வாசிப்பை'த் திணிப்பது என்ன அநியாயம்!

- வீரகேசரி வார வெளியீடு : 18.07.1999

பெண்ணியம் / தேசியம் : ஓர் அலசல்

முன்றாம் உலகில் பெண்ணியமும் தேசியமும் எனும் ஒரு நூல் வெளியாகியுள்ளது. இதனை, குமாரி ஜயவர்தன எழுத, பத்மா சிவகுருநாதன் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். (சஞ்சீவ புக்ஸ், 69, கிரகரிஸ் வீதி, கொழும்பு 07)

குமாரி ஜயவர்த்தன பொருளாதாரத் துறையில் கலா நிதிப் பட்டம் பெற்ற முன்னெண் நாள், பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர். பல நூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். இவற்றிற் சில தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

குமாரி ஜயவர்த்தன எழுதிய “டோக்டர் மேரி ரட்னம்”, இலங்கையில் பெண்கள் உரிமைக்காக உழைத்த கணேஷியப் பெண் சார்லட் பஞ்ச எழுதிய “பெண்கள் உரிமைகளை மனித உரிமைகளாக அங்கீகரித்தல்” (மனித உரிமைகள் பற்றிய ஒரு மீள் பார்வை நோக்கி) ரொக்ஸானா காரியோ எழுதிய “பெண் களுக்கெதிரான வள்ளுறை அபிவிருத்திக்கு ஒரு தடை”, டெலரின் ப்ரோஹி எழுதிய “வைத்திய கலாநிதி அவிஸ் டி புவரும், முன்னோடிகளான சில பறங்கிய பெண் மருத்துவர்களும்”, கம்லா பாசின் எழுதிய “ஆண் தலைமை ஆட்சி என்றால் என்ன?” என்பன போன்ற பெண்ணிலைவாதம் சம்பந்தப்பட்ட சில நூல்களாகும்.

இந்த நாட்டின் ஆய்வறிவாளர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் குமாரி, லால் ஜயவர்த்தனவின் துணைவியாவர். குமாரி ஜரோப்பிய வம்சம் சார்ந்தவர். இலங்கையின் வங்கித்துறை முதல் வர்களில் ஒருவராக விளங்கிய என். யூ. ஜயவர்த்தனவின் புதல் வரான லால், உலகளாவிய பொருளாதாரத்துறை மன்றங்களில் புகழ்பூர்த்த ஒருவராகச் செயற்பட்டவர்.

குமாரி ஜயவர்த்தன பெண்ணியம் தொடர்பாக அதிகார பூர்வமான முறையில் பேசக்கூடியவர்களுள் ஒருவர்.

“மூன்றாம் உலகில் பெண்ணியமும் தேசியமும்” (*Feminism and Nationalism in the Third World*) என்ற ஆங்கில நூலை இவர் எழுதினார். இந்த நூலில் இந்தியா, இலங்கை ஆகியன பற்றிய பகுதிகளும் இடம்பெற்றன. அவற்றின் தமிழாக்கத்தை பத்மா சிவகுருநாதன் தந்துள்ளார். இந்த நூலில் பயனுள்ள ஒரு பகுதி உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியலாகும். பெண்ணியம் தொடர்பாக இயங்கிவரும் நமது ஆய்வாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் இவற்றை வாசித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

இந்த 72 பக்க நூல் என்ன கூறுகின்றது?

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தமது விடுதலைக்கும் முன்னேற்றத்துக்குமாகப் பெண்கள் நடத்திய அரசியல், சமூக போராட்டங்கள் பற்றி அதிகம் அறியப்படாத வரலாறுகள், பெண்கள் மேற்கொண்ட புரட்சிப் போராட்டங்கள் பற்றிய பார்வையாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

பெண்ணிய வளர்ச்சி

வர்க்கபேதமற்ற தேச விடுதலைப் போராட்டங்களில் பெண்கள், ‘பெண்ணிலை வாதம் அந்திய நாட்டுக் கருத்தியலன்று’ என்ற பார்வை - இதுபோன்ற விஷயங்களை இந்நூல் அலசி ஆராய்கிறது.

இந்த நூலில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளின் தலைப்பே பல அரிய புதிய தகவல்களை இந்நூல் தருகிறதென்பதைக் காட்டுகின்றது. அத்தலைப்புக்கள் வருமாறு:

இந்தியாவில் பெண்களும் சமூகச் சீர்திருத்த வாதமும் / தேசிய வாதமும், ராஜாராம் மோகன் ராய், சீர்திருத்த இயக்கத்தின் வளர்ச்சி, பெண்களின் போராட்டங்கள், முஸ்லிம் பெண்களும் சமூகச் சீர்திருத்தங்களும், காந்தியும் பெண்ணுரிமையும், நேருவும் பெண்களின் உரிமைகளும், அரசியற் செயற்பாட்டில் பெண்கள், சரோஜினி நாயுடு, கமலாதேவி சட்டோபாத்தியாய், பெண்களும் புரட்சிகர தேசியவாதமும், பிகிகாஜி காமா, பொதுவுடமை இயக்கத்தில் பெண்கள், இலங்கையில் பெண்கள், பெண்களின் சுதந்திரமும் தாழ்ந்த நிலையும், பெளத்தமும் பெண்களும், ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் கீழ் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பெண் பாற் புலவர்கள், 19 ஆம் நூற்றாண்டிற் பெண்கள்வி, பெளத்த பிரம் மஞானசபையும் பெண்களும், தொழில் செய்யும் பெண்களின் போராட்டங்கள், இடதுசாரி இயக்கமும் பெண்களும்.

இந்த நூலை மூவரின் நினைவுக்காக ஆசிரியை வெளி யிட்டிருக்கிறார்: அவருடைய தாயார் எலினோர் ஹட்டன் டி சொய்ஸா, சிற்றன்னை டொரிஸ் ஹட்டன், அண்மையில் மறைந்த டொரீன் விக்கிரமசிங்க. (இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராக இருந்து, மறைந்துபோன எஸ்.ஏ.விக்கிரமசிங்கவின் துணைவியார் டொரீன் அண்மையில் தமது 93 ஆவது வயதில் காலமானார். இவரும் ஓர் இங்கிலாந்து வெள்ளௌக்காரப் பெண்மணி. பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், கல்வியாளராகவும் விளங்கியவர். இத்தம்பதிகளின் புதல்வர் கட்டட நிர்மாணக் கலைஞர் சுரேன் விக்கிரமசிங்க ஆவார்.)

புதல்வியார் குடியியல் உரிமை இயக்கத் தலைவி குர்யா விக்கிரமசிங்க ஆவார்.

பெண்ணிலை வாதம் என்றால் என்ன? குமாரி ஜயவர்த்தன பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“பெண்கள் தமது குடும்பங்களுக்குள்ளும், தாம் வேலை செய்யும் இடங்கள், மற்றும் தாம் வாழும் சமூகம் என்பவற்றிலும், அடக்கப்படுவதையும், சரண்டப்படுவதையும் பற்றிய விழிப்பு ணர்ச்சி பெறுதலே பெண்ணிலை வாதம் ஆகும்.”

பெண்கள் பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு எதிர்த்தல், போராடி அவற்றை மாற்றியமைக்க முயற்சித்தல் என்ற கருத்தை “பெண்ணிலை வாதம் உள்ளடக்கியது” என்கிறார் நூலாசிரியை. பெண்களின் போராட்டம் ஜனநாயக உரிமைக்கான போராட்ட மாக உருவெடுத்தது எனவும் அவர்கூறுகிறார்.

பெண்கள் தொடர்பான தீய பழக்கங்களாக பலதார மணம், மணவிலக்கு, விதவைகளை இறந்த கணவருடன் எரித்தல், பாலியவிவாகம், முக்காடு இடுதல், பால்ரீதியான கொடுமைகள் போன்றவற்றை ஆசிரியை சுட்டிக்காட்டுகிறார். இவ்வாறு தெளிவர்க்கக் கருத்தியல்கள் அலசப்பட்டுள்ளன.

பத்மா சிவகுருநாதனின் தமிழாக்கம் மெச்சம்படியாக இருக்கிறது, பாராட்டுதல்கள்.

- வீரகேசரி : 30.06.2000

சிகாகோ நகரில் விவேகானந்தர் பெயரில் ஒரு சாலை!

அமெரிக்க மாநிலங்களுள் ஒன்று ஒஹாயோ. அங்கு ஒரு பெரிய நகரம் சின்சினாட்டி. அங்கே எனது முத்த மகன் ரகுராம் சிவகுமாரன் கணினித்துறை அறிவுரையாளராகப் பணிபுரி கிறார். அவருக்கும் மிஷேலுக்கும் நடைபெற்ற திருமணத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக நான் என் குடும்பத்தாருடன் சின்சினாட்டி சென்றிருந்தேன்.

சின்சினாட்டியில் சில பகுதிகளுக்குச் சென்றமை, சிக்காகோவுக்கு காரில் சென்று திரும்பியமை ஆகியனவும் பயணத்தில் டங்கும். மிகக் குறுகிய அமெரிக்கப் பயணமாயினும், நீண்ட நேர விமானப் பயணமாகவும் அது இடம்பெற்றது சற்று முரணானது.

அமல்ஸ்ரடாம், சிகாகோ, நியூயோர்க் அனைத்துலக விமான நிலையங்களில் 15 மணித்தியாலங்களுக்கும் மேல் விமானங்களுக்காகக் காத்திருந்தமை கிடைக்கக்கூடிய நேரத்தில் பெரும் பகுதியை விழுங்கி விட்டது.

மிஷிகன், சிகாகோ பிராந்தியங்களுக்கான, “என்குவயர்” (Enquirer) என்ற செல்வாக்கான நாளிதழ் சின்சினாட்டியில் இருந்து வெளிவருகிறது. பல்லின மக்கள் வாழும் ஒரு நகரம் சின்சினாட்டி. திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்ட ஒரு நகரம் போலிருக்கிறது. இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு சிங்களப் பெண்மணி, ‘அரலிய’ என்ற சிற்றுண்டிச்சாலையை சின்சினாட்டியில் நடத்துகிறார். புளி, கொரக்கா, மசாலா சேர்க்கப்பட்ட சூடும், காரமும், சுவையும் மிக்க இலங்கை உணவு வகைகள் இங்கு கிடைக்கும்.

நமது மகனின் சமயச் சார்பற்ற திருமணம் இடம்பெற்ற சனசமூக மண்டபம் பரந்த அழகிய மலர்ப் படுக்கைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது.

ஓஹாயோ மாநிலத்தின் மீமா நகரம் சிகாகோ. வியப்பி லாழ்த்தும் அதிசயிக்கத்தக்க வளமும் கொண்ட மீமா நகரம் இது. சிகாகோவுக்கு மற்றொரு காரணப் பெயர் “காற்று வீச்சு மிக்க பெரு நகரம்” என்பதாகும். இங்கேயுள்ள கட்டடங்கள் வானத் தைத் தொடுகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

அமெரிக்காவிலேயே மிகப் பெரிய மூன்றாவது மீமா நகரம் சிகாகோ. 70 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் இங்கு வசிக்கிறார்கள்.

சிகாகோவின் உட்புறமாக புகழ்பெற்ற நிங்லி கட்டிடமும், ட்ரிபியூன் கோபுரமும் இருக்கின்றன. இந்த மீமா நகரத்தில் சிற்பக்கலை சார்ந்த பல கட்டடங்களும் இருக்கின்றன. அனைத்து லகப் புகழ் வாய்ந்த சிகாகோ ட்ரிபியூன், சிகாகோ டைம்ஸ் பிரசுர நிறுவனங்களும் இங்கு தான் உள்ளன. சிகாகோவின் வடக்கு அலைவாய் குறடு பிரசித்தி பெற்ற பகுதி.

உலகிலேயே இரண்டாவது மிகப் பெரிய உயர்ந்த கட்டடம் சிகாகோவில் தான் இருக்கிறது. சியர்ஸ் டவர்ஸ் என்ற இக் கட்டடம் 110 மாடிகளைக் கொண்டது. நிலத்திலிருந்து 1454 அடி உயரமுடையது. நாம் 103 மாடிகள் வரை லிப்டில் சென்றோம். தரையிலிருந்து 1353 அடி உயர்த்திலுள்ள வானத்தள அவதானிப்பு நிலையத்தை நோக்கி, உலகிலேயே மிகவும் விரைவாக உயர்ந்து செல்லும் லிப்டில் பயணம் செய்தது ஓர் அற்புதமான அனுபவம் தான்; சந்தேகமே இல்லை.

உலகிலேயே மிக உயர்ந்த ஆறாவது கட்டடமும் சிகா கோவில்தான் இருக்கிறது. இதன் பெயர் ஜோன் ஹன்ஹோக் சென்டர். 1,127 அடி உயரமுள்ள இந்தக் கட்டடம் 100 மாடிகளைக் கொண்டது. 94 ஆவது மாடியிலிருந்து 60 மைல் தூரமுள்ள காட்சி களை நாம் பார்க்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. அவதானிப்புத் தளத் திலுள்ள சிற்றுண்டிச்சாலையில் பல்வகை உணவை நாம் ருசித்து அனுபவித்தோம்.

பொருள்கள் வாங்கக்கூடிய நடைபவனிச் சாலைகள், மாபெரும் அகல்கவின் பாதைகள் அதிகளவில் காணப்படும் மாநகரம் சிகாகோ. சுவாமி விவேகானந்தர் பெயரில் இங்கு ஓர் அகலப் பாதை இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிகாகோவில் அரும்பொருள் காட்சிச்சாலைகள் பல உள்ளன. ஓவியம், விஞ்ஞானம் என்று பல்துறைகளுக்குமாக இவை செயற்படுகின்றன. பல மணி நேரம் சிகாகோ ஓவிய நிறுவனத்தில் நாம் தரித்து நின்றோம். அனைத்துலகங்களிலும் இருந்து பெற்ற ஓவியங்கள் அங்கு உள்ளன. நாம் சென்ற இடமெல்லாம் மயக்கமிகு இசையை கேட்டு மகிழ்ந்தோம்.

- தினகரன் வாரமஞ்சரி : 11 ஜூலை, 1999

இலக்கிய நுகர்ச்சியை மீள வலியுறுத்தும் சுவையான நூல்

அகளங்களின் இலக்கியச்சாரம்

அகளங்கண் (நா.தர்மராஜா) 24 நூல்களை நமக்குத் தந் துள்ள ஒரு முக்கிய கவிஞரும், எழுத்தாளரும், திறனாய்வாளரு மாவார். இவருடைய புதிய நூல் “இலக்கியச் சரம்”, 264 பக்கங் களைக் கொண்டது. கவித்துவமான முறையில் அச்சிடப்பட்டு வெளியாகியிருக்கிறது. கலை, இலக்கிய மாணவர்களுக்குப் பெரும் பயனைத் தருவதுடன் இலக்கியச் சுவையை நாம் நுண்ணி யதாகப் பருக வகை செய்கிறது. வவுனியா முத்தமிழ் கலாமன்றம் இந்நூலை வெளிக்கொண்ந்துள்ளது.

ஆசிரியர் அகளங்கண் பற்றிய விபரங்களைத் திறனாய் வாளர் அறிந்து கொள்ளவும் இந்நூல் மூலம் சாத்தியமாகிறது.

பேராசிரியரும், திறனாய்வாளருமான சி.தில்லைநாதன் தமது அணிந்துரையில் விளக்குகிறார்:

“தான் பெற்ற அனுபவமொன்றை ஏனையவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விழையும் இலக்கிய கர்த்தா அதற்கு ஏற்ற பழக்கத்தையும் வழிமுறைகளையும் தெரிந்து கையாளுகிறான். ஏற்பட்ட அனுபவத்தை அப்படியே வெற்றென வெளியிடுவதன் மூலம் கேட்போர் உள்ளங்களில் அவ்வனுபவத்தைக் கிளர்ந்தெழு வைத்தல் சாத்தியமன்று.

எனவே பொருத்தமான அமைப்பினையும் சொற்களை யும், சொல் ஒழுங்கையும் அணிகளையும் தெரிந்து கற்பனைத் திற னுடன் கையாளும் வல்லமை சிருஷ்டியாற்றல் என்று போற்றப்

படுகிறது. ஆக்க இலக்கியங்கள் அனைத்துக்கும் பொருத்தமான இவ்வல்லமை கவிதைக்கு இன்றியமையாததாகும்.''

பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதனின் விபரிப்பை மாணவர் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளல் பயனளிக்கும்.

அகளங்கனின் நூலுக்கு மதிப்புரை எழுதிய தமிழறிஞரும், எழுத்தாளருமான முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் எடுத்துக் காட்டிய கூற்றும் உண்மையானது. அதாவது,

“இலக்கியம் சிறுகச் சிறுக மனித மனத்தைப் பாதிக்கின்றது. உள்ளத்தைப் பண்படுத்துகின்றது, மேம்படுத்துகின்றது என்பதை மறுக்க முடியாது. கவிதை மட்டுமல்ல எல்லா அறிதல் முறைகளுமே அழகியல் வயப்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும் என்கின்ற குரலும் மேற்குலகில் தற்போது எழுந்துள்ளது.

அகளங்கன் தொடர்பான இவருடைய மதிப்பீடு என்ன வெனில், இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை சமகால நிகழ்வுடன் பொருத்திக் காட்டும் விதத்தில் இவரது இலக்கியக் கட்டுரைகள் திகழ்கின்றன.

கவிதை, நாடகம், இசைப்பாடல், இலக்கியத் திறனாய்வு, புனைக்கதை முதலான பல்வேறு துறைகளில் தனது முத்திரையை ஆழமாகப் பதித்துவரும் அகளங்கன் தொழிலால் கணித ஆசிரியர்.”

முல்லைமணி கூறுவது போல இந்த இலக்கியச் சரம் தமிழிலுள்ள உன்னதமான இலக்கியச் செல்வங்களைப் படித்து இன்புறுவதற்கு உறுதுணையாக அமைந்திருக்கிறது எனலாம். இலக்கிய இன்பம் துய்க்க விரும்புவோருக்கு, சிறந்ததொரு அறி

முக நூலாகவும், வழிகாட்டியாகவும் இது அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமும் இல்லை.

திறனாய்வின் அடிப்படை அம்சம் ரசனை என்பதை நாம் கூறினால், ‘ஆழமான விமர்சகர்கள்’ என்று தம்மைக் கருதிக் கொள்ளும் சிலர், நம்மை எள்ளிநகையாடி ஆழமற்ற / மேலோட் டமானவர் என்று கூறத் தயங்கார். இது அவர்களின் அறியாமை யைத் தெரிவிப்பதுடன், உண்மையினின்றும் அவர்கள் வேறு பட்டு நிற்பதைத் தான் காட்டும்.

அகளங்கன் கூறுகிறார்: கவிதைகளை வாசிப்பதிலே விருப்பங்கொண்டுள்ளரசிகர்களை முதலில் கவிதையின் ஓசைகவர் கின்றது. அடுத்து சொற்கள், சொற்றொடர்கள் கவர்கின்றன. அதற்கு அப்பால் பொருள் தெரிந்து கருத்துஞ்சிப் படிக்கும் போதுதான் கற் பனை நயம், கவித்துவம் என்பன உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பி யர் காலம் ஆகிய பகுதிகளில் பல தனிப்பாடல்கள் ஓசையின்பம், சொல்லின்பம் கருதிப் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை இலகுவில் பொருள் காணமுடியாதனவாக அமைந்ததால், சிறப்பின்றி மறை கின்றன.

கவிதைகளுக்குப் பொருளே முக்கியம். பொருளை விளக்கவே சொற்களும், ஓசைகளும் பயன்பட வேண்டும். வெறும் ஓசை என்பது சுரவரிசை பாடுதல் போன்றதே. நல்ல கவிதைகளில் கருத்தைப் புலப்படுத்த, கருத்தின் உணர்வை படிப்போரின் உள்ளத்தில் பதிய வைக்க சொற்களும், ஓசைகளும் பயன்படுகின்றன.

கவிதையின் அடிப்படைப் பண்புகளைத் தெளிவாக வும், எளிமையாகவும் அகளங்கன் விளக்குகிறார்.

‘சொல் இன்பம்’ என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதுவதைப் பாருங்கள்:

‘கவிதைகளிலே கருத்துக்களுக்கே முதலிடம் கொடுக் கப்படுகின்றது. கருத்துக்களைச் சரியான மறையில் வலியுறுத் துவதற்குப் பொருத்தமான சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண் டியது அவசியமாகின்றது. அதனால் கவிதைகளில் சொற்களின் சிறப்பு இன்றியமையாததாகிவிடுகின்றது.

ஒரு கவிஞர் தன் கருத்தை அல்லது ஒரு காட்சியை விளக்கப் பொருத்தமான கற்பனைகளைப் பயன்படுத்துகிறான். அக்கற்பனைகள் மூலம் கருத்தைத் தொடர்புபடுத்தச் சொற்களே பெரிதும் கைகொடுத்து உதவுகின்றன.

சொற்களில் கிடைக்கும் ஓசை இன்பமும் கவிதைகளில் ரசிக்கத்தக்கதே. இருப்பினும் வெறும் ஓசையினால் கருத்தைப் புலப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான காரியமாகிவிடுகின்றது. எனவே கவிதைகளிலே கருத்தும், அக்கருத்தைப் புலப்படுத்தும் கற்பனையும், ஓசைநயம் பொருந்திய சொற்களாலேயே துலக்கம் பெறுகின்றன.

கருத்தாழமும், கற்பனை நயமும் பொருந்திய கவிதைகளில், ஓசையின்பம் மிக்க சொற்களும் பொருந்தியிருந்தால் அக்கவிதைகள் அற்புதமான கவிதைகளாக, சாகாவரம் பெற்ற கவிதைகளாக நிலைத்து விடுகின்றன.’’

அகளங்கள், ‘நயத்தகு நாகரிகம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய கூற்றுக்களும் வரவேற்கத்தக்கன.

அவர் கூறுகிறார் : “உண்மையான நல்ல நாகரிகம் பழக்கவழக்கங்களால் அமைய வேண்டும். உள்ளத்தின் செம்மையே

கலை திட்டத்தில் பார்வையள்ளு

உயர்ந்த நாகரிகத்தைக் காட்டுவது. தமிழ் இலக்கியத்திலே உள்ளத் தின் உயர்வு மூலமாகக் காட்டப்பட்ட உயர்ந்த நாகரிகத்தை, அதா வது, நயத்தகு நாகரிகத்தைப் பல இடங்களில் தரிசிக்கலாம். தனிப் பாடல்களிலும், காவியங்களிலும் இத்தகைய தனி நாகரித்தைக் காட்டும் முயற்சியில் பல கவிஞர்கள் முயன்றிருக்கிறார்கள்.

காவியக் கதாபாத்திரங்கள் மூலமாக, நயத்தகு நாகரிகத் தைக் காட்டி, மக்கள் மனத்தில் பதிய வைத்து, உயர்ந்த நாகரிகம் மிக்க தமிழர் சமுதாயத்தை உருவாக்க முற்காலப் புலவர்கள் பலர் முழுமையாக முயன்றிருக்கின்றார்கள் என்பதை அவற்றிலே ஈடு பாடு கொண்டவர்கள் எளிதாகக் கண்டுகொள்ள முடியும்.”

இவ்வாறு சிறப்பானதோரு நூலையும் அனைவரின் பய னுக்கும் மதிப்புக்குமாகத் தந்துள்ள கவிஞர் / பல்துறை அறிஞர் அகளங்கணை நாம் பாராட்டுவது நமது கடன். ‘இலக்கியச் சரம்’ என்ற இந்நால் மாணவர்கள், தம் கைவசம் வைத்திருக்க வேண்டிய ஓர் அருமையான ரசனை வெளிப்பாட்டுத் தொகுப்பு எந்றால் அது மிகையானதன்று.

- வீரகேசரி : ஜூலை 07, 2000

யாழ்ப்பாணத்து இளைஞரின் சில வருட ஜோப்பிய அனுபவச் சித்திரிப்பு

ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின்
“அவனும் சில வருடங்களும்”

அவனும் சில வருடங்களும் எனும் சிறப்பானதொரு
கதையை ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் எழுதியிருக்கிறார்.

கதாசிரியையின் நோக்கில், “ராகவன்” என்பவனின்
வண்டன் வாழ்க்கையின் சில வருட அனுபவங்கள் முக்கியத்து
வம் பெறுகின்றன. இவனைத் தவிர வேறு சில கதை மாந்தர்களும்
கதையில் வருகிறார்கள். இவர்கள் பலவீனமான குணவியல்பு
கொண்டவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

E.M.Forster என்ற ஆங்கிலேய நாவலாசிரியர் தனது
Aspects of the Novel என்ற திறனாய்வு தொடர்பான நூலில், பல
வீனமான குணவியல்பு கொண்ட கதை மாந்தரை flat characters
என்று குறிப்பிடுவார்.

இந்த நாவலில் ராகவனை விட டெலினா என்ற
பாத்திரம், ஓரளவாவது முழுமைக் குணநலன் கொண்டதாக உரு
வாக்கப்பட்டுள்ளது. கதை மாந்தர் உருவாக்கத்தில் கதாசிரியர்
ஓரளவாவது வெற்றி பெற்றிருப்பது, குறிப்பிட்ட இந்தக் கதை
மாந்தர் தொடர்பாகத்தான் என்று சொல்லலாம்.

டெலினாவின் பாத்திர உருவாக்கம் எப்படி அமை
கிறது, கதை என்ன கூறுகின்றது, என்பதைக் கதாசிரியர் எப்படி
விளக்குகின்றார் என்பதையும் நாம் முதலில் புரிந்து கொள்ள
வேண்டும். கதாசிரியர் ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் இதனை
இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“இது ஒரு வெறும் காதல் கதையல்ல. இலங்கை அரசி யலைப் பற்றி, பெண்ணியம் பற்றி, கறுப்பர் அரசியல் நிலைபற்றி எல்லாம் விவாதம் இருக்கிறது.”

இவை பற்றி விவாதம் உண்டு என்பது உண்மைதான். என்றாலும், இவையே கதைப்பொருள் ஆகாது.

ஒரு படைப்பின் முக்கிய கதைப் பொருள் ஏதாவது ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். விவாதிக்கப்படும் சில பகுதிகளை நாவ லின் கதைப் பொருளாகக் கொள்வது, “நாவல்” என்ற இலக்கிய வடிவத்துக்குச் சாத்தியமற்று என்பது ஒரு புறமிருக்க, நாவலாசிரியரின் நோக்கம் சிதறுண்டு போவதற்கும் வகை செய்கிறது.

இக்கதையின் தலைப்பே அதன் கதைப்பொருளாகவும் அமைகிறது. ராகவன் என்ற யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் ஒருவனின் சில வருட ஜூரோப்பிய அனுபவங்களை அங்கொன்றும், இங்கெர்ன்றுமாக இக்கதை பதிவு செய்கிறது.

ராகவன் உட்படப் பல அனைத்துலக, ஈழத்தமிழ் மாந்தர்களும் இக்கதையில் இடைக்கிடையே வந்து போகின்றனர். ஆனால் எந்தவொரு கதை மாந்தரும் முழுமையான வளர்ச்சி பெற்றவராக உருப்பெறவில்லை.

கதாசிரியர் ஒரு பெண்ணாயிருந்தபோதிலும், ஓர் ஆணின் அல்லது ஆண்களின் குணநலன்களைத் தாம் அறிந்த மட்டில் சித்திரிக்க முயல்கிறார்.

இவர் உருவாக்கியுள்ள பாத்திரங்கள் மத்திய தர, உயர் மத்திய தர வர்க்கத்தினராக இருப்பதனாலும், ஓரளவு படித்தவர் களாக இருப்பதனாலும், அதிகம் உணர்ச்சி மேலீடின்றி, தத்தம் அளவில் தர்க்க ரீதியாகச் சிந்தித்தும் செயற்பட்டும் தம்மை இனம் காட்டிக் கொள்கின்றனர்.

இத்தகைய கதா மாந்தர்களுள், ஓரளவு தாக்கத்தை வாசகர்கள் மனதில் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒருவராக, ஆங்கிலேய யுவதி டெலினாவைக் குறிப்பிடலாம். அவளைச் சித்திரிக்கும் பாங்கு இயல்பாகவும், விரும்பத்தக்கதாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. இதனால் நம்பிக்கைத் தன்மையை ஆசிரியர் ஏற்படுத்துகிறார்.

டெலினாவின் 22 வயதில் ஆரம்பமாகும் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் ஏற்தாழ ஐந்து வருடங்கள் நீடித்து முடிவடைகின்றன. வளரிளம்பருவத்தில் அறிமுகமாகும் இந்த மேல்தட்டு ஆங்கிலேயப் பெண், மனிதத்துவம் நிரம்பிய, பெரும்பாலும் முதிர்ச்சி பெற்ற, மனதில் நிற்கத்தக்க, துன்பீற்றுக்காவியமொன்றின் நாயகி போல விபத்தொன்றில் மடிகிறாள். டெலினா இறந்த பின்னரும் உயிர்த்துடிப்புள்ள கதை மாந்தராக இக்கதையில் வருகிறாள்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ்ப் பெண்மணி லண்டனில் சில காலமாக வாழ்ந்து வருவது காரணமாக, ஓர் ஐரோப்பியப் பெண்ணின் மனோ நிலையையும், குண நலன்களையும், குறைபாடுகளையும் கச்சிதமான முறையில் சித்திரிக்க முயன்று, ஓரளவு வெற்றியும் பெறுகிறார் எனலாம். இது எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பதை விளக்க சில உதாரணங்களை நாம் கதையில் பார்க்கலாம்.

சுமார் பதினாறு வருடங்களுக்கு முன் இக்கதை இடம் பெறுகிறது. என்பதுகளின் மத்தியில் நிலவிய உலக நிலைக்கும், இன்றைய உலக நிலைமைக்குமிடையே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. விழுமியங்கள், பயன் மதிப்புகள் மாறிவிட்டன. மார் ஷல் மக்லாஹெனின் “உலகம் முழுவதுமே ஒரு தனிக் கிராமமாக மாறிவிடும்” என்ற கூற்று நிதர்சனமாக மாறி வருகிறது. மனித உறவுகளில் மாற்றம். ஆண் - பெண் உடலுறவுகளில், உள் உறவுகளில், தாம்பத்திய உறவுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன.

இவை மேல்நாட்டில் மாத்திரந்தான் என்றில்லை. கீழெத்தேய நாடுகளாகிய தமிழ்ப் பண்பாடு நிலவுகிறது என்று நாம் துதிபாடும் இந்தியத் தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் கூட இம்மாற்றத்தை முற்றாக இல்லாவிட்டாலும், சில பல இடங்களில் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கூடியதாய் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை நாம் மூடி மறைக்க முற்படலாம். அது வேஷதாரித் தனமாகத்தான் இருக்க முடியும். தகவல் நெடுஞ்சாலை வலைப் பின்னல், யுத்த அகோரங்கள், வன்செயல்கள், அராஜகம், சுயநலம், கபட நாடகங்கள், போலிப் பெருமைகள் போன்றவை இந்த ஆசாரப் பொதுப்பண்பைத் தலைகீழாக்கியுள்ளன.

1985க்கும் 1990க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், உலகிலே குறிப்பாக இங்கிலாந்திலும், இலங்கையிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் பின்னணியிலேயே இக்கதையை நாம் அணுகவேண்டும். இந்தக் கால ஒட்டத்தில், இக்கதை மாந்தர்களின் வளர்ச்சி நிலையைக் கதாசிரியர் பிரதிபலிக்கிறாரா என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். முதலாவது அத்தியாயத்தில் டெலினாவின் குண நலன்களில் சிலவற்றை ஆசிரியர் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

விப்ட் கதவுகள் மூடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது அவள் ஓடி வந்து விப்டில் புகுந்து கொண்ட வேகத்தில் ராகவனில் மோதிக் கொண்டாள். (இது ஒரு சினிமாப் படமம்). மார்பில் விழுந்த மாலை போல் அவனில் சரிந்து விழுந்தாள். (இந்த விபரிப்பு கதையில் அடிக்கடி நினைவுட்டப்படுகிறது).

அவனது ஓவர்கோர்ட் பொக்கெட்டில் செருகியிருந்த பேனாவில் அவள் தலைமுடிகள் (மயிர்கள்) சிக்கிக் கொண்டதை அவள் அவனுக்குச் ‘சொறி’ சொல்லிக் கொண்டு நகர்ந்த போது தெரிந்தது.

விப்ட நிறைந்திருந்தது. அவள் அவனுடன் ஒட்டிக் கொண்டு நிற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். ராகவனின் கிட்டத்தட்ட ஆற்றுயரத்தில் அவனின் கழுத்தளவு அவள் உயரம். அவள் அவசரப்பட்டு ஒடிவந்ததால் எழுந்த உண்ணமான மூச்சுக்கள் அவன் கழுத்தைத் தழுவின.

அவள் இவனைப் பார்த்து இன்னொரு தரம் ‘சொறி’ சொன்னாள். அப்படி ஒரு ஜோடி நீல விழிகளை அவன் தனது இரு பத்தைந்து வயது அனுபவத்தில் இதுவரை சந்தித்ததில்லை.

அவன் பதிலுக்கு ஒரு புன்சிரிப்பைத் தந்தான்.

கிட்டத்தட்ட விப்ட காலியான மாதிரித்தான். அவள் இப்போது கொஞ்சம் நகர்ந்து நின்றாள். ஆனாலும் அவள் பாவித் திருந்த வாசனைத் திரவியம் ராகவனில் படிந்து விட்டாற் போல உணர்வு இனித்தது.

‘டெவினாவுக்கு 22 வயது. குழந்தைத்தனம் அவள் முகத்தில் மிகுந்திருந்ததில் பார்க்க அழகாக இருந்தாள். கபடமற்ற விழிகளின் தன்மை, அவள் கண்களில் பிரதிபலித்த அழகு அவனுள் புதைந்துவிட்டது.’

இவ்வாறு ஆசிரியர் தனது விவரிப்பில் டெவினாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

ராகவன் ஓர் இந்தியன் என்று டெவினா முதலில் நினைத்திருந்தாள். இந்திய சினிமா, இலங்கை அரசியல் ஆகியன பற்றியறிந்து வைத்திருந்தாள். புகைபிடிப்பதை வெறுப்பவள். அளவிடமுடியாத அப்பாவிக் குழந்தைத்தனம் அவளோடு இணைந்திருப்பது ராகவனுக்குப் புரிந்தது. இயற்கையை ரசிப்ப வள்.

கதாசிரியை டெவினாவின் ஆளுமையை அவனுடைய கூற்று ஒன்றின் மூலம் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

“இருத்தரில் ஒருத்தர் நம்பிக்கை, அன்பு, மரியாதை இல் லாவிட்டால் உலகம் எப்போதோ தலைகீழாகப் போயிருக்கும். ராகவன், நீ எனது சக மாணவன். பெரும்பாலும் ஒரேவிதமான நோக்கங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும் இருக்கும் என்று நினைக்கி ழேன்.”

டெவினாவின் ஆளுமையை வேறு ஒரு கதை மாந்தர் - ஸ்ரீவன் எப்படி எடை போடுகிறார் என்பதையும் பின்வரும் சம் பாஷணை உணர்த்துவதுடன், டெவினாவின் அனுபவ முதிர்ச்சி யையும் காட்டி நிற்கிறது.

“நீ மிகவும் பிடிவாதமான பெண். உனக்குச் சரி எனப் பட்டதை நேரே சொல்கிறாய், செய்தும் விடுகிறாய்.”

“ஸ்ரீவன் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று உந்து தல் இருக்கும்போது அதை எப்படியும் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது பிடிவாதம் போல் தெரிந்தாலும் அது வாழ்க்கையின் கடமை என்று நினைக்கிறேன்.”

“டெவினா உன்னை எனது சக மாணவியாக அடைந்த தற்கு மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.”

டெவினாவின் தகப்பன் அவள் திரைப்படக் கல்லூரி யில் சேர்ந்து படிப்பதை விரும்பவில்லை.

டெவினா பிலிப்புடன் பழகுவதை ராகவன் தப்புக் கணக்குப் போட்டுவிட்டான். இதனால் டெவினா சினமுற்றாள். பின்பு தான் ‘குழந்தைத்தனமாக நடந்ததற்கு’ மன்னிப்பை அவ

னிடம் கோரினாள். பிலிப் நீண்டகாலச் சிநேகிதன் என்பதைத் தவிர அவன் தனது boy friend அல்ல என்றாள். அத்துடன் இலங் கையர் கலாசாரத்துக்கும் இங்கிலாந்துக்காரரின் கலாசாரத்துக்கும் இடையே வித்தியாசம் உண்டு என்பதை அவள் ஏற்றுக்கொண்டாள்.

பெலினா, ராகவன் மீது ஈடுபாடு கொள்வதை கதாசிரியர் கூறாமற் கூறிவிடுகிறார்.

நடுச் சாமத்தில் ராகவனும் பெலினாவும் அவன் வீட்டிற்குச் சென்றதை அவன் குடும்பத்தினர் அசுசையுடன் நோக்கி னர். ஆயினும், 'இந்த வெள்ளைக்காரப் பெட்டைக்குச் சமைக்கத் தெரியுமா' என்று கதாநாயகனின் தாய் அறிய விரும்புகிறாள். இப்பெண்ணே இவனின் பந்தோபஸ்தில் அக்கறை கொண்டுள்ளான். பெலினா பெரிய பணக்காரப் பெண் என்றாலும், 'உலகத்து வறுமைக்கெல்லாம் வெட்கப்படும் சோகம் அவள் முகத்தில் அப்பிக் கிடந்தது' என்று கதாசிரியர் விளக்குகிறார்.

பெலினா மூன்றாம் உலக நாடுகளின், குறிப்பாக இந்தியாவின் மக்கள் சாதி, சமயக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபடாத நிலை பற்றி அறிந்து வைத்திருக்கிறாள்.

பெலினாவும், ராகவனும் தாம் பெரும்பாலான ஏனையோரைப் போலன்றி வித்தியாசமானவர்கள் என்பதைப் பரஸ்பரம் தமக்கிடையே தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர். பெலினாவின் அகராதியில் உலகம் களங்கமற்றது. ஆயினும் அதர்மங்களையறிந்த பின்னர் அவள் ஆய்வறிவு ரீதியாகச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறாள்.

பெலினா தன் வாயாலேயே ராகவனிடம் கூறுகிறாள்.

“என்னிலுள்ள அனுதாபத்தில் உனது அன்பு எனக்கு வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். அத்தோடு எனது குடும்பப் பிரச்சினை எனது நினைவு தெரிந்த நாள் முதலாகத் தெரிந்த விடயம். நான் அந்தத் துண்பத்துடன் வாழப் பழகிக் கொண்டேன்.”

“என்னில் அன்புள்ள அம்மா போய்விட்டால், உனது அன்பும் இல்லை என்ற நிலை வரும் என்றால் இந்த உலகத்துக்கு முகம் கொடுக்க முடியுமோ தெரியாது” என ராகவனிடம் கூறு கிறாள் டெலினா. இதனை ஆசிரியர் ‘வாழ்க்கையைப் பார்த்துப் பயந்த குழந்தையின் தொனியது’ என்று வியாக்கியானம் கொடுக்கிறார்.

ராகவனும் டெலினாவும் ஸ்பரிசித்துக் கொள்ளும் காட்சியை ஆசிரியர் எளிதாக, அழகாகச் சொல்லி விடுகிறார். இருவரும் இதயத்தாலும் வாய்ச் சொல்லாலும் தமது அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள். டெலினா ராகவன் மீது ஆழமான அன்பு கொண்டுள்ளாள் என்பது நன்கு தெரிய வருகிறது. அவள் உள்ளத்தால் பேசும் மொழியைக் கவித்துவமாக ஆசிரியர் கொண்டு வருகிறார் எனலாம். உதாரணமாக ‘நான் நிறங்களை ரசிப்பவன்’. ‘முழு மனிதம் என்பது காதலையுணர்வது. நான் ஒரு முழுமையான பெண்ணாக உண்ணிடம் என்னை அர்ப்பணிக்கிறேன்.’

அவளின் ஆடையற்ற உடம்பு பளிங்குச் சிலையாய் அவன் பார்வையைக் கலக்கியது. சாதி, சமய, நிற, மொழி, வர்க்க பேதங்கள் அந்தச் சங்கமத்தில் சிதறிப் பறந்தன.

“டெலினா பெருமூச்சு விட்டாள். வறுமை, சாதிக் கொடுமை, பெண்ணடிமை என்பன டெலினாவைத் துக்கப்படுத்தும் என்று யாருக்குத் தெரியும்?”

சமூகப் பிரச்சினையுடன் செயல்கீதியாக மாற்றங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற செயலாக்கமும் டெலினாவிடன் காணப்படுகிறது. அவள் கூறுகிறாள்:

“இந்தக் கொடுமைகளைக் கண்டு வாய்ப்போமல் இருப் பதைவிட எங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டுவதும் மனித அன்புக்கு நாங் கள் செய்யும் கடமையாக இருக்குமில்லையா? ” என்பது அவள் கூற்று. “கிடைக்க முடியாததைத் துரத்துவதில் ஆண்களுக்கு ஒரு ஆசை. எப்படியும் தங்களுக்குப் பிடித்ததை அடைய வேண்டும். அதிலும் தாங்கள் ஆசைப்படும் பெண்களை அனுபவித்துவிட வேண்டும் என்ற ஆசை ஆண்களுக்கு வந்துவிட்டால் அதற்காக எந்தப் பொய்யும் சொல்வார்கள். I Love You என்ற வசனத்தைச் சொல்லிவிட்டால் வாழ்க்கையை வளர்த்துவிட்ட உணர்வு அவர்களுக்கு” என்கிறாள் டெலினா.

பெண் சுதந்திரமாக நடக்க வெளிக்கிட்டால் அந்தச் சுதந்திரத்தைப் பாவித்துக் கொள்ள ஆண்கள் தயங்குவதில்லை. அதாவது, சுதந்திரமான பெண் என்றால் படுக்கைக்கு வருவதைப் பெரிதுபடுத்தமாட்டாள் என்ற முட்டாள்தனமான கருத்து முற்போக்குவாதிகள் என்ற போர்வையில் நடமாடும் போலிக ஸிடம் இருக்கிறது. பிறபோக்குவாதிகளிடம் பழகிக் கொள்வது மிகவும் இலேசானது. அவர்கள் உலகத்தில் கடவுளும் கற்பும் என்ற பெயரில் சந்தர்ப்பம் வந்தால் எந்தப் பெண்ணையும் அனுபவிக்கத் தயங்காதவர்கள். முற்போக்குவாதிகள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு பெண்களைச் சுற்றுபவர்களை நம்பக்கடாது. வெறும் வார்த்தைகளால் உலகத்தை மாற்றப் போவதாக உளறும் கனவான்கள் இவர்கள்.

இவ்வாறு கதாசிரியரின் தத்துவநோக்கை அவர் உருவாக்கிய டெலினா என்ற பாத்திரம் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்.

“உடைந்துவிட்ட எங்களின் தனிப்பட்ட உறவு, நாங்கள் எங்கள் கல்லூரி வாழ்க்கைக்குச் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது” என ஓரிடத்தில் அவள் கூறுவது கதை மாந்தராக அவள் வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறான சிறப்பான நிகழ்வுகளை வைத்து ஓர் ஐரோப்பிய மரபுப் பெண்ணினுடாக கதாசிரியை, பெண்ணியம் தொடர்பாக சில பொதுப் புண்புகளை உருவகப்படுத்தி கணிசமான அளவு வெற்றி பெற்றுள்ளார் எனலாம்.

இக்கதையின் இதர பண்புகள், கதைப் பொருள், கதைப் பின்னல், ஏனைய கதை மாந்தர் உருவாக்கம், கட்டுக்கோப்பு, உரையாடல், எழுத்து நடை, மற்றும் சிறப்புகள் குறைபாடுகள் பற்றிப் பிரத்தியேகமாக இங்கு திறனாய்வு செய்யப்படவில்லை. கதை மாந்தர் உருவாக்கம் என்ற வரையறைக்குள் நின்றே இவ்விமர்சனம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

- தினகரன் வாரமஞ்சாரி : 07.10.01

அண்மைக்கால ஆக்கங்கள் எழுப்பும் சலனங்கள்

க.சட்டநாதனின் உலா

உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் எழுதப்படும் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் தலைசிறந்தவற்றுடன் ஒப்பிடத்தக்க கதைகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. மிக மிக நுட்பமாகப் பாத்திர உணர் வுகள், சம்பவங்கள், குணநலன்கள் ஆகியவற்றை அந்தந்த அளவில் சித்திரிக்கும் ஆற்றல் வார்த்தைகளின் பெறுமதியை உணர்ந்த பிரக்ஞை, சமுதாயப் பின்னணியில் உளவியல் அணுகு முறை போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. உடன்னிகழ்காலத் தமிழ் பேசும் நல்லுலகின் தலைசிறந்த தொகுதிகளில் ஒன்றாக ‘உலா’ கருதப்படத்தக்கது.

**எஸ்.அகஸ்தியர் எழுதிய
“எரி நெருப்பில் இடைபாதை இல்லை”**

இது படிப்பினைதரும் முற்போக்கு நாவல். சாதி வெறி யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய பாங்கைச் சித்திரிக்கிறது. தனி மனித பாசம் போன்றவற்றை விட, சாதிப் பெருமை கோலோச்சிய பரிதாப நிலைமையை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது.

சமுத்தில் முதலாவது சாதிப் பிரச்சினை வெளிப்பாட்டு நாவலாக இது எழுதப்பட்டிருந்த போதிலும், பல்கலைக்கழக மட்ட விமர்சகர்கள் அகஸ்தியரையும், அவருடைய படைப்புகளையும் இருட்டிப்புச் செய்திருந்தார்கள் என்று அறிகிறோம்.

மாத்தறை ஹஸ்னா வஹாப் எழுதிய “வதங்காத மலரோன்று”

சூருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் சிறுகதையின் பண்புகளில் ஒன்று. அவ்வாறு கவித்துவமாக எழுதுவது கடினமான பணி. சமூக நடப்புகளையும், மனித குண இயல்புகளையும் ஆசிரியை சிக்கனமாக வெளிப்படுத்தும் திறன் பாராட்டத்தக்கது.

ஏ.பி.வி.கோமஸ் எழுதிய “வாழ்க்கையே ஒரு புதிர்”

அருமையான போதனைகளையும், அறிவுரைகளையும் புகுத்திச் சுவைபட மலைநாட்டின் அன்றைய வாழ்க்கை முறையைச் சித்திரிக்கிறார். குழந்தை இலக்கியம் எப்படி அமையலாம் என்பதற்கு இத்தொகுதி ஓர் எடுத்துக்காட்டு. ஆயினும் இன்று சிறுகதை வளர்ந்திருக்கும் நிலையில் இத்தொகுதி காலந்தவறி வெளியாகி இருக்கிறது.

எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபா எழுதிய “மக்கத்துச் சால்வை”

இத்தொகுதியில் இடம்பெறும் முன்னுரை வசீகரமான எழுத்து. ஆனால், கதாசிரியர் சிறுகதைகளுக்குரிய பண்புகளை மறந்துவிட்டு, இறுக்கமில்லாமல், பொருத்தமுடைமைகளைப் புறக்கணித்து, அளவுக்கு மீறிய கொச்சை வார்த்தைகளைப் புயன் படுத்தி, மட்டக்களப்புப் பகுதி முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை, கற்பனை ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் எழுதி யிருக்கிறார்.

செ.குணாரத்தினம் எழுதிய “விடிவுகள் அடிவானில்”

இது, மட்டக்களப்புப் பேச்சுவழக்கைக் கொண்ட கதை. அத்தகைய கதைகளை அப்பிராந்திய எழுத்தாளர்களே எழுதாதது ஒருபுறமிருக்க, அப்படி எழுதப்பட்டாலும், ஏனைய பிராந்திய தமிழ் விமர்சகர்கள் அவற்றைக் கணிப்பதாயில்லை. இந்த நிலையில் துணிந்து மட்டக்களப்புக் கரையோரச் சாதாரண மீன்பிடியாளர்களின் வாழ்க்கை முறையைக் கூடிய அளவு செம்மையாகச் சித்திரிக்க ஆசிரியர் முன்வந்தது பாராட்டத்தக்கது.

செ.யோகநாதன் எழுதிய “கிட்டி”

இது புதுமையான கதை. காட்டுப் பிராந்தியச் சூழலில் அ.பாலமனோகரன், செங்கை ஆழியான் போன்றோர் வெகு நேர்த்தியான கதைகளை எழுதியிருப்பது உண்மையே. அந்த வரி சையில் இடம்பெறும் இந்தக் கதை எந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் இடம்பெறுகிறது என்று தெரியவில்லை. ஆயினும், சுவாரஸ்யமாகக் கதையை ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார்.

எழுத்து நாவல்கள், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேச எழுத்தாளர்கள் வெறுமனே சாதிப் பிரச்சினை நாவல்களையே அண்மைக்காலம் வரை எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளையில், புது மையாக செ.யோகநாதன் இதனை எழுதியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

கதைவாணன் எழுதிய “காளை விடு தூது”

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் இளைஞர் ஒரு வர், சிங்கள, தமிழ் அரசர்கள் கதையொன்றைக் கற்பனையாக, நல்ல தமிழில் சுவாரஸ்யமாக எழுதிப் புதுமை செய்திருப்பது வர வேற்கத்தக்கது. இத்தகைய முயற்சிகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும். பார்வை, முதிர்ச்சி, வரலாற்றுப் பரிச்சயம், சுவாரஸ்யம் அனைத்தும் சிறப்பாக உள்ளன.

சோ.ராமேஸ்வரன் எழுதிய “யோகராணி கொழும்புக்குப் போகிறாள்”

காத்திரமானதொரு நாவலை ஆசிரியர் எழுதியிருப்புது உற்சாகப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு கடமையாகும். கதையில் சீரான நீரோட்டம் வாசகனைச் சிரமப்படுத்தவில்லை. கட்டப்பட்ட நாவலாய் இருப்பதனால் யதார்த்தம் குன்றினாலும் கொழும்பு வாழ் தமிழர்களின் சில வாழ்க்கைக் கோலங்களை இது காட்ட முயல்கிறது.

மாத்தளை கார்த்திகேச எழுதிய “வழி பிறந்தது”

சிந்தனையைத் தூண்டும் முற்போக்கான மலையக நாவல் இது. அப்பிரதேசமக்களின் வாழ்க்கையை அறிமுகப்படுத்துகிறது. இவருடைய பல்முனைப்பாங்கான திறனாற்றல் போதிய அளவு கணிக்கப்படவில்லை.

**மண்டூர் அசோகா எழுதிய
“பாதை மாறிய பயணங்கள்”**

மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் சுவாரஸ்யமான நாவல். பாத்திரவார்ப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. அதி கம் அலட்டிக் கொள்ளாமல், யாழ்ப்பாண, மட்டக்களப்பு உறவைச் சித்திரிக்கிறது. மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்கள் யாழ்ப்பாணத் தைச் சேர்ந்த பல்கலைக்கழக மட்ட விமர்சகர்களின் கவனத்தைப் பெறுவதில்லை. இவர் ஏற்கனவே ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார்.

**ஓ.கே.குணநாதன் எழுதிய
“ஊமை நெஞ்சின் சொந்தம்!”**

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மற்றொரு எழுத்தாளரான ஓ.கே.குணநாதனின் முற்போக்கான கதை வரவேற்கத்தக்க தாயினும், சில குண இயல்புகள் குன்றியுள்ளன.

**ந.பாலேஸ்வரி எழுதிய
“தந்தை விடு தூது”**

புது முயற்சி என்றாலும் மனத்தில் பதியவில்லை. ஆக்க இலக்கியம் வளர்ந்த இன்றைய நிலையில் இந்நால் எடுப்பதில்லை. திருகோணமலை எழுத்தாளர்களும் வடபுலத்து விமர்சகர்களால் புறக்கணிக்கப்படுவதுண்டு. ஆயினும் செ.யோகராசா இந்த நூலுக்கு முன்னுரை எழுதத் துணிந்தது பாராட்டுக்குரியது.

ஜமுனாராணி நடராஜா எழுதிய “பூவிதழில் புன்னகை”

திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த மற்றோர் எழுத்தாளர் இவர். நாவலுக்குத் தேவையற்ற விவகாரங்களை எல்லாம் புகுத்தி, மழுப்பி எழுதி இருக்கிறார். கதையில் விறுவிறுப்பு இல்லை. கொலை, கற்பழிப்பு போன்றவற்றை நியாயப்படுத்துகிறார்.

இது ஓர் இலட்சிய நாவல். பேச்சுமொழி ஒரே குழப்பமாய் இருக்கிறது. ஆங்கில சொற்கள் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஜமுனாராணியிடம் திறமையிருந்தாலும் இந்த நாவல் அவசரக் கோலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

- தினகரன் வாரமஞ்சரி : மே 21, 1995

புதிய சிந்தனையை உருவாக்க வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் தவறிவிட்டன

மனித வரலாற்றிலே காலத்துக்குக் காலம் புதிய சிந்தனைகள் முகிழ்வது சம்பிரதாயமானது. இது, இயற்கையின் நியதி: பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்.

பல்வினப் பண்பாடுடைய நமது நாட்டில் புதிய சிந்தனை உருவாகி இருக்கிறதா?

“ஈகொனமிக் ரிவ்யூ” (பொருளியல் நோக்கு) என்ற ஆங்கில மாத இதழ், அதன் செப்டம்பர் இதழில், “இலங்கைக் கான புதிய சிந்தனை” என்ற தொனிப்பொருளில் சில கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருக்கிறது. எழுதியிருப்பவர்கள் இந்த நாட்டின் ஆய்வறிவாளர்களில் சிலர்: ஐயந்த கேலேகம, ஏ.ஜீ.குணவர்த்தன, சுசில் சிறிவர்த்தன, ஆரிய அபேசிங்ஹ, தயான் ஐயதிலக. சரி, தமிழ் ஆய்வறிவாளர்களின் கட்டுரைகளைக் காணோமே!

இந்த சஞ்சிகையை “மக்கள் வங்கி” வெளியிடுகிறது. ஆசிரியை திஸராணி குணசேகர.

“தமிழர் இயக்கத்தினரிடையே புதிய சிந்தனை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புதிய சிந்தனைக்கு முன் தேவையாக இருக்க வேண்டிய எந்தவித சுயவிமர்சனமோ, புதிய சிந்தனைப் போக்கோ இருப்பதைக் காணோம்” என்கிறார் கட்டுரையாளர் தயான் ஐயதிலக. இவர் பிரபல சிரேஷ்ட பத்திரிகையாளரும்,

“லங்கா கார்டியன்” என்ற ஆங்கில வாரமிருமுறை இதழின் ஆசிரியருமான மேர்வின் த சில்வாவின் புதல்வராவர்.

இலங்கை அரசின் ஆதரவில் “கொள்கை ஆய்வு நிறுவனம்” இயங்கி வருகிறது. அந்த நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவு “முரண்பாடுகள் / மோதல்கள் ஆய்வுப் பிரிவாகும்”. அந்தப் பிரிவின் பணிப்பாளராகப் பணிபுரிகிறார் தயான் ஜயதிலக. “ஸ்ரீலங்கா மஹாஜனபக்ஷம்” என்ற இலங்கை பொதுமக்கள்கட்சியின் உதவிச் செயலாளராகப் பணிபுரியும் இவர், முன்னர், வட-கிழக்கு மாகாண சபையில் திட்டமிடல் அமைச்சராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

கலாநிதி நியுட்டன் குணசிங்க, சரத்முத்தெட்டுவேகம், விஜயகுமாரணதுங்க போன்ற மறைந்தவர்களும், ஹெக்டர் அபயவர்த்தன, சுமணசிறி லியனகே, டி.ஏ.டபிள்டூ.குணசேகர, ரெஜி சிறிவர்த்தன, ஏ.ஜே.குணவர்த்தன, சுசில் சிறிவர்த்தன, பிரட்மன் வீரக்கோன், சரித ரத்வத்த போன்றவர்களை இந்நாட்டுப் புதிய சிந்தனையாளர்களாக ஒருவாறு கருத முடியும் என்கிறார் தயான் ஜயதிலக.

பன்மைவாதம் (புனரவிலை), திடமான ஜக்கியம் (சொலிடாரிட்டி) ஆகிய இரு அடிப்படைக் கட்டமைப்புகள் இருந்தால் மாத்திரமே இலங்கையில் புதிய சிந்தனையை உருவாக்கலாம் என்கிறார் இக்கட்டுரை ஆசிரியர். புதிய சிந்தனை இன்னும் உருவாகவில்லை என்பது இவர் அபிப்பிராயம். சிங்கள, தமிழ் இளைஞர்களுக்கு இன்றைய உல்கின் புதிய சிந்தனை கள் சென்றடைவதற்கான விதத்தில் எமது சிந்தனையும் பன்னாட்டுச் சிந்தனையை உள்ளடக்கியதாய் அமைய வேண்டும் என்பது கட்டுரையாளரின் விருப்பம்.

நமது தற்போதைய யுத்தங்கள், போராட்டங்கள் போன்றவற்றைக் கடந்து இந்நாற்றாண்டு நாகரிகங்களின் அடிப்படையான, ஆழமானசவால்களையும் எதிர்நோக்கி அடுத்தநாற்றாண்டுக்கு நம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்துப்படவும் தயான் ஜயதிலக இக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“சுகொனமிக் ரிவ்யூ” வின் குறிப்பிட்ட இந்த இதழில் இடம்பெறும் மற்றொரு அவதானிப்புக்குரிய கட்டுரையைப் பேராசிரியர் ஏ.ஜே.குணவர்த்தன எழுதியிருக்கிறார். இவர் ஒர் ஆங்கிலப் பேராசிரியர். முன்னர் “டெயிலி நியூஸ்” பத்திரிகையில் பணிபுரிந்தவர். “ரஸிக” என்ற புனைபெயரில் கலை, இலக்கியப் பத்திகளை எழுதி வந்தவர். இப்பொழுதும் “ஜயதேவ” என்னும் புனைபெயரில் “தி ஜலன்ட்” பத்திரிகையில் கலை, இலக்கியம் சம்பந்தமான பத்திகளை எழுதி வருகிறார். “துலானி ட்ராமா ரிவ்யூ” என்ற அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகப் பருவகால ஏட்டின் குறிப்பிட்ட இதழ் ஒன்றுக்கு ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். அந்த இதழில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியும் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். இவருடைய மகனும், பேராசிரியர் கா.இந்தி ரபாலவின் மகனும் இணைந்து அளித்த ஒரு நாட்டிய நிகழ்ச்சி, “ரூபவாஹினி”யில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. வெனாட் ஊல்ப் என்ற ஆங்கிலேயர் (இவர் முன்னாள் உதவி அரசாங்க அதிபராக, யாழ்ப் பாணம், அம்பாந்தோட்டை போன்ற பகுதிகளில் பணிபுரிந்தவர். இவருடைய மனைவி விர்ஜினியா உல்ப், பிரபல ஆங்கில நாவலா சிரியை - ஸ்டரீம் ஓப் கொஞ்சுஸ்னஸ் எனப்படும் நன்வோடை உத்தியில் கதை சொல்பவர்) எழுதிய “விலஜ் இன் த ஜங்கிள்” என்ற ஆங்கில நாவலைத் தழுவி “பத்தேகம்” என்ற பெயரில் திரை நாடகத்தை ஏ.ஜே.குணவர்த்தன சிங்களத்தில் எழுதியிருக்கி

றார். இதனைப் பிரபல திரைப்பட நெறியாளர் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் திரைப்படமாக அளித்துள்ளார். தமிழில் “ஏ.ஜே.” என்ற பெயரில் நமக்கு ஓர் அருமையான விமர்சகர் (ஏ.ஜே.கணகரத்ன) இருப்பது போல, ஆங்கிலத்திலும் ஒரு “ஏ.ஜே.” (குணவர்த்தன) இருக்கிறார். தேசிய திரைப்பட ஆணைக்குழுத் தலைவராகவும் பணியாற்றியிருக்கும் இவர், தற்சமயம் களனிப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த அழகியல் கல்வி நிறுவனத்தின் அதிபராகப் பணிபுரிகிறார்.

“ஈகொளொமிக் ரிவ்யூ”வில், “ஏ.ஜே.” எழுதிய கட்டுரையின் சாரம் இது தான்: புதிய சிந்தனையை உருவாக்க நமது வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் தவறி விட்டன.

“துரிதமாக விரிவடையும் உலகப் பண்பாட்டுப் போக்குகளைப் புரிந்து ஏற்றுக் கொள்ள எமக்கு இயலாதிருப்பது அல்லது ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாமையே நமக்கு முக்கிய பிரச்சினையாகும். நிதர்சனத்தை இனங்கண்டு அனுசரிக்க முடியா விட்டால், எமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பண்பாட்டு வளங்களைச் சிறந்த முறையில் நாம் பயன்படுத்தலாம் என்று நான் நினைக்க வில்லை” என்கிறார் ஏ.ஜே.குணவர்த்தன.

மற்றொரு ஆய்வறிவாளரான சுசில் சிறிவர்த்தன, “இலங்கையில் நாகரிகம் சம்பந்தமான நெருக்கடி நிலைமை நிலவுகிறது” என்று கூறுகிறார். 1971 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டுப் புனர்வாழ்வு பெற்ற சுசில் சிறிவர்த்தன, ஒக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். “மாவத்து” என்ற

சிங்கள கலை, இலக்கியப் பருவ ஏட்டின் ஆசிரியர் குழுவில் பணிபுரிந்தவர். 1970களில் கொழும்பிலே மேடையேறிய தமிழ் நாடகங்களைப் பற்றி ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் பாராட்டி எழுதி யவர். தமிழ்க் கலை, இலக்கியவாதிகளுடன் சம்பந்தப்பட விரும்புவர். தமிழ்க் கலை, இலக்கியங்கள் பற்றி கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய கட்டுரைகளைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து “மாவத்த” ஏட்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார். தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபைத் தலைவராகவும், சனசக்தித் திட்ட ஆணையாளராகவும் பணிபுரிகிறார்.

சசில் சிரிவர்த்தன கூறுகிறார்: இலங்கையின் உலர்ந்த வலயங்களில் இருந்து வரும் பிரச்சினைகள் மலை நாட்டு சீதள வலயத்தில் இருந்து வரும் பிரச்சினைகளிலும் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை. காணியில்லாமை, மலைநாட்டுச் சீதள வலயத்தில் இருந்து வரும் பிரச்சினை. கிடைக்கக்கூடிய காணியில் உற்பத்தியை எவ்வாறு அதிகரிப்பது என்பது இப்பகுதியில் பிரச்சினையாக இருக்க, நீரில்லாமை, மண் ஈரவிப்பு இல்லாமை போன்றவை உலர்ந்த வலயப் பிரச்சினைகள். அந்த வலயத்தில் உள்ள வறியவர்களுக்குக் காணியை ஒதுக்கீடு செய்வது பிரச்சினைக்கு விடிவாக இருக்காது.

“பழைய சிந்தனைகளை மாற்றியமைக்கும் முயற்சி யாக சனசக்தித் திட்டம் அமைகிறது” என்பது சசில் சிரிவர்த்தன வின் நம்பிக்கை.

இவ்வாறு பல கருத்துக்கள் இந்த ஏட்டில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இந்த ஏட்டின் தமிழ் வடிவமாகிய “பொருளியல் நோக்கில்” இக்கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம் வெளிவந்துள்ளன.

நமது நாட்டு சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான மன்குர், “பொருளியல் நோக்கு” ஆசிரிய குழுவில் இடம்பெறுகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

வகுப்புவாத அரசியலும், தமிழ் தேர்தல் தொகுதிகளும்

நமது நாட்டு இடதுசாரிக் கட்சிகளில் ஒன்றான பழையக்கட்சியான வங்கா சமசமாஜக் கட்சி (இலங்கை சமசமுதாயக் கட்சி) ட்ரொட்ஸ்கி என்ற ருஷ்யப் புரட்சியாளர்களுள் ஒருவரின் கருத்தோட்டங்களைத் தழுவிய கட்சி என்பது நாம் அறிந்ததோன்றுதான்.

பெடாட்ஸ்கியின் மகளை மையமாக வைத்து, ட்பெடாட்ஸ்கியும் சம்பந்தப்படும் பிரிட்டிஷ் படம் ஒன்று கொழும்பு பிரிட்டிஷ் கவுன்ஸிலில் காட்டப்பட்டது. “ஸீனா” என்பது இந்தக் கலைப் படத்தின் பெயராகும்.

வங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் சிந்தனையாளர்களில் ஒரு வர் தமிழரான வி.காராளசிங்கம். அவர் மறைந்து விட்டார்.

அவரது ஞாபகார்த்த நினைவுரை ஒன்றை இந்தக் கட்சியினர் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். புதுமைதான், கட்சியின் தற்போதைய தலைவர் பேர்னாட் சொய்ஸா ஆவார்.

நினைவுரை நிகழ்த்தியவர் அக்கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்து மறைந்து போன மற்றொரு தமிழரான சச்சிதானந்தத்தின் புதல்வியாவார். இவரின் பெயர் சாந்தி சச்சிதானந்தம். சாந்தியின் சகோதரரும், கணவரும் கூட இந்த நாட்டுத் தமிழ் ஆய்வறிவாளர் கள் தான். சாந்தி வாணோலி, மேடை, தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் நடித்திருப்பவர். இசை, நாட்டியம் போன்ற துறைகளிலும் ஈடுபட்டவர். கட்டடக் கலைஞர். பெண் விடுதலை தொடர்பான நூல் ஒன்றைத் தமிழ் நாட்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார். தமிழ்மொழி மூலமே இவருடைய ஆற்றலை அறிந்து வந்த நமக்கு, இவர் ஆங்கில மொழியிலும் வல்லவர் என்பதைத் தமது நினைவுரை மூலம் நிருபித்தார்.

இவர் என்ன கூறினார் என்பதைப் பார்க்குமுன் மறைந்த காராளசிங்கம் தொடர்பாக ஓரிரு தகவல்கள்: மறைந்த தமிழ்த் தலைவர்களில் ஒருவரான எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் அவர்க்குடன் காங்கேசன்துறைத் தேர்தல் தொகுதியில் போட்டியிட்டுக் கணிசமான அளவு வாக்குகளைக் காராளசிங்கம் பெற்றிருந்தார். இவருடைய மனைவியின் மூத்த சகோதரிதான், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முன்னாள் தமிழ்ப் பகுதிப் பணிப்பாளர் திருமதி. பொன்மணி குலசிங்கம்.

சாந்தி சச்சிதானந்தம் நிகழ்த்திய உரையை “சண்டே ஜெலன்ட்” பத்திரிகை வெளியிட்டிருந்தது. இடதுசாரிக் கட்சிகள், தமிழ் மக்கள் தொடர்பாகப் பின் பற்றிய “மசாலவடைப் போக்கு” எனக் கூறப்படும் உதாசினக் கொள்கையைத் திட்டவட்டமாக சாந்தி சச்சிதானந்தம் சுட்டிக்காட்டியமை பாராட்டத்தக்கது. ‘இடதுசாரிக் கட்சிகள் இலங்கையில் பாட்டாளி வர்க்கத்து

கணல் தீவிக்கியப் பார்வைகள்.

னரை மும்முரமாகத் தேடிக் கொண்டிருந்த வேளையில் நம்மைப் பற்றி மறந்தே விட்டார்கள்” என்று யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் தம்மிடம் கூறியதாகவும் சாந்தி எடுத்துக்காட்டினார்.

நாற்பது வருடப் பேரினவாதத்தின் பெறுபேறுகளைத் தான் நாம் இன்று அனுபவிக்கிறோம் எனக் கூறும் அவர், தொடர் புச் சாதனங்களிலும், தொழினுட்பவியலிலும் புரட்சிகரமான முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டாலும் முன்னைய நூற்றாண்டைக் காட்டிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இன்றையப் பிரச்சினைகள் பாரதுரமான விளைவுகளைக் கொண்டு வரலாம். ஆயினும், எதிர் காலம் சிறப்பாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதாக சாந்தி சச்சிதானந்தம் தமது உரையை நிகழ்த்தி முடித்தார்.

இந்து அடிப்படை வாதம்

இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் குறிப்பாக குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா மாநிலங்களில் இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் பரவி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. பாரதீயஜனதாகட்சியின் தோற்றம், ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கத்தின் புத்துயிர் பெற்ற செயற்பாடுகள், ராம ஜன்ம பூமி விவகாரம், இந்து மதம் சம்பந்தமான கட்டுரை களுக்குப் பத்திரிகைகளில் முக்கியத்துவம் அளித்தல் போன்றவை சில வெளிப்பாடுகள்.

புதுதில்லி, மும்பாய், சென்னை ஆகிய மாநகரங்களிலிருந்து ஒரே சமயத்தில் “சண்டே மெயில்” என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகை வெளியாகிறது. அந்தப் பத்திரிகையின் இதழ் ஒன்றினை நாம் மும்பாயில் படிக்க நேர்ந்தது. அஷாக் ராங்கவி என்பவர் அந்தப் பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். ‘சவாமி நாராயணன் பிரிவு’ எனப்படும் பிரிவைச் சேர்ந்த வைஷ்ணவ சவாமி ஒருவரின் பேட்டியை உள்ளடக்கியதாய் அக்கட்டுரை அமைந்திருந்தது. உத்தரப் பிரதேசத்தில் பிறந்த குஜராத்து மொழி பேசும் இந்த சவாமி, குஜராத் மாநிலத்திலுள்ள பிராமணர்களின் கைப்பிடியில் இருந்தவற்றை, இந்து நலன்களைப் பேணுபவர்களின் கூட்டணி சகிதம் மீட்டெடுத்திருப்பதாகக் கட்டுரையில் கூறப்படுகிறது. ‘குஜராத்திலுள்ள முஸ்லிம்களின் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு, மறுமலர்ச்சியாளரின் ஏச்சரிக்கையாக சவாமிகளின் பாடல்கள் இராணுவப் பாடல்களாக மாறுகின்றன’ என்று கட்டுரையாளர் கூறுகிறார்.

இந்த ஸ்வாமியின் பெயர் ‘ப்ரமுக்’. இவருடைய இயக்கத்தில், பின் தங்கிய சாதியினர் எனப்படுபவர்களும் அடங்குவராம். இறைவன் சந்திதியில் யாவரும் சமம் என்கிறார் இந்த வைஷ்ணவ சவாமியார். ‘மனித இனத்தின் ஒருமையை இந்துதர்மம் எப்பொழுதும் போதித்து வந்திருக்கிறது. இறைவன் ஒருவனே, வடிவங்கள் பல’ என்றார் சவாமி ப்ரமுக். வர்ணாஷ்ரமதர்மத்தில் தமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்கிறார்.

அதேசமயம் “இந்துக்களிடமிருந்து பலவந்தமாக ராமஜன்மபூமி பறித்தெடுக்கப்பட்டது. எனவே, ராமாயண நாயகனாகிய ராமனைக் கெளரவிக்குமுகமாக அயோத்தியில் ஆலயம்

அமைக்கும் உரிமை இந்துக்களுக்கு இருக்கிறது” என்கிறார் இந்த சுவாமி.

வைஷ்ணவ பக்தி இயக்கத்தின் ஓர் அம்சமே ஸ்வாமி நாராயண் பிரிவினரின் இயக்க வேலைகள். பக்தி இயக்க வெளிப் பாட்டாளர்களில் ஒருவரான ராமானுஜர் பிரகடனப்படுத்திய “விலிஷ்டாத்துவைத் வேதாந்தம்”, இந்தப் பிரிவினரின் தாரக மந்திரம்.

இந்தப் பிரபஞ்சமும், வெளகீக் உலகும் மூன்று பொருள் களைக் கொண்டவை என்று ராமானுஜரின் தத்துவம் கூறுகிறது. அவையாவன: ஜீவ ஈஷ்வர, மாயை, உயிருள்ள ஆன்மாவின் தொடர் பிறப்பு. இறைவனும் அவன் ஈஷ்வர மகிழையும், புலன் களை மயக்கும் மாயை எனப் பொருள் கொள்ளலாம்.

அதேசமயம், அத்துவைத் வேதாந்தத்தைச் சங்கராச்சாரி யார் பிரபஸ்யப்படுத்தினார். அவருடைய கருத்தின்படி, பிரபஞ்சம் என்பது ஒன்றை மாத்திரமே உள்ளடக்கியது. அதுதான் பிரமம். எஞ்சியவை எல்லாம் பிரம்மத்தை மயக்க முற்படும் மாயையில் இருந்து பிறந்தவைதான். ப்ரமுக் ஸ்வாமி இந்த இரு சிந்தனைகளையும் இணைக்க முற்படுகிறார் என்று கட்டுரையாளர் அஷோக் ராங்கலி கூறுகிறார்.

இலக்கியத் தகவல்கள் சில...

போ-பூரி (Pot - Pourri)

பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு வந்த ஒரு சொல் “போ - பூரி”. இதுதான் சரியான உச்சரிப்பு. ஆனால் எழுத்துக் கூட்டினால் Pot - Pourri என்று வரும். இதன் தமிழ் அர்த்தங்களுள் ஒன்று ‘இலக்கியக் கதம்பம்’. இன்றைய பத்தியில் இலக்கியச் செய்திகள் சிலவற்றைத் திறனாய்வுப் பார்வையில் தருவதன் காரணமாக இவ்வாறான எழுத்தை, “போ - பூரி” என்று அழைக்க விரும்புகிறேன். தவிரவும் இச்சொல்லைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவும் விரும்புகிறேன்.

சிறுவர் இலக்கியம் : புதியது

அமுதனின் ‘உலகம்’ (யோ.சத்யன்), மேனாட்டுச் சிறுவர் நூல்கள் போன்ற அட்டையை வடிவமாகக் கொண்டுள்ளது. ருஷ்யாவில் உள்ள லுமும்பா பல்கலைக்கழகத்தில் இறுதியாண்டு மருத்துவத்துறை மாணவராகப் பயின்றுவந்த யோ.சத்யன் தமிழ்நாட்டில் நன்கு அறிமுகமானவர். அங்கு விருதுகள் பெற்றவர். இங்கும் இவருடைய சிறுவர் நாவலான “தங்கமுடிப் பூனையார்”, தினகரன் வாரமஞ்சரியில் பிரசுரமாகியது.

இந்த இளம் எழுத்தாளர் ருஷ்ய, பிரெஞ்சு மொழிகளி லும் பரிச்சயம் பெற்றவர். மொழிபெயர்ப்பாளர், நமது எழுத்தாளர் செ.யோகநாதனின் புதல்வர்.

இந்த நூலை அழகாகப் பதிப்பித்திருப்பவர் தேனுகா பதிப்பக உரிமையாளர், திறமைமிகு சிறுக்கை எழுத்தாளர் ‘சுதா ராஜ்’ (எஸ்.ராஜசிங்கம்).

நகைச்சுவையாகவும் எழுதக்கூடிய ஆற்றலுள்ள எழுத்தாளர் உடுவை தில்லை நடராஜா ‘சத்யனின் எழுத்துலகம்’ பற்றிப் பின்வருமாறு அறியத் தருகிறார்:

“திருவிழா, பொங்கலென மகிழ்ந்திருந்த நாட்கள், நாய்க்குட்டியையும், பூணைக்குட்டியையும், பசுக்கன்றையும் தொட்டு மகிழ்ந்த சுகம், அறிவு தெரிந்த போது வாகனங்களில் செய்த முதற் பயண அனுபவம் போன்ற பலவற்றை அழகாகச் சித்திரிக்கும் நூலாசிரியர் யோ.சத்யன் எமது குழந்தைக்கால மகிழ் அனுபவங்களை மீண்டும் நினைத்திருக்க வைக்கிறார். சத்யாவின் தாயக நினைவும், தமிழ் மொழிப் பற்றும், பன்முக ஆளுமையும் பரவலாகக் காணப்படும் சிறுவர்களுக்கான சிறந்த நூல் இது..”

திறனாய்வாளர் செ.யோகநாதன் இந்நூலை அறிமுகப்படுத்துகையில், பல காத்திரமான பொருள்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கிறார். அதனையும் வாசித்துப் பாருங்கள். அதில் ஹென்மான் என்று உச்சரிக்கத்தக்க பெயரை ‘ஹெயின்மான்’ என்று குறிப்பிடுவதை நாம் திருத்திச் சரியான உச்சரிப்பில் வாசிப்போம். யோகநாதன் கூறுகிறார்: ‘குழந்தை இலக்கியம் எத்தகைய உருவ உள்ளடக்கத் தோடு அமைய வேண்டும் என்ற இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமாகி யுள்ள இந்த ‘அழுதனின் உலகத்’தையும், சத்யனையும் பாராட்டுவதில் மகிழ்ச்சியும், ஆர்வமும் அடைகின்றேன்..’

இந்தப் புத்தகம் அழகு தமிழில் சின்னச் சின்ன வசனங்களால் ஆக்கப்பட்ட, வாசிக்க ஆவலைத் துண்டும் நூல். சிறுவரின் கண்ணோட்டத்தில் மக்களும், இடமும், சம்பவங்களும் எப்படித் தென்படுகின்றன என்பதை அறியவும், அவர்கள் கற்பனை வளர்ச்சி, நீட்சி எவ்வாறெல்லாம் அமையலாம் என்பதை அறியவும் இந்நால் பெரியவர்களுக்கு உதவுகிறது. சிறியவருக்கோ இது முன்மாதிரியானதொரு சிறுவர் இலக்கியம்.

மண்

ஜேர்மனியிலிருந்து “மண்” என்ற இதழ் வெளிவந்தது. “கல்வி, கலை, இலக்கிய, சமூக” இரு மாத இதழ் என்று அறிமுகமாகும் இந்த இதழின் ஆசிரியர் வி. சிவராஜா. இதேபோல ஆர். நடராஜா “தமிழ் அலை” என்ற கலை, கலாசார, இலக்கிய, சமூகக் காலாண்டுப் பத்திரிகையை நடத்திவந்தார்.

பிற நாடுகளில் உள்ள இலங்கைத் தமிழர் தாம் பிறந்த இலங்கை மண்ணை நினைத்து, எழுத்துத் துறையில் பிரவேசிக்க இந்த ஏடுகள் வாய்ப்பளிக்கின்றன.

அறிவு - 3

திருகோணமலையிலிருந்து, “அறிவு” என்ற ஒரு சிறு இதழ் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. சிறியவர்களுக்கும், பெரியவர்களுக்கும் பயனுள்ள தகவல்களைத் தரும் இவ் இதழாசிரியர் குழுவில் வைத்தியத்துறையில் ஈடுபடுபவரும், ஆன்மீக

கங்க திளக்கியப் பார்னவகன்

விடயங்களில் அக்கறை காட்டுபவருமான எஸ்.இராமச்சந்திரன் இடம் பெறுகிறார். இவர், “தரும சிவராமு” என்று பலருக்கும் அறிமுகமாயிருந்த, அமரர் தர்மலிங்கம் சிவராமலிங்கத்தின் நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவராவார். தேர்வு எழுதுவது எப்படி, பகவத்கீதை, சூரியமண்டலம் போன்ற விடயங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் இந்த இதழை அலங்கரிக்கின்றன.

ஓ.கே.குணநாதன் எழுதிய ‘ஒரு துளி’

முட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஓர் எழுத்தாளரால் எழுதப் பட்ட மலையகம் பற்றிய முதல் நாவல் இது.

“இக்கதையானது ஒரே மொழி பேசும் பிற மாவட்ட மக்களால் வடக்கத்தியான், தோட்டக்காட்டான், ‘வந்தான் வரத்தான்’ என்று ஒரு காலத்தில் கேவலமாகப் பேசப்பட்ட அதே மக்களின் ஒருவனால் எழுதப்பட்டது என்பது, பிரிவினைகளைக் கடந்து, பாகுபாடுகளைக் கடந்து நாம் எங்கே வந்திருக்கிறோம் என்பதையே சுட்டிக் காட்டி நிற்கிறது” என்கிறார் நாவலாசிரியர் ஓ.கே.குணநாதன்.

தமிழ் நாட்டில் இயங்கும் “தேவியின் கண்மணி” என்ற மாதாந்த நாவல் வெளியீட்டகம் உலகளாவிய ரீதியில் நடத்திய நாவல் போட்டியில் போட்டிக்காக வந்திருந்த 200 நாவல்களுள் ஒன்றாகத் ‘துளி’ தெரிவு செய்யப்பட்டதென நூலாசிரியர் தகவல் தருகிறார்.

ஓ.கே.குணநாதன், பரிசுகள் பெற்றவையுட்பட ஒன்பது நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவையாவன: விடிவைத் தேடி, ஊமை நெஞ்சின் சொந்தம், நகைச்சுவைக் கதைகள், வீர

ஆனந்தன், சுதந்திரம், மர்மக்கிழவி, வவுனியாவும் இலக்கிய வளர்ச்சியும், நகைமீட்ட செம்மல் முதலியன்.

மட்டக்களப்பில் பிறந்து, வவுனியாவில் சேவையாற்றி, மலையக மக்கள் பற்றிய கதையை எழுதியுள்ள ஓ.கே.குணநாதன் தேசிய இளைஞர் சேவை அலுவலராய் பணிபுரிந்து வந்தார். மலையக மக்கள், கல்வியில் மேம்பெற வேண்டும் என்பது இவரது நாவலின் நோக்கம்.

கொட்டகலை செ.மகேந்திரன்கூறியிருப்பது போல, ஓர் இனத்தின் எழுச்சிக்கும், விடிவிற்கும் கல்வியின் அவசியமும், சரியான நேர்மையான தலைமைத்துவ வழி நடத்தலும் இன்றியமையாத அம்சங்கள் என்பதையும், உரிமைகளைப் போராடித்தான் பெறவேண்டும் என்பதையும், இளம் ஆசிரியனின் அர்ப்பணிப்பான சேவையின் மூலம் தோட்ட மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஊட்டுகிறார் நூலாசிரியர்.

ஆயினும், மலையக மக்களின் துயர் நிலை வாழ்க்கைச் சித்திரிப்பான ஐந்தாறு நாவல்களைப் படித்த பின்னர், ஓ.கே.குணநாதனின் 'ஒரு துளி' மெல்லியதொரு மேம்போக்கான சித்திரிப்பாகவே உணரப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், உணர்ந்த அனுபவ வெளிப்பாடாக அமையாமல் எட்ட நின்று சித்திரிக்கப்பட்ட வெறும் விவரணையையும் (நரட்டிவ்), வருணனையும் (டங்கிறிப்பிவ்) ஆக இருப்பதுதான். பாத்திரங்களின் உரையாடல், சித்திரிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பின்னணியில் வாழும் (பண்

டாரவளை) மக்கள் பேசும் கொச்சை மொழியாக அமையாததும் மற்றொரு காரணம். தவிரவும், இலட்சிய நோக்கு யதார்த்த ரூப மாக, காரண காரியத் தொடர்பு கொண்டு பகுப்பாராயப்படாமல் இயற்பண்பு ரீதியாக கதை சொல்லப்பட்டிருந்ததாலும் நாவலின் ஆழமான சித்திரிப்புக்கு உட்பட முடியாமற் போய்விடுகிறது.

நாவலின் குறைபாடுகளுள் ஓரிரண்டு மேற்சொன்ன வையாக அமைகிறது. நாவலின் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகக் கதை சொல்லப்பட்ட முறைமையும், சுவாரஸ்யமான பாங்கும் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒரே மூச்சில் படித்து மகிழலாம். ஆசிரியரின் எழுத்து நடையும், அவர் கையாளும் உவமை, உருவகங்களும், மட்டக்களப்பு பிரபல்யஸ்தர்களை பிரஸ்தாபிப்பதும், அவதானிக்கத்தக்கவை. இதில் ஆசிரியரின் ஆற்றல் பல இடங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

நம்முடைய ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பல் வேறு வகையினர். வாசகர்களும் அப்படியே. உயர்மட்ட வாசகர்களுக்காக எழுதும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைத் திறனாய்வாளர்கள் விதந்துரைப்பதுண்டு. இலக்கிய வரலாற்றுக்கணிப்புகளில் இடம்பெற்றபவர்கள் இத்தகைய ஆழமான படைப்பாளிகளே. அதேவேளையில், அதிகம் பயிற்றப்படாத, பகுத்தாய்வை மேற்கொள்ள முடியாத, மேனிலைப் பாங்கான வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்ளாத, உயர் மட்ட நிலையை அடையாத வாசகர்களும் நம்மிடையே உள்ளனர். அத்தகைய வாசகர்களின் மட்டத்தை உயர்த்த வேண்டுமாயின் கணதியான விடயங்களை

கலை திலக்கியம் பார்லீமென்ட்

அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாமல், வாசகர்களுக்கு புலப்படுத்தும் எழுத்தாளர்களும் நமக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள். அத்தகைய பணியை ஓ.கே.குணநாதன், சோ.ராமேஸ்வரன், செ.குணரத்தி னம், மொழிவாணன் போன்ற படைப்பாளிகள் செய்து வருகின்றனர்.

இத்தகைய எழுத்தாளர்களையும் நாம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டு ஐனரஞ்சக எழுத்தாளர்கள் போல, நமது நாட்டு எழுத்தாளர்கள் எழுதாவிட்டாலும், கூடியவரை காத்திரமாகவும் நமது ஐனரஞ்சக எழுத்தாளர்கள் எழுத முற்படுவது ஆக்கபூர்வமாக அமையும்.

- தினகரன் வாரமஞ்சாரி : 09.07.2000

அமரர் இரா.சிவலிங்கம்

ஒரு கலங்கரை விளக்கம்

1964 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு முற்றவெளியில் அமரர் மு.தலையசிங்கமும் நானும் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதேவேளை, எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை ஏற்பாடு செய்த தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஒவி பெருக்கியில், முன்னர் நான் கேட்டிராத புதுக்குரல் ஒன்று ஒலிக்கிறது. இதனால், நமது சம்பாஷணை தடைப்படுகிறது. இப் புதுக்குரல், கவர்ச்சியான குரல், சுத்தமான உச்சரிப்பு, தெளிவான சிந்தனையின் வெளிப்பாடான பேச்சு, ஆற்றொழுக்கான நடை, கேட்பவரின் புலன்களைப் பெரிதும் ஈர்க்கும் பகுத்தறிவான கருத்துக்கோவை. மு.த.வும் நானும் நமது சவாரஸ்யமான உரையாடலை நிறுத்தி, பேச்சு வந்த திசையை நோக்குகிறோம். குரல் தான் நமக்குக் கேட்கிறது. ஆளைத் தெரியவில்லை. மு.த. கூறுகிறார்: “இது மலையகத்தின் புதிய தாரகை, இரா.சிவலிங்கம்.” நான் முன்பின் கேட்காத பெயர். எனது அறியாமை. இரா.சிவலிங்கத்தின் பேச்சு வலிமையில் நான் கட்டுண்டேன்.

அதன் பின், 1970களில், *Daily News* பத்திரிகையில் நிறைய எழுதி வந்தேன். ஏதோ ஒரு கலை இலக்கியக் கூட்டத்தில் இரா.சிவலிங்கம் அவர்களைக் கண்டேன். என்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டேன். அடேயப்பா! அவர் அகமகிழ்ந்து என்னைப்

கண தீர்க்கியல் பார்லைகள்

பற்றிய விபரங்களை எல்லாம், அடுக்கடுக்காகக் கூறி என் எழுத் துக்களைப் பாராட்டினார். என்னைத் தன் நண்பனாகவே கணித்து உளமார உறவாடினார். அதன் பின் காணுமிடமெல்லாம் அவர் அறிந்த முகமும், பன்முக ஆளுமையும் என்னை ஆட்கொண்டன. தமிழில் மாத்திரமன்றி ஆங்கில மொழியிலும் அவர் விண்ணனாகத் திகழ்ந்தார். அவர் பேச்சாளர் வரிசையில் முதன்மையிடம் பெற்றவராக இருந்த அதேவேளையில் எழுத்திலும் தனது கம்பீரத்தைக் காட்டினார். அவருடைய ஆளுமையின் ஆளுகைக் குள் நான் வசப்பட்டேன்.

பின்னர், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வர்த்தக ஒலிபரப்பில் பகுதிநேரத் தமிழ் அறிவிப்பாளராகப் பணிபுரிந்த போது, மலையாள அறிவிப்பாளராகப் பணிபுரிந்த திரு.சிவலிங்கத்தின் துணைவியாரைச் சந்தித்துப் பேச முடிந்தது. அதன் பின்னர் சிவலிங்கம் குடும்பத்தினரின் நண்பர்களுள் ஒரு வனாக நானும் சேர்ந்து கொண்டேன்.

அமரர் இர.சிவலிங்கம் அவர்களின் முக்கியத்துவத்தை எழுதச் சிறியேனாகிய எனக்குத் தகுதியில்லை. அவர் ஈழத்துத் தமிழினத்தை உய்விக்க வந்தவர் மாத்திரமன்றி, மனித குலத்தின் முழுச் சமுதாயத்துக்குமே வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த ஓர் கலங்கரை விளக்கம். வாழ்க அவர் நாமம். அவரது குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

- அகிலம் 13, இர.சிவலிங்கம் சிறப்புமலர் : 25.09.1999

இனிய உறவுகள் எழுச்சியற்டும்!

ஈழத்துச் சோழ என்ற புனைபெயரில் 45 வருடங்களுக்கும் மேலாக கலை, இலக்கியத் துறைகளிலும், சமய அலுவல்களிலும் ஈடுபட்டுவரும் திரு.நா.சோமகாந்தன் அவர்கள், இந்த நாட்டின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் என்பதை இத்துறைகளில் ஈடுபட்ட அனைவரும் அறிவர். புதிய பரம்பரையினருக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகள் பற்றிய முழு விபரங்களும் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆயினும், இலக்கிய வரலாற்றை எழுதுபவர்களும், வரலாற்றில் இத்தகைய பணி செய்தவர்களின் ஆற்றல் களைப் பதிவு செய்பவர்களும், ஈழத்துச் சோழவையோ, அவர்தம் துணைவியாரையோ புறக்கணித்துத் தமது பதிவுகளை வரைய முடியாது. சோமகாந்தன் அவர்களின் துணைவியார், புதுமைப் பிரியை என்ற புனைபெயரில் எழுதிவரும் பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களாவார். இருவருமே தத்தம் அளவில், தனித்தும், இணைந்தும் பற்பல நற்பணிகளைச் செய்து முடித்துள்ளனர்.

1950 களின் பிற்பகுதியில் சுதந்திரன் வாரதூதம், இந்நாட்டுத் தமிழ் பேசும் இளைஞர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்த பத்திரிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. மூத்த பத்திராதிபராக முத்திரை பொறித்த எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து புதுமையான விஷயங்களைக் கொணர்ந்து அறிமுகப்படுத்தினார். அவற்றுள் ஒன்று, ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் அறிமுகம். இந்த அறிமுகங்களை நேர்மையாக எழுதி வந்தவர் அன்பர் சோமகாந்தன் அவர்கள். அப்பொழுது முதல் இவருடைய கட்டுரை, கதை, விமர்சனம் ஆகியவற்றைப் படித்து வருகிறேன்.

தமிழிலே ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், அவர்களுடைய படைப்புக்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

சோ.சிவபாதசுந்தரம், கனகசெந்திநாதன் போன்றோர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் முன்னர் இவ்வாறான அறிமுகங்களை எழுதியிருந்த போதிலும், சோமகாந்தன் அவர்கள் ‘சமூகத் தொண்டன்’ என்ற பருவகால ஏட்டில் எழுதிய ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையைப் படித்த பின்னர் சோமகாந்தன் அவர்களின் விமர்சனப் பாங்கே எனக்கு அக்காலத்தில் மிகவும் பிடித்ததாய் அமைந்தது.

விமர்சகராக மட்டுமன்றி, ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாகவும் சோமகாந்தன் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகிறார். இவருடைய சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள் அனைத்துமே ஆய்வாளர்களின் ஆதரவைப் பெற்று உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இவருடைய எழுத்து நடை, வாழ்க்கை நோக்கு, ஆக்க இலக்கியங்களைச் செம்மையாக உருவாக்கும் ஆற்றல், யதார்த்த ரீதியாகக் கதைப் பொருளைத் தேர்வு செய்யும் முறைமை அனைத்துமே பாராட்டுக்குரியவையாய் அமைகின்றன. இவருடைய ஆக்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக இங்கு பகுப்பாய்வு செய்ய முடியாதாகையால், பொதுப்படையாகவே, இவர் எழுத்துக்கள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட முடிகிறது.

இவ்வாறே இவருடைய கட்டுரைகளும், கட்டுரைத் தொகுப்புகளும், இனிய எளிமையான, கவித்துவ நடையைக் கொண்டுள்ளன. “காந்தனின் கண்ணேணாட்டம்” என்ற தலைப் பிலே இவர் தினகரன் வார மஞ்சரியில் எழுதிய பத்திகள் மிக மிகத் தரமுயர்ந்தவையாகவும், பல நிகழ்ச்சிகளின் அவதானிப்புக் களை உள்ளடக்கியவையாகவும் அமைவதுடன், எழுத்து நடையினாலும், வாசகர் ஆவலைத் தூண்டுகின்றன.

எழுத்துச் சோழ அல்லது சோமகாந்தன் ஒரு நல்ல செய்தியாளர் என்பதையும் நிருபித்திருக்கிறார். புது தில்லியிலிருந்து

தினகரன் வாரமஞ்சரிக்கு இவர் எழுதிய செய்திக் குறிப்புகளை யும் அவை எழுதப்பட்ட முறையையும் படித்து வியந்தேன்.

கலை, இலக்கியம் தவிர்ந்த, பக்தி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் அனைத்திலும் சோமகாந்தன் பல முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும், பக்திப் பரவசத்தையும் இணைக்கும் நுட்பத்தை இயல்பாகவே சோமகாந்தனும் இவருடைய துணைவியாரும் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சிலும், திணைக்களத்திலும் பொறுப்புள்ள பதவிகளை வகித்தவர் சோமகாந்தன். அங்கு பொதுப்பணி மேலோங்கியதனால், தனித்துவம் துலங்க வாய்ப் பில்லாமற் போய்விட்டது போலும்.

சோமகாந்தன் அவர்களின் துணைவியாரான பத்மா அவர்கள் 'புதுமைப் பிரியை' யாகவே அன்றும் இன்றும் இருந்து வருகிறார். இந்த நாட்டிலுள்ள முன்னணிப் பெண் எழுத்தாளர் களுள் ஒருவராய் விளங்கும் இவர், திருமணஞ்ச செய்வதற்கு முன் னரே, சிறுக்கைகளை எழுதி ஆய்வாளரின் கவனத்தைப் பெற்ற வர். பிராமணக் குலத்தைச் சேர்ந்த பத்மாவும், அதே குலத்தைச் சேர்ந்த சோமுவும் இணைந்து, முற்போக்கு வழியிற் செல்வது அவதானிக்கத்தக்கது.

பத்மா சோமகாந்தன் அவர்களுடைய சிறுக்கைத் தொகுப்புக்கள் அவருடைய ஆக்கத் திறனின் வெளிப்பாடுகள். இவற்றையும் இங்கு தனித்தனியாகப் பகுப்பாய்வது சாத்திய மில்லையாதலால் பொதுப்படையாகவே இவைபற்றி இங்கு குறிப்பிட முடிந்தது. கதைகள் மட்டுமன்றி, இதழாசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும், பெண்ணியத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட ஆய்வாளராகவும் விளங்கி வரும் பத்மா அவர்கள் தம் துணைவர் போலவே நவீன, முற்போக்கான சிந்தனையாளர்.

இருவருமே, இந்நாட்டுத் திறமையிகு எழுத்தாளர்கள், ஒலிபரப்பாளர்கள், பேச்சாளர்கள், ஒளிபரப்பாளர்கள், சமயத் தொண்டர்கள், எல்லாவற்றுடனும் சிறந்த அமைப்பாளர்கள். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க நிகழ்ச்சிகள் காத்திர மான, பயனுள்ள விழாக்களாக அமைந்தமைக்கு முக்கிய காரணம் சோமகாந்தனின் ஈடுபாடுடைய, ஒழுங்கமைப்பான ஏற்பாடுகளும், இவருடைய துணைவியாரின் பங்களிப்புமாகும்.

இந்த விரும்பத்தக்க தம்பதியரின் தொண்டுகள் மேலும் தொடரவும் மனுக்குலம் உய்ய வழிவகுக்கவும் இனிய இலவாழ்க்கை ஷோபனமாய் அமைந்து மேலும் கனிவறவும் எம் போன்றவர்களின் வாழ்த்துக்கள் என்றுமே இருந்து வரும். உயர்க அவர் தம் வாழ்வும், பணியும். மணிவிழா நாயகர் சோமகாந்த னும், அவர்தம் துணைவியார் பத்மாவும் நீட்டியில் வாழ்க!

- சோமகாந்தன் மணிவிழா மலர் : 1996

ஜனரஞ்சகமாக எழுதப்பட்ட ஷாமிலாவின் இதயராகம்

ஜெக்கியா ஜானெதீன் சிந்தாமணியில் எழுதிய “ஷாமிலாவின் இதயராகம்”, நூல் வடிவில் நூலாக வெளியாகி இருக்கிறது. இந்த நாவலின் முதல் பதிப்பு வெளியீட்டு விழா (ஜூன் 25, 1989 ஆம் திங்கதி) கொழும்பு “பாஷா வில்லா” வில் நடைபெற்றது.

“சிந்தாமணி” வார இதழில் தொடர்க்கதையாக வெளி வந்த இந்தக் கதை ஜனரஞ்சகமான முறையிலே எழுதப்பட்டது. காரணமாக பெரும்பான்மையான வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. பிரச்சினைக்குரிய நாவல் என்று சிலர் கருதுமளவுக்கு வாசகர் களிடையே வாதப் பிரதி வாதங்கள் இடம் பெற்றதிலிருந்து இந்தக் கதையின் சமகால முக்கியத்துவத்தை நாம் உணர்க்கூடியதாய் இருக்கிறது.

“ஷாமிலாவின் இதயராகம்” என்ற இந்தக் கதையை எழுதியிருப்பவர் ஜெக்கியா ஜானெதீன் என்ற மஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர். ஆயினும் கதைக்கான கருவை வழங்கியவர் நாவலா சிரியையின் கணவரான பேராதனை ஏ.ஏ.ஜானெதீன் என்றறிகி நோம்.

பேராதனை ஏ.ஏ.ஐ.ஏ.னெடீன் பல சிங்கள / தமிழ் படங்களுக்கு திரைக்கதை, வசனம் எழுதியிருப்பதோடு சில படங்களுக்கு நெறியாள்கை செய்தும் அனுபவம் பெற்றவர்.

சார்ள்ஸ் டிக்கின்ஸ் போன்ற சிறந்த ஆங்கில எழுத்தாளர் கூட ஐனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளில் எழுதி, உணர்ச்சி மேலீடான (ஸெண்டிமெண்டல்) கதைகளை உலகுக்கு அளித்துள்ளனர். அவை ஆழமான முறையிலே பாத்திரங்களை நடமாடவும் வகை செய்துள்ளன. அந்த விதத்திலே பார்க்கும் பொழுது, ஐனரஞ்சகமாக எழுதுவது ஒரு வரப்பிரசாதமே என்று கூறவேண்டும்.

கல்கி, சாண்டில்யன், அகிலன், லக்ஷ்மி, நா.பார்த்தசாரதி போன்ற தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஐனரஞ்சகமாக எழுதிப் பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களைத் திருப்திப்படுத்தினர். தமிழ் வாசகர்களிடையே புனைக்கதை வாசிப்பு அதிகமாக ஏற்பட உதவி னர் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இறுதி ஆய்விலே அவர்களுடைய உலக நோக்கு, கலைத் தரம், நம்பகத் தன்மை போன்றவை குறைபாடுடையனவாகக் கருதப்படினும் அவர்கள் ஆக்கங்களை வெறுத்து ஒதுக்குவதற்கில்லை.

குறிப்பிட்ட இந்த நாவல் வெறுமனே உணர்ச்சி மேலீடான நாவல் மாத்திரமன்று. பாரதூரமான விஷயங்களைக் கூட அனுதாபத்துடன் அணுகும் ஒரு யதார்த்த படைப்புமாகும். உணர்ச்சிகளின் குவியலாக இக்கதை அமைகிறது. ஆய்வறிவு ரீதியான பாத்திர படிம வளர்ச்சியையும் நாவல் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதனால் தனிச் சிறப்பையும் கவனத்தையும் பெறுகிறது.

இந்த நாவலின் தனிச்சிறப்பு எது என்று என்னைக் கேட்டால், நாவலின் கதை மாந்தர்களின் பரிணாம வளர்ச்சியை (படிப்படியாக, - யதார்த்த ரீதியாக, முரண்பட்ட மோதல்களுக் கிடையே) ஆசிரியை வார்த்திருப்பதாகும். அது மாத்திரமல்ல, தாம்பத்திய உறவுகளை இல்லாமியக் கோட்பாட்டு வரையறைகளுக்குள் உளவியல் ரீதியாக ஆசிரியை சித்திரிப்பதும் வரவேற்கத் தக்கது.

அந்த விதத்திலே இந்த நாவல் ஒரு புதுமையான நாவல் மாத்திரமல்ல. ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் கதை வீச்சு எல்லைகளைத் தளர்த்திச் செல்கிறது என்றும் கூறவேண்டும். 1980களின் ஈற்றில் இத்தகைய கதைகளை எழுதுவது அத்துணை எதிர்பார்க்கப்படாததொன்று. ஆயினும் மிகக் கவித்துவமாகவும், கலைநயமாகவும் ஆசிரியை எழுதியிருப்பதனால் “கொச்சைத் தன்மை” கழன்று கெளரவமான நடையை நாம் காண்கிறோம்.

இந்த நாவலுக்கு முன்னால் எழுதிய அல்ஹாஜ் எஸ்.எம்.ஏ.ஹஸன் சுட்டிக்காட்டியுள்ள பல கருத்துக்களிடையே ஒன்று குறிப்பிடத்தக்கது. “மனம் போன போக்கில் வாழ முற்படுவோருக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இந்த நாவலைக் கருதினால் என்ன? ” என்பதே அவர் கூற்று. இது உண்மைதான். இந்த நாவலில் வரும் இஸ்மத் என்ற பாத்திரம், குறிப்பாகத் தன்னிச்சையாக நடந்து கொள்வதனால் தான், அவன் நிலை பரிதாபத்துக்குரியது என்று கூறலாம்.

நாவலின் இதரஅம்சங்களைச் சிறிது விரிவாக நாம் பார்க்கும் முன் நாவலுக்கு மதிப்புரை எழுதிய பத்திராதிபர் எஸ்.டி.சிவ

நாயகத்தின் அவதானிப்பு ஒன்றை எடுத்தாள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

சினிமாத்துறையில் அனுபவம் பெற்றவரும், தலை சிறந்த தமிழ்ப் பத்திரிகையாளரும், முதிர்ந்த தமிழ் கலை, இலக்கிய, சமய, அரசியல் அறிஞருமான திரு. சிவநாயகம் எழுதியுள்ள குறிப்புகளிற் சில வருமாறு:

இந்தக் கதை எழுதப்பட்டிருக்கும் விதம் காட்சி ஓட்டங்களாக (Visual Projection) அமைந்து இருக்கிறது. ஒரு கை தேர்ந்த கமராமென் தனது சினிமா கமெராவை நகர்த்தும் போது அதன் வெண்சின் ஊடாக புலப்படும் தோற்றங்கள், அமைவுறும் கோணங்கள், கதையில் அப்படியே விகசித்துள்ளமையை வாசகர் கள் தம்மனக் கண்ணாடாகக் காணமுடியும்.

ஆகவே “இக்கதை ஒரு சினிமாவாகத் தயாரிக்கப்பட்டால் பிரமாத வெற்றி பெறும் என்று இக்கதையைப் படிக்கும் போது நான் எண்ணினேன்” என்று கூறும் சிவநாயகம் மேலும் கூறுகிறார்.

“சினிமா, அதுவும் தமிழ் சினிமா, இந்த நாட்டில் அருகிவரும் கட்டத்திற்கு வருகிறது. எனவே, இக்கதையை சினிமாவாகத் தயாரிப்பதற்கு யார் முன்வருவார்களோ என்ற தயக்கமும் ஏற்படுகிறது.”

“ஆயினும் சினிமாவின் இடத்தை டி.வி. ஈடு செய்கிறதே. யாராவது ஒரு சிறந்த டைரக்டர் “நம்மிடையே இருப்

பாரானால்" அவர் இக்கதையை "விடியோ" என்ற ஊடகத்தின் மூலம் ஒரு டெவிட்ராமாவாக அமைத்துப் பார்க்கலாம். அது ஒரு வெற்றிக் கதையாகத் திரையில் பிரதிபலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது" என்கிறார் எஸ்.டி.சிவநாயகம். எனக்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. ரூபவாஹினித் தமிழ் பகுதியினர் இதனைக் கவனத்தில் எடுப்பர் என்று நம்புவோமாக.

சரி, நாவலுக்கு வருவோம். இதில் 32 அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. 264 பக்கங்கள். இந்த நாவலில் வரும் அத்தியாயத் தலைப்புகளே இலக்கிய தொடர்புடையதாய் அமைந்துள்ளன. உதாரணங்கள்:

அஸ்தமனத்தில் ஓர் உதயம், பள்ளிவாழ்க்கையும் பருவக் கோளாறும், உதயத்தில் ஓர் அஸ்தமனம், அன்றில் பறவையின் அதிசயக் காதல், மலைக்கும் மடுவுக்கும் முடிச்சு, தங்கக் கூண்டில் பச்சைக் கிளி, நதிக்காக ஏங்கிய கடல், மணம் வீசாத செந்தாமரை, விரகதாபத்தின் விணோத பயணம், கிளியும் கான கத்துக் குயிலும், சுட்டாலும் மாறாத வெண் சங்கு, கோடையில் ஒரு மின்னல், கானல் நீரில் கலங்கிய மான், தரையில் தவழ்ந்த வெண்ணிலவு, ஏரிமலையில் பனிப்புயல், வெள்ளத்துக்காக ஏங்கிய கிணற்றுநீர், கற்பு சுட்டது கறை அகன்றது, கூண்டுக்கிளியும் சிறைப்பறவையும்.

மேற்சொன்ன தொடர்களில் முரண் நிலைகள் தொக்கி நிற்பதையும், எடுத்துக் கொண்ட அதிகாரங்களின் கதைப்போக்கு எவ்வாறு அமையப் போகிறது என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

இந்த நாவலிலே, கதைப் பொருள் (தீம்), கதைப் பின் னல் (ப்ளோட்), பாத்திர அமைப்பு (கரக்டேரேசேஷன்), உரை யாடல் (டயலொக்), விவரணை (டிஸ்கிரிப்ஷன்), விறுவிற்புப்பு (டெம்போ), அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்ற உணர்வு (சஸ்பென்ஸ்), மர்மம் (மிஸ்ரி), புத்தாக்கத்திறன் (இனோவெட் டிவ் அபிலிட்டி), வாசகர் அனுபவ வீச்சை விஸ்தரிக்கும் வாய்ப்பு (எக்ஸ்ரெண்டிங் த ரேஞ்ச் ஒப் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் ஒப் த ரீடர்) போன்றவை வரவேற்கத்தக்கவையாயும், பொருத்தமுடையனவாயும் அமைந்திருப்பது விசேஷமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

கதையைத் தேர்ந்தெடுத்தல், கதையைச் சொல்லும் விதம், கதாமாந்தரின் குணாதிசயங்களையும் பாத்திரக் கோளாறு களையும் பொருள் கொண்டு விளங்க வைக்கும் பண்பு (அதாவது இன்டர்பிரிட்டிங் த கரெக்டர்ஸ்) ஆகியவை ஆசிரியையின் சுயதி றமை, நோக்கம். எனவே, அவை சம்பந்தமாக வாசகர்களாகிய நாம் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. இப்படித்தான் எழுத வேண்டு மென்று பணிப்பதற்குமில்லை.

ஆயினும், சில அவதானிப்புக்களைத் தெரிவிக்கலாம்.

நாவலை இரண்டு பிரிவுகளாக நாம் பகுத்துப் பார்க்க லாம். முதலாவது பகுதியில் இலட்சியம் - யதார்த்தம் ஆகியவற் றிற்கான மோதல்களை நாம் காண்கிறோம்.

ஹனிபா மாஸ்டர், மகள் ஷாமிலா உதாரணங்கள். அத்து டன், தார்மிக நெறிமுறைகள் (Moral, Ethical) உயர்ந்த விழுமியங்

கள் (High Values) கற்பு என்பது மனதின் கண்ணிலும் நிறைந்திருக்கிறது என்ற கருத்து - அந்த உயர்ந்த லட்சியத்தினால் நடைமுறை வாழ்வும், உறவுகளும் பாதிக்கப்படல், இல்லாமிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை கதையினுடாக விளக்குதல், பாத்திரங்களின் பல தரப்பட்ட உறவுகள் - இவை யாவுமே நாடகத் தன்மை வாய்ந்தனவாகவும், துன்பியல் தன்மையை லேசாக உணர்த்துவனவாகவும் அமைவது பாராட்டத்தக்கது.

இந்த நாவலில் ஷாமிலாதான் முக்கிய பாத்திரமாக வருகின்ற போதிலும், அவருடைய இதய ராகமே நாவல் முழுவதும் ஒலித்த போதிலும், என்னெப் பொறுத்தமட்டிலே அனுதாபத்துக்கும் கருணைக்கும் உட்பட்ட ஒரு பாத்திரமாக நல்லூரா வருகிறார்.

வளர்ச்சியின்றி சம்பிரதாயத்துக்கு மட்டும் தூபம் போடுபவர்கள் இந்தப் பாத்திரம் சோரம் போவதை வெறுத்துக் காறி உழிலாம். ஆனால் அவள் அப்படி நடந்து கொள்வாள் என்பதைக் கதை வாயிலாகக் காட்டி காரணகாரியத்தை நாவலாசிரியை தொடர்புபடுத்துவதனால் நாழும் அவள் பாத்திரத் தன்மையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டியுள்ளது.

அவள் சாவு பயங்கரமானது. ஜெக்கியா ஐ-னைதீன் கொஞ்சம் “மலோட்ரமட்டிக்” ஆக, அதாவது, அதீத நாடகத் தன்மை கொண்டதாக அவள் கதையை முடித்து விட்டார். அதனால் இரங்கற்பாங்கு அதிகமாகிறது. அவள் வாழ்ந்து புது வாழ்வு ஆரம்பித்தால் அது ஒரு முற்போக்கான அம்சமாக அமைந்திருக்கும்.

ஷாமிலாவின் காதலன் நாவலில் வரவேயில்லைதான். ஆயினும் அமீர் என்ற அவள் அண்ணன் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச் சிகள் மர்மமாகவே தொடர்புபடுவதனால் ஒரு சில இடங்களில் அமீர் என்ற பெயரிலே அவள் காதலன் தான் நடமாடுகிறானோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியும் ஏற்படுகிறது. பின்னர், அமீர் தான் அவனுடைய அண்ணன் என்று தெரிய வந்ததும் வியப்பும், தளர் வும் ஏற்படுகின்றன.

இஸ்மத் பாத்திர அமைப்பிலே நல்ல அம்சங்களும், கெட்ட அம்சங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அவனை யதார்த்த ரீதியாகவும், ஷாமிலாவை இலட்சிய ரீதியாக வும் படைத்துள்ள நாவலாசிரியை நாவலின் பிற்பகுதியில் ஷாமி ஸாவின் பழையகாதல் பற்றி இஸ்மத் அறிந்திருந்ததாகத் தெரிவிக் கிறார். இதுவும் வியப்பையும் தளர்வையும் தருகிறது.

முன்கூட்டியே இஸ்மத்துக்கும் ஷாமிலாவின் காதல் பற்றித் தெரிந்திருக்குமானால், அவன் ஏன் அனுசரித்து நடந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக அவனுடன் முரண்பட்டு நிற்க வேண்டும்? அவளிடம் அன்புடன் நடந்து கொண்டு அவளைச் சிறிது சிறிதாக மாற்றியிருக்கலாம் என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனவே, இஸ்மத் பாத்திர அமைப்பிலே உளவியல் ரீதியாகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

ஷாமிலா - பெற்றோர், ஷாமிலா - அமீர், ஷாமிலா - குழந்தைகள், ஷாமிலா - இஸ்மத், ஷாமிலா - நல்லஹா மனித உறவுகள் இஸ்மத் - நல்லஹா, அவள் கணவன் ஆகியோருக்கிடையில்

உள்ள உறவுகளும் வெகு நேர்த்தியாகப் பின்னப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டவே வேண்டும்.

நாவலின் சிறப்பு முழுவதுமே ஆசிரியரின் தெளிவான, இலக்கியச் சுவை மிக்க நடையிலேயே தங்கியிருக்கிறது. இதற்கான உதாரணங்கள் ஒவ்வொரு பக்கத்திலுமே இருக்கின்றன.

ஜெக்கியா ஜானெதீன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் நம்மி டையே இருப்பது உற்சாகந் தருவது மாத்திரமல்ல. துணிவாக வும், அழகாகவும், தெளிவாகவும், சமுதாய, தனி மனிதப் பிரச் சினைகளை ஒரு வரையறைக்குள் நின்று, கதை மூலம் சுட்டிக் காட்டி, நமது அனுபவத்தை அதிகரிக்க உதவியமைக்காக நாம் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

- சிந்தாமணி : 09.07.1989

எம்.ஐ.எம்.முஸம்மில் எழுதிய பிரார்த்தனைகள் - கருத்துரை

கவிதை வேறு, செய்யுள் வேறு, கதை வேறு, சிறுகதை வேறு. சிறுகதை என்றால் சிறிய கதை அல்ல. 'சிறுகதை' தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் போன்ற ஓர் இலக்கிய வடிவம் என்பர். இந்த நூற்றாண்டிலே தமிழுக்கு அறிமுகமாகி நன்கு வளர்ச்சி பெற்று வரும் ஓர் இலக்கிய வகை சிறுகதை.

சிறுகதை என்றால் என்ன, தமிழ்ச் சிறுகதைகள் எத்தனையவை என்பன போன்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், நூல்களும் ஏராளமாகவே தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. இலக்கிய மாணவரும், எழுத்தாளரும் இவற்றைத் தேடிப் படித்தறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாம், 21 ஆம் நூற்றாண்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். நவீன வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் தகவல் / தரகுப் பரிவர்த்தனை வியத்தகு வகையில் செயற்படுகிறது. இந்த நிலையிலே பின்னணி அறிவை விசாலப்படுத்த வேண்டியது எழுத்தாளரின் தேவையாகிறது. வரலாற்றுணர்வு, நிதர்சனப் பரிச்சயம், எதிர்காலப்போக்கை நிர்ணயங்கு செய்தல் ஆகியன எழுத்தாளனிடமும் இருக்க வேண்டிய பண்புகளாகும்.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப நமது அணுகுமுறைகளை விசாலப்படுத்த வேண்டும். உள்ளத்தாலும், அறிவாலும் நவீன முறைகளில் எழுத்தாளனும் பரிச்சயங் கொண்டிருத்தல் இன்றிய மையாதது.

எழுத்தாளன், வாசகன் இருவருமே இவ்வாறு இற்றை வரையும் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களில் பரிச்சயங் கொண்டிருப்பதால், எழுத்தாளனிடமிருந்து சிறப்பான படைப்புகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

புத்தனுபவம், புத்தறிவு, கூருணர்ச்சித் தன்மை மெருகுற வாய்ப்பு போன்றவற்றை ஒவ்வொரு புதிய படைப்பிலுமிருந்து வாசகன் எதிர்பார்க்கிறான். பயிற்சியும், தேர்ச்சியும் பெற்ற வாசகனே இவ்வாறு எதிர்பார்க்கிறான். நன்கு பயிற்சி பெற்ற எழுத்தாளன் நன்கு பயிற்சி பெற்ற வாசகனுக்காக எழுதுகிறான். சாதாரண வாசகனுக்காக ஆரம்ப எழுத்தாளன் எழுதுகிறான் எனச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்டாலும், ஓர் இலக்கிய வகையைப் படைப்பதி லும், எடை போடுவதிலும் முதிர்ச்சி எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்தப் பீடிகையுடன், நண்பர் எம்.ஜி.எம்.முஸம்மில் எழுதிய 11 கதைகளையும் படித்துப் பார்த்தேன். 1977க்கும் 1981க்கு மிடையே இக்கதைகளை இவர் எழுதியிருக்கிறார். இவை பத்திரி கைகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டு, வாளையிலிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டன. இந்தச் சாதனங்களின் தேவைக்கேற்ப, 'பத்திரிகை ரக'க் கதைகளாகவே இவர் எழுதியிருக்கிறார். எனவே, இக்கதைகள் எழுதப்பட்ட காலம், களம் ஆகியவற்றை மனத்திலிருத்தியே இக்கதைகளை நாம் ஆராயவேண்டும்.

நண்பர் முஸம்மில்லின் கதைகளில் அருமையான கருத்துக்கள் பொதிந்துள்ளன. 1981 ஆம் ஆண்டிலே இவர் எழுதிய 'அவள் ஏன் போகிறாள்?' என்ற கதை பெருமளவுக்குச் சமகால அனுபவத்தைப் பரிவர்த்தனை செய்கிறது எனலாம்.

எழுத்தாளனுக்கு அனுபவம் ஓர் அத்தியாவசியமான தேவை. கிராமங்களிலே வாழும் எழுத்தாளர்கள், தமது சுற்றாடல் வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பது என்றால், ஒரு குறுகிய வட்டத் துக்குள்ளேயே தமது அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும். தவிரவும், கிராமியப்புற வாழ்க்கை, நகர்ப்புற வாழ்க்கை போன்று அவ்வளவு சிக்கலானதல்ல. நண்பர் முஸம்மில், தமது கதைகளின் சூழலையும், பாத்திரங்களின் தேர்வையும் பெரும்பாலும் கிராமத்தையொட்டியே வைத்துள்ளார்.

முஸம்மிலின் கதைகள் சமுதாயச் சீர்கேடுகள் சிலவற் றைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. சீதனம் வாங்கும் பழக்கம், கண்ணி கழியாமை, பொய்க் காதல், போலி அந்தஸ்து, சாதியில் எளிய வராயினும் மனிதத்துவங் கொண்ட மாந்தரை இழிவுபடுத்தல், வறட்டுத் கெளரவும், நன்றி மறத்தல், ஆற்றாமை, பொறாமை போன்றவற்றை ஆசிரியர் வெறுக்கிறார். இந்த வெறுப்பை வெளிப்படுத்தும் விதத்திலேயே இவருடைய கதைகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. கட்டமைப்பு இன்னும் செம்மையாகவும், நுணுக்க மாகவும், அழியல்தன்மை கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தால் பகுத்தாயும் வாசகர்களை மேலும் பரவசப்படுத்தியிருக்கும்.

வாசகர்கள் பல தரப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் இங்கு மறக்கக்கூடாது. சாதாரண வாசகர்கள் - அதாவது, விசேஷ கலை, இலக்கியப் பயிற்சி குன்றியவர்கள் - கதையில் வரும் கருத்து நன்றாக அமைந்திருந்தால் நிச்சயம் அதனை வரவேற்பர். அதேசமயம், எளிமையான முறையிலே, நேரிடையாகக் கதை சொல்லப்படுவதையே விரும்புவர். பத்திரிகைக் கதைகள் பெரும் பாலும் பூரணவடிவம் பெறாதவையாகவும், இலக்கியநயங்குன்றி

யனவாகவும் அமைகின்ற போதிலும், வாசகனுக்குச் சிரமந் தராது துலாம்பரமாக, விளக்கமாக, அறநெறிகளை அறிமுகப்படுத்து பவை. அந்த விதத்திலே இக்கதைகள் மாணவருக்குத்தான் பெரிதும் பயனளிக்கிறது எனலாம்.

ஆக, எழுத்தாளன் எத்தகைய வாசகர்களுக்காக எழுது கிறான் என்பதையும் நாம் கவனித்தல் வேண்டும். நண்பர் முஸம் மில் தானுணர்ந்த, அவதானித்த சில வாழ்க்கைப் போக்குகளைச் சாதாரண வாசகனுக்குச் சொல்ல விரும்பி, பத்திரிகை, வாளையில் போன்ற ஊடகங்களின் தேவைக்கேற்பத் தமது கதைகளை எழுதி யிருக்கிறார்.

'வெராக்கியம்', 'புதிய உலகை நோக்கி', 'சோதனை மேல் சோதனை', 'அவர்கள் பலிக்கடாக்கள் அல்ல', 'அவள் ஏன் போகிறாள்?' ஆகிய கதைகள் மூலம் எல்லாவிதமான வாசகர் களையும் அவர் சிந்திக்க வைக்கிறார்.

இத்தொகுதியைத் தந்துள்ள நண்பர் எம்.ஐ.எம்.முஸம் மில் ஓர் இளைஞர். இவரை உற்சாகப்படுத்துவதும், வழிகாட்டுவதும் நமது கடன். எழுத, எழுத எழுத்துக் கலையின் நுட்பங்களை இவர் எளிதில் கற்றுத் தேர்ந்து விடுவார். இவருடைய முதல் முயற் சியே வரவேற்கத்தக்கதாய் இருக்கும் பொழுது ஏனைய படைப்பு களை இவர் பட்டை தீட்டப்பட்ட கலை வடிவங்களாக உருவாக்குவார் என்பதில் ஜயமும் வேண்டுமோ! வாழ்த்துக்கள்.

- நூலுக்கான முன்னுரை : நவம்பர் 1998

என்னுள் எழுந்த எண்ணங்களும் உணர்வுகளும்...

அசோக மித்திரனின் “விடுதலை”யைப் படித்தபோது...

இக்கட்டுரையிலே ‘விடுதலை’ என்ற நூலைப் படித்தபோது எழுந்த எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் மாத்திரம் தொட்டு எழுதுகிறேன். குறிப்பிட்ட இந்நாலின் திறனாய்வாகவோ மதிப்புரையாகவோ இது அமையமாட்டாது. இதற்கு மாறாக, இலக்கியம் / திறனாய்வு அனுபவங்கள் தொடர்பான கோவையாக இது அமையும். இதன் மூலம் எனது பார்வையூடாகச் சில தகவல்களை வாசகர்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என நினைக்கிறேன்.

★ ★ ★

அசோகமித்திரன் (ஜ.தியாகராஜன்) இந்தியாவின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுள் மிக முக்கியமானவர் என்றால் மிகையில்லை. இவர் தமிழராக இருப்பது இன்னொரு சிறப்பு. தமிழில் எழுதும் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுள்ளும் இவர் முன் னணியில் நிற்பவர். இவருடைய எழுத்துக்கள் இந்தியாவின் முக்கிய மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால், இந்தியாவில் நன்கு அறியப்பட்டவராக இவர் திகழ்கிறார். அனைத்துலக இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களும் இவருடைய எழுத்துக்களில் பரிச்சயம் கொண்டுள்ளனர். அசோகமித்திரன் ஆங்கிலத்திலும் எழுதுவதுண்டு.

நாவல், குறுநாவல், சிறுகதை, கவிதை, புத்தக மதிப்புரை, பத்தி எழுத்து, திறனாய்வு போன்ற பல இலக்கிய வகைகளையும் இவர் பயன்படுத்துவார்.

தமிழ்நாட்டுப் பல சிற்றேநுகளின் ஆசிரிய பீடங்களில் ஆலோசகராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்.

கடந்த 65 வருடங்களாக எழுதிவரும் அசோகமித்திரன் பழையையும் புதுயையும் இணைக்கும் பக்குவமான ஓர் எழுத்தாளர். இந்தியாவின் தலைசிறந்த இலக்கியப் பரிசுகள் காலந் தாழ்த்தித் தன்னும் இவரைச் சென்றடைந்துள்ளன.

அமெரிக்காவிலுள்ள அயோவா (IOWA) பல்கலைக்கழகத்தினர் ஏற்பாடு செய்யும் பெருமையிகு உலக எழுத்தாளர் சில காலம் தங்கியிருந்து கூடும் எழுத்தாளர் சங்கமத்தில், 1973 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டவர் அசோகமித்திரன்.

இத்தகைய பயன்மதிப்புள்ள எழுத்தாளர் சம்மேளனத்தில் கலந்து கொண்டு அனுபவம் பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இருவர் (நான் அறிந்தமட்டில்). மறைந்த நமது ஆய்வறிவாளர் (Intellectual) க.கைலாசபதி, தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ் / ஆங்கில பெண் எழுத்தாளர் வகுப்பு கண்ணன். பின்னையவர் ஓர் அருமையான சிறுகதையை தமது அயோவா அனுபவங்களினின்று எழுதியுள்ளார்.

அமரர். க.கைலாசபதி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வளாகத் தலைவராகப் பணிபுரிந்த வேளையிலே, தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழா யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. இது நிகழ்ந்தது 1977ஆம் ஆண்டிலே. அப்போது அசோகமித்திரன் விசேட அதிதியாக வந்து விழாவிலே கலந்து கொண்டார். அப்பொழுதுதான் முதற்தடவையாக இவரைச் சந்தித்து உரையாட நேர்ந்தது. அதன் பின்னரும் அசோகமித்திரன் கொழும்பு வந்த பொழுது இவரைச் சந்திக்க முடியவில்லை. காரணம் வெளிநாடுகளில் நான் இருந்தமையே. இருந்தபோதிலும், இந்தியாவுக்கு நான் செல்லும் வேளைகளில் அசோகமித்திரனையும் சந்தித்து உரையாடுவதுண்டு.

★ ★ ★

இந்திய மாநிலமாகிய மஹாராಷ்ட்ராவில் அமைந்துள்ள சுவாத்திய நலன் கொண்ட பூனே (Pune) நகரில், இந்திய திரைப்பட தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிறுவனம் (Indian Institute of Film and Television Training) இயங்கி வருகிறது. இந்தப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் “திரைப்படத் திறனாய்வு” தொடர்பாக ஆறு வாரப் பயிற்சியை பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் செ.கணேச விங்கனும், கே.எஸ்.சிவகுமாரனும் அடங்குவர். 1990ஆம் ஆண்டு இந்த நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெற்ற நான், 1997 ஆம் ஆண்டு வரை, தவறாமல் இந்தியா சென்று வருவதுண்டு. இந்திய மத்திய அரசு நடத்தும் அனைத்துலக திரைப்பட விழா (International Film Festival of India) இந்திய மீமா நகரங்களில் ஆண்டு தோறும் ஜனவரி 10 முதல் 20 ஆம் திகதி வரை நடைபெறுவது வழக்கம். 1991 முதல் 1997 வரை இந்திய மத்திய அரசின் விருந்தாளியாக, இலங்கை

யிலிருந்து இத்திரைப்பட விழாவில் கலந்து கொண்ட திரைப்பட திறனாய்வாளர்களில் நானும் ஒருவன். அத்தருணத்தில் நான் ஓமான் நாட்டில் தொழில் புரிந்ததனால், இத்திரைப்பட விழாவில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்தேன். இதனால் இந்தியா செல்ல முடியவில்லை. அசோகமித்திரன் அவர்களுடன் அளவளா வவும் முடியவில்லை.

அசோகமித்திரன் கூட திரைப்படத் துறையில் அறிவும் அனுபவமும் பெற்ற ஒருவர். இவருடைய “கரைந்த நிழல்கள்”, “விழா” ஆகிய புனைகதைகள் திரைப்படம் சம்பந்தமான இவருடைய அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவன.

★ ★ ★

அசோகமித்திரன் என்னெப் போன்று ஒரு மார்க்ஸிய வாதியல்லர். அதேபோன்று நான் இயங்குவதுபோல மார்க்ஸிய எதிர்ப்பாளருமல்லர். அதேவேளையில், மார்க்ஸியச் சிந்தனைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, மார்க்ஸிய அனுகுழுறைகளைச் சிலவே ளைகளில் பிரயோகிக்கும் பல்நெறி சார்ந்த (Multi - Disciplinary) திறனாய்வாளர்களாக / பத்தி எழுத்தாளர்களாக (Columnists) நாமிருவரும் இருக்கிறோம் என நான் நினைப்பதுண்டு. இதனை அங்கீகரிப்பதோ, நிராகரிப்பதோ உங்கள் விருப்பு.

அசோகமித்திரனும் நானும் இருநிலைகளில் (அகவயம் - Subjective / புறவயம் - Objective) நின்று எழுதக்கூடியவர்கள். இருவரும் ஆக்க இலக்கியத்திலும், (Creative Writing) திறனாய்விலும் (Criticism) ஈடுபாடுள்ளவர்கள்.

இவ்வாறு கூறுவதனால், என்னை அசோகமித்திரனின் தரத்திற்கு உயர்த்துவதாகக் கருதக்கூடாது. உலக இலக்கியம், ஆங்கில இலக்கியம், இந்திய இலக்கியம், உடனிகழ்கால ஈழத்து தமிழ் / ஆங்கில / சிங்கள இலக்கியம் போன்றவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவனாக நான் இருந்து வந்தபொழுதும், கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் சம்பந்தமாகவே நான் அதிகம் எழுதி வந்ததுண்டு..

தமிழ் நாட்டு எழுத்துக்களையோ, சிற்றேடுகளையோ கிரமமாகப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதில்லை. இதனால் அவை பற்றிய ஞானசூன்யம் இருந்து வந்தமை உண்மை.

நீங்கள் இதனை நம்பவேண்டும்.

1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் அசோகமித்திரன் கொழும்பு வந்த பொழுது, தனது “விடுதலை” என்ற நூலை அன்பளிப்பாக வழங்கிச் சென்றார். ஆயினும் இந்த நூலை 19 வருடங்களுக்குப் பின்னரே படிக்க முடிந்தது. கடந்த 1999 டிசம்பர் மாதம் இறுதியில், தனியார் மருத்துவமனையில் நான் சிகிச்சை பெற்று வந்த பொழுது, “விடுதலை” (நான்கு குறுநாவல்கள் அடங்கிய நூல்) என்ற அசோகமித்திரன் படைப்பைப் படித்து வியப்புற ரேன். இந்த நூல் 1979 கடைக்கூறில் வெளிவந்த பொழுதும், இதில் இடம்பெறும் நான்கு குறுநாவல்களும் 1950களிலேயே எழுதப்பட்டதாக அறிகிறோம். இந்த நூல் மறுபதிப்பாக வெளி வந்தமை, இந்நாலின் சிறப்பை மேலும் அறிவுறுத்தும்.

ஓரு படைப்பை நாம் மதிப்பீடு செய்யும் பொழுது, கூடியவரை நமது சொந்த விருப்பு, வெறுப்புகளை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, எடுத்துக் கொண்ட நூலில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பொருளை / பொருள்களை மாத்திரம் கவனத்திற்கு கொள்ள வேண்டும்.

நூலாசிரியர் வாழ்ந்த காலச் சூழல், நூலாசிரியர் எழுதிய நூலின் காலச் சூழல், வரலாற்று நோக்கு, சமூகப் பார்வை ஆகிய வற்றைக் கருத்திற் கொள்வது மட்டுமன்றி, என்ன விதமான இலக்கிய வகைக்குள் நூலை அடக்கலாம்? நூலாசிரியரின் நோக்கம் என்ன? நூலாசிரியர் என்ன கூறுகிறார்? எவ்வாறு கூறுகிறார்? ஏன் அவ்வாறு கூறுகிறார்? அவருடைய நோக்கத்தை நேர்த்தியாய் வெளிப்படுத்தியுள்ளாரா? வாசகர் பெறும் பயன் யாது? இந்நூல் போன்ற பிற நூல்களுடன் இந்நூலை ஒப்பிடும் பொழுது, இந்நூல் எத்தகையது? முழு இலக்கிய வரலாற்றில் இந்நூல் வகிக்கும் இடம் என்ன? இவ்விதமான கேள்விகளுக்குப் பதிலும் காண வேண்டும்.

இவ்வாறு நாம் பதில் காணும் பொழுது, ஓரளவு 'நியாயமான' மதிப்பீட்டை நாம் செய்கிறோம் எனலாம்.

'நியாயமான' என்று நாம் கூறுவது ஏதெனில், 'புறவய' மாக நாம் எமது மதிப்பீட்டை வெளிப்படுத்தினாலும், 'அகவய' மாகவும் நம்மையறியாமல் நாம் நமது பார்வையைச் சிலவேளை களில் செலுத்தி விடுவதனாற்றான்.

★ ★ ★

எழுத்தின்தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி மதீப்பீடு செய்யும் நம்மில் பலர், கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக, காலத்தின் தேவையையொட்டி, ஐயப்பாடு ரீதியாக, உடனிகழ்கால ஆக்க இலக்கியங்களுக்குச் சித்தாந்த ரீதியில் அழுத்தம் கொடுத்து வந்துள்ளோம். அதாவது உள்ளடக்கத்துக்கு (Content) முக்கியத்துவம் கொடுத்த (நியாயமானதுதான்) அதேயளவுக்கு, வடிவக் கட்டமைப்புக்குக் (Structure) கவனம் செலுத்தவில்லை. இன்னும் கூறப்போனால், கதைகள் ஆவண ரீதியாகச் சமூகப் போக்கைப் பிரதிபலிக்கின்றனவா என்று பார்த்தோமேயொழிய, ஆக்க இலக்கியங்களாக எமது படைப்புக்கள் கட்டமைதி (Form) கொண்டிருந்தனவா என்று பார்த்ததில்லை.

நமது ‘விமர்சகர்கள்’, ஆக்கத்துறையின் உருவ அமைப்புக்களை அதிகம் கவனிப்பதில்லை என்று கருதி, வாய்ப்பாடாக (Formula)ச் சில கதைப் பொருள்களை (Themes) எழுதி வந்த மையினாலும், குறிப்பிட்ட கதைப் பொருள்களன்றி பல்வேறு அனுபவங்களை (Varied Experiences) சித்திரிக்க முன்வராமையினாலும், தப்பாக நமது எழுத்தாளர்கள் தலைசிறந்தவர்கள் என்று மிகையாகக் கூறி வந்துள்ளோம். இது கசப்பான உண்மை. உள்ளடக்க ரீதியாகப் பார்க்கும் பொழுது எமது எழுத்தாளர்கள் படைப்புகளிற் பல சிறப்பானவை என்பது உண்மையாயினும், மகோன்னத் படைப்புகள் நமது நாட்டில் வெளிவரவில்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவே வேண்டும். நமது படைப்புகள் சமூக ரீதியாகச் செம்மையானவை என்றாலும், நமது எல்லைக் கட்டுகள் (Limitations in Scope) அதிகம். இதனாலேயே ஜெயமோகன் போன்ற தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் நமது குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூற நேர்ந்தது.

ஜெயமோகனின் ஆக்கப் படைப்புகள் கவனிப்பிற்கு ரியலையாயினும், “நாவல்கள்” என்ற பெயரில் அவர் எழுதிய நூல் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டது. அந்த நூலில் நூலாசிரியரின் அறியாமை பல இடங்களில் வெளிப்படுகிறது.

நமது நாட்டு மார்க்ஸிய ஆய்வாளர் ந.ரவீந்திரன் (இவரைக் கைலாசபதியின் பார்வையை முன்னெடுத்துச் செல்பவர் என்னலாம்) ஜெயமோகனின் கருத்துக்களைத் தர்க்க ரீதியாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விதத்திலும் தமது அண்மைய நூலைன் றிலே மறுத்து, தமது நியாயங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். ரவீந்திரனின் கருத்துக்கள் (இந்நூலைப் பொறுத்தமட்டில்) சில எனக்கு உடன்பாடானவை.

★ ★ ★

நமது முதுபெரும் எழுத்தாளர் இருவர் கூற்றுகள் என்மனதில் பதிந்தன. “விடுதலை” தொகுதியைப் படிக்கும் பொழுது, இக்கூற்றுக்கள் நினைவுக்கு வந்தன.

முதலாவது கூற்று கவிஞர் / நாடகாசிரியர் / மொழிபெயர்ப்புக்கவிஞர் / நூலாசிரியர் / திறனாய்வாளர் / பதிப்புரையாளர் / ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் எழுத்தாளர் இ.முருகையனுடையது.

முருகையனின் ஆற்றல்களை நமது பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர்கள் இன்னமும் தமது பார்வைக்குள் கொண்டுவரவில்லை.

பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்ளும் சிலர் தமது ஆய்வு களை நூல் வடிவில் கொண்டு வருவதுமுண்டு. உதாரணமாக, இளங்கீரன் தொடர்பாக ஒருவர் “ஆய்வுநால்” என்றழைத்து ஒரு நூலை வெளியிட்டார். ஆனால் அவர் இளங்கீரன் தொடர்பான சகல கட்டுரைகளையும் படிக்காமல் மேலோட்டமாக எழுதிப் பட்டமும் புகழும் பெற்றார். இன்னொரு “ஆழமான”விமர்சகர் கைலாசபதி தொடர்பாக ஓர் “ஆய்வுக்கட்டுரை” எழுதி, கைலாசபதி தொடர்பாகச் சிலர் எழுதியதை அறியாமை காரணமாகப் புறக்கணித்துத் தமது பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டார். இன்னொருவர் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை நூலொன்றுக்கு ஈழத் துக் கவிதை (மொழிபெயர்ப்பு) வரலாறு எழுதப் போய், தமது அறியாமையைப் பகிரங்கப்படுத்திக் கொண்டார். இவற்றை மேற்கொள்ளும் இந்த இளைய பரம்பரையினர் “திறனாய்வு” என்ற பெரிய பணியைக் கிள்ளுக்கிரை போல் ஆக்கியமை மிக மிக வருந்தத்தக்கது.

முருகையன் ஆற்றல், பணி, பயன்பாடு பற்றி எதுவுமே அறிந்திராத நமது இளைய, ஆழமான “ஆய்வாளர்களை” நினைக்கச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது.

நுகேகொடையில் இயங்கும் ‘விபவி கலாசார மையம்’ 01.11.1999 இல் வெளியிட்ட ஈழத்துச் சமகால இலக்கியம் தொகுப்பு 2 இல் 1998 இலே படிக்கப்பட்ட சில கட்டுரைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது தொகுப்பு 21.06.1998 இல் வெளியாகி இருக்கிறது. “ஆழமான விமர்சகர்கள்” என்று தங்களைக் கருதிக் கொள்பவர்கள், இத்தொகுப்புகளை அவசியம் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும்.

தொகுப்பு 2 இலே, இ.முருகையன், “இன்றைய சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் முற்போக்கும்” என்ற தலைப்பினாலான கட்டுரையில் பின்வருவதையும் பொருத்தமாகச் சேர்த்திருக்கிறார்:

“... வாசிப்போரின் சுவைப்பு நிலையையும் உனர் திறத்தையும் மனதிற் கொண்டு, தன் படைப்பின் அமைப்புச் சீர்மையை நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டியது படைப்பாளிகளின் பொறுப்பே ஆகும். வேறெல்லா விதத்திலும் சிறந்து விளங்குமே ஆயினும், தான் சென்றடையக் கருதும் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வல்லமை அற்றதோர் ஆக்கம், வீண் பொருளாய்த் தோற் றொழியும்.”

மேற்சொன்ன தொகுப்பிலே, என்.கே.ரகுநாதன் எழுதிய “எழுத்தும் எழுத்தாளனும்” என்ற கட்டுரை இடம்பெறுகிறது. அதில் வரும் வரிகள் சில: “... அனைவரும் தாங்கள் சொல்ல வந்த அச்செய்திகளை, முன்வைக்கும் கருத்துக்களை, மற்றவர்களுக்கு கவர்ச்சியையும், ரசனையையும் ஊட்டும் வகையில், தத்தமக்குக் கைவரப்பெற்ற கலை நயத்துடனேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள், சொல்லி வருகிறார்கள். கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியில் சென்றடைவதற்குக் கலை நயம் மிக மிக முக்கியமானது.”

★ ★ ★

“மனித உறவையே மனித மீட்சிக்குச் சாதனமாகக் காணும் நான்கு சிறந்த குறுநாவல்கள்” என நர்மதா ரி.எஸ். ராம விங்கம் இந்நாலில் உள்ளடக்கியவை பற்றிக் கூறுகிறார்.

1957 இல் எழுதத் தொடங்கிய “விடுதலை” குறுநாவலை ஏழெட்டு ஆண்டுகளின் பின்னரே எழுத முடிந்ததென்றும், அதில் உள்ள கருப்பொருளும் நடையும் 1979 இல் தனக்குச் சாதகமில்லை என்றும் ஆசிரியர் கூறுகிறார். 1969 அளவில், “இன்னும் சில நாட்கள்”, “விழா” ஆகியன எழுதப்பட்டன எனலாம். 1979 இல் “தலைமுறைகள்” கதை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எனவே 50 களுக்கும் 80களுக்கும் இடையே ஆசிரியர் அசோகமித்திரன் உலக நோக்கு எவ்வாறிருந்தது என நாம் அறிந்து கொள்ள இந்த நான்கு குறுநாவல்களும் உதவுகின்றன எனலாம்.

“விடுதலை” குறுநாவல் பற்றிய வேறொரு விளக்கத் தையும் ஆசிரியர் தருகிறார்.

“எது முக்கியம்” என்று “விடுதலை” குறுநாவலின் முக்கிய பாத்திரமான பரசுராமயா நாவலின் இறுதியில் தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொள்கிறார், எது முக்கியம் என்று முன்கூட்டியே நாம் நிர்ணயிக்க இயலாவிட்டாலும் நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்து உணர்வதுதான் இன்றும் நாளையும் நாம் பூரணமாக வாழ வழிவகுக்கும் - இதுதான் அவருடைய சிந்தனைகளிலிருந்து ஒருவாறு புலப்படுகிறது.

இந்தக் குறுநாவல்கள் தொடர்பான எனது இன்றைய மதிப்பீட்டைத் தெரிவிக்கும் முன்னர், அசோகமித்திரன் இந்நாவல்களை எழுதும்பொழுது எவற்றை மனதிற் கொண்டு எழுதி னார், என்பதையறிந்து கொள்ளல் முக்கியம்.

நூலாசிரியர் பேசுகிறார்:

“...இந்த நான்கு நாவல்களையும் ஒரு சேரப் படித்த போது ஒரு நெடுங்காலப் பயணம் மேற்கொண்ட அனுபவம் ஏற்பட்டது. நான்கும் நான்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட கதைகளைச் சொல்வதாக இருந்தாலும் சில பொது அடிச்சுவடுகளைக் கொண் டிருக்கின்றன. நிகழ்காலம் பற்றிய தீவிர உணர்வு, பிரச்சினைக் ஞக்குக் கோஷங்களையோ, எளிமைப்படுத்தப்பட்ட தீர்வுகளையோ, தீர்வாக ஏற்றுக் கொள்ளத் தயக்கம். இதனாலேயே இந்த நாவல்கள் அவற்றில் எழுதப்பட்ட முடிவோடு முடிந்து விடுவ தில்லை.”

“இந்த நான்கு நாவல்களின் பிரதான கதாமாந்தர் அனை வருமே முற்றுந்துறந்த முனிவர்கள்லர். எல்லாம் அறிந்த ஞானிகள் அல்லர். அனைத்தும் சாத்தியமான சாதனையாளரும் அல்லர். ஆனால் அவர்களுக்குரிய சிறு வட்டத்தில் ஒளியைக் காண முயற்சி புரிபவர்கள். இவர்கள் பயணம் தொடக்க நிலையிலேயே இருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் முடங்கிப் போய்விடவில்லை. இவர்கள் பயணம் நிச்சயமென்றால் என்றோ ஒருநாள் இவர்கள் எல்லைக் கோட்டை அடைவதும் நிச்சயம்.”

★ ★ *

அசோகமித்திரனின் “விடுதலை” உலகளாவிய தன்மை கொண்ட கதைகளை உள்ளடக்கியவை. முற்போக்கான கருத்துக்களைக் கொண்டவை. இருப்பியல் (Existentialism) தரி சனச் சாயலைக் கொண்டவை. மனித உறவுகளின் பரிணாமங்களைத் துல்லியமாக விளக்குபவை.

கலை தினச்சியப் பார்வைகள்

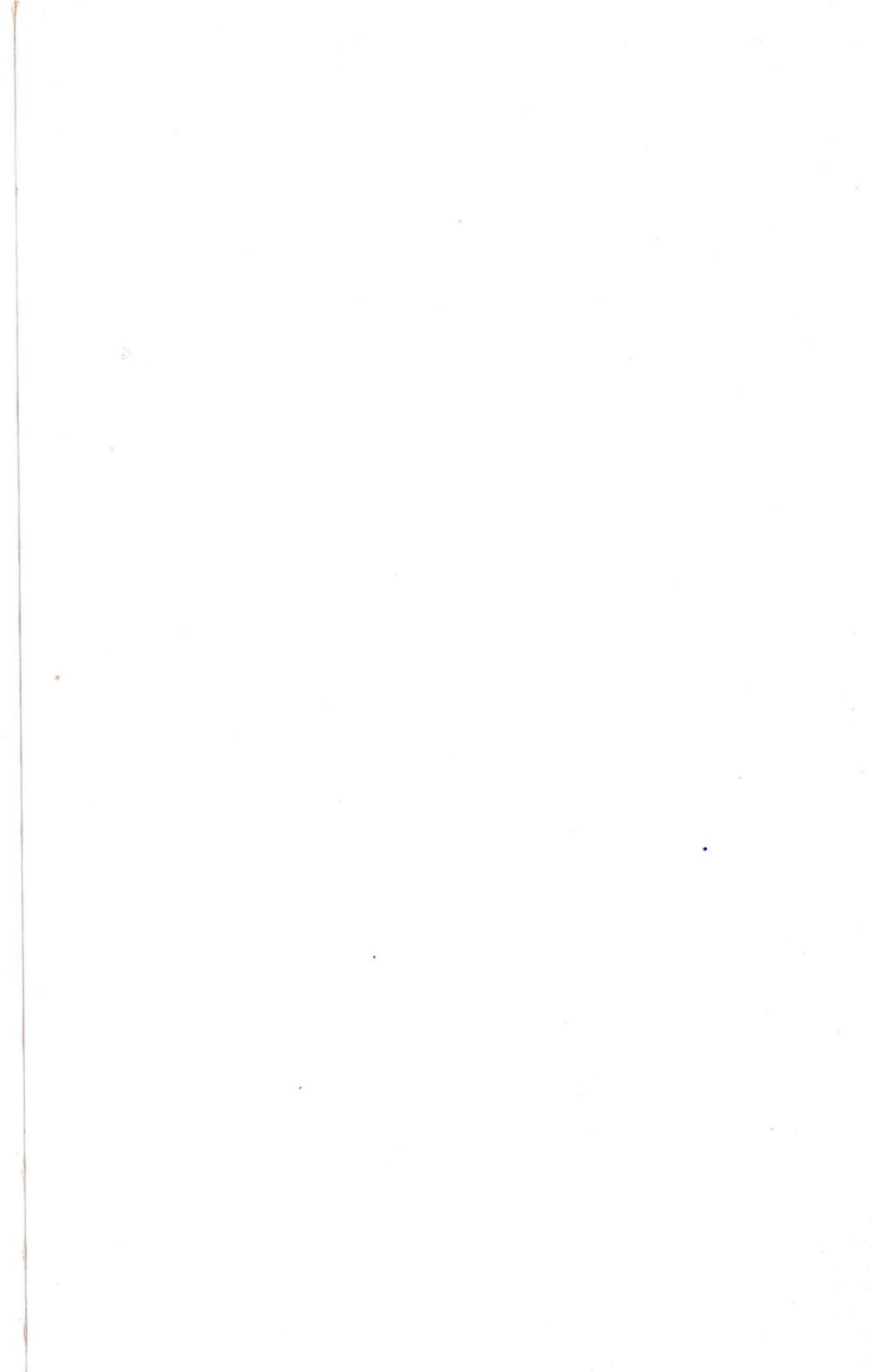
இன்னும் இக்கதைகள் மனிதனைப் புரிந்து கொள்ள வும், வாழ்க்கையின் பல்வேறு அர்த்தங்களைப் புரிந்து கொள்ள வும் உதவுகின்றன.

இப்படைப்புகளின் உருவ அமைப்பு கூரிய பார்வைக்கு உட்படும் பொழுது, பகுப்பாய்வில் குறைபாடுடையனவாகத் தென்படலாம். ஆயினும், அக்கதைகள் எழுதப்பட்ட வேளையில் அசோகமித்திரனின் எழுத்துப் போக்கு கட்டமைப்பில் குறைபாடுடையதாக இருந்திருக்கக்கூடும். திறனாய்வாளர்கள் இதனைச் சுட்டிக் காட்டக்கூடும்.

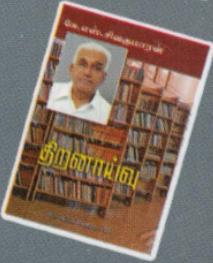
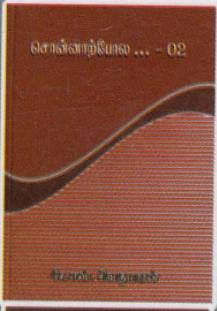
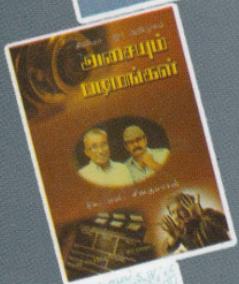
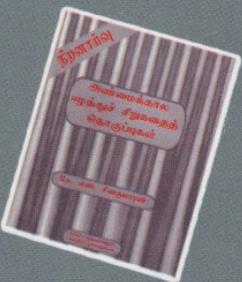
என்னைப் பொறுத்தமட்டில், துறவறம் பற்றிச் சிந்திக்க இந்நான்கு கதைகளும் உதவின.

- மல்லிகை : ஜூன் 2000

கொழும்பு மீரா பதிப்பகம் வெளிக்கொணர்ந்து கே.எஸ்.சி வகுமாரன் எழுதிய நூல்களில் சில...

ISBN 978-955-53921-7-4

 9 789555 392174